TITI LIVI

HISTORIARVM LIBRI XCI.

FRAGMENTVM

ANEKΔOTON

DESCRIPTVM ET RECOGNITVM
A
CLARISS. VIRIS
VITO M. GIOVENAZZIO
PAVLLO IACOBO BRVNS

EX SCHEDIS VETVSTISSIMIS
BIBLIOTHECAE VATICANAE.

EIVSDEM GIOVENAZZII IN IDEM
FRAGMENTVM SCHOLIA.

CVM PRAEFATIONE
IO. AVGVST. ERNESTI.

. . . τὸ δὲ ζητέμενον
ἁλωτόν· ἐκφεύγει δὲ τἀμελέμενον

SOPHOCL. in Oedip. Tyr. v. 110.

ROMAE CIↄIↄCCLXXIII.
ET *LIPSIAE* APVD IO. FR. GLEDITSCH.

IO. AVGVSTVS ERNESTI
LECTORI ERVDITO

Magna hieme ſuperiori fama exorta eſt de Fragmentis Livianis, Romae in Bibliotheca Vaticana a PAVLLO IAC. BRVNSIO, Viro docto, repertis, et mox in lucem prodituris. Vix fidem nobis fecere, qui narrabant. Nam cum paullo ante hic ipſe fuiſſet, et plures horas nobiscum conſumſiſſet variis, de itinere, Italico inprimis, ſermonibus, nullam ejus rei mentionem injecerat, nec ejus rei ſilentio apud nos premendae cauſſa in mentem veniebat. Sed non ita multo poſt etiam ex Italia ejus rei nuncius eſt allatus, et ſpes facta exempli potiundi, quod Romae cum viri docti notis fieret. Non ita multo poſt id Roma miſſum huc eſt a IO. LVDOV. BLANCONO, Viro illuſtri. Is cum oſtendiſſet, ſibi placere, ut libellus ille apud nos repeteretur, veniretque in manus multorum, etiam praefationis noſtrae commendatione: ſuſceptum eſt negotium, atque, ut vides, abſolutum. Dubitationem videbantur afferre debere exempla eorundem fragmentorum, in Germania curante BRVNSIO Hamburgi facta: ſed quia in iis fra-

gmenta erant nuda, ſine emendationibus et notis, (nam tres adnotationes ſubjectae vix numerandae ſunt,) nihil ea morae attulere. Res autem ſic eſt inſtituta, ut libellus haberet formam exemplorum Livii, nuper in hac urbe factorum, ut iis addi poſſet.

Habes igitur, Lector docte, hic illa ita celebrata ſermonibus fragmenta; quae Livii eſſe, et argumentum et oratio, et omnia alia docebunt lectorem eruditum. Nam argumentum quidem plane convenit in librum Livii eum, cujus ſub numero fragmenta illa in libro Vaticano extant: cum in ejusdem libri epitome res Sertorianae ſint. Genus autem orationis Livianum eſſe, nos ipſe ille ſenſus noſter dubitare non ſinit, quo nos aſſidua Livianorum librorum inde a pueris lectio, poſt crebra in ſcholis interpretatio ad hunc etiam ſenſum imprimendum diſcentibus accommodate facta, imbuit. Habebit autem horum fragmentornm diligens tractatio, adjuncta annotationum lectione, plurimum apud ſtudioſos harum literarum utilitatis. Etenim primum ipſa dabunt exercitationem legendae ſcripturae majusculae et continentis: adnotationes autem IUVENATII, Viri doctiſſimi, acuent ad inveniendas emendationes corruptorum in libris ſcriptis verborum,

borum, quo genere vitiorum etiam antiquiſſimos libros non carere, vel haec tam antiqua fragmenta docent, praeſertim in nominibus hominum atque locorum. Nam in tam paucis paginis, quam multa hujus generis vitia ſunt!

Sed ut de adnotationibus Viri eruditiſſimi proprie dicamus, primum, noſtro quidem judicio, ſi non omnia, at pleraque verba corrupta bene correxit: quod in ſcriptura tali, iis, qui primum tractant, ſatis eſt. Etenim multus et longus nos uſus docuit, admirandae quosque doctrinae viros, cum librum aliquem ſcriptum, praeſertim tali genere ſcripturae, primi tractaſſent, et ſcriptoris veteris libros inde vel edendos vel emendandos ſuſcepiſſent, nunquam ita vel ingenio felices, vel oculis acutos, denique in diligentia conſtantes fuiſſe, ut omnia vel corrigerent, vel ad uſum criticum obſervarent: unde in multis neceſſitas exorta eſt, ejusdem exempli iterum inſpiciendi, tractandique curam repetendi. Et in hoc genere ſatis ſaepe vidimus, ea etiam oculorum et ingenii judiciique aciem effugiſſe interdum, quae aliis primum legentibus occurrerent: quale eſt in his IUVENATII notis hoc, quod in nomine *M. Maſii*, quem Sertorii quaeſtorem facit Livius, vitium ſcripturae non vidit.

 Nam

Nam in hoc nomine, cujus nullum uſpiam in monumentis latinis exemplum occurrit, ut nunc eſt, quisque in his literis verſatus videtur haerere debere: nec difficile videtur ſtatim animadvertere, *M. Marii* hic nomen latere; e quo, ſicut e *Furiis* facti ſunt in multis libris *Fuſii*, ſic *Maſii* factum eſſe. Et occurrit in hiſtoria Sertoriani belli *M. Marius* apud Plutarchum in Sertorio: ut haec quidem correctio, uti facilis, ita certa ſit.

Non ita longe a principio diſſentiunt in lectione libri ſcripti exhibenda IVVENATIVS et BRVNSIVS. Nam ille exhibet: *neque materia artificibus praeparatis ante omnibus nixo civitium — idio:* hic *enixo givitium — udio:* In correctione vitii autem iidem diſſentiunt. Nam BRVNSIVS conjicit *in ipſo:* non tactis reliquis: unde adeo nihil efficitur: at IVVENATIVS, *enixo civium,* vel *civitatium, ſtudio.* quod nobis ſane placet. Enimvero abſoluta erit loci correctio interpunctione apta in hunc modum: *nec materia artificibus, praeparatis ante omnibus enixo civitatium ſtudio, nec ſuo quisque operi artifex deerat:* quae ſunt plane concinnitatis Livianae.

Perſuaſit etiam ſibi cum BRVNSIO, hoc in fragmento eſſe veram ſcripturam nominis legati

ſertoriani,

ſertoriani, qui apud alios modo *Hirtulejus*, modo *Herculejus*, modo aliter appellatur. Hic eſt *Hertulejus*. In quo nobis dubitationem affert analogia nominum Romanorum. Nam nomina hujus formae fiunt velut e ſtirpe nominis in *ius*: ut ab *Egnatio*, *Egnatulejus*. Sed nullum tale nomen latinum eſt, unde *Hertulejus* ductum ſit. At *Hirtulejus* eſt ab *Hirtius*. Sed illas literas, *e* et *i*, in omni lingua pronunciatio permutat.

Commendationem porro ut fragmentum ipſum inde habet, quod Geographiae Hiſpanicae prodeſt, editis quibusdam locorum nominibus, quorum nulla apud alios mentio; ita annotationes ex eo, quod ei ipſi Geographiae et ſcriptoribus antiquis geographicis, in his Plinio, aliquoties proſunt. In nominum iſtorum genere Vir Clar. etiam *Contrebiam* ponit: id nobis nomen primum in fragmento legentibus, nihil novitatis videbatur habere; et nunc quoque de novitate paullulum dubitamus, quod illud nomen et alibi videmur legiſſe, etſi apud quem et ubi, non occurrit. Sed res non eſt tanti.

Saepe etiam in his ſcholiis latius diſputatur ſuper antiquis rebus, et monumentorum veterum ſcriptura, quam et inſtituti ratio poſtulabat et ſcholiorum ratio ferre videbatur, et aliquoties in

rebus non obſcuris, ſed valde hodie obviis, ut de permutatione literarum V et B, de ſcriptura *emtum* et *emptum*, etc. Verum id remittendum viro docto, non breves et jejunas, ut vulgo iudicant, notulas criticas addere volenti, ſed quae copia rerum, ſi non valde neceſſariarum, at utilium, allicerent lectores.

Illud nobis jucundum fuit legere, quod Vir doctus promittit editionem fragmentorum Auguſti cum commentario ſuo, quam nos cupide exſpectabimus.

Ceterum, quomodo haec fragmenta reperta, et e quo genere Codicis, qua cura et diligentia ſint deſcripta, ejus rei narrationem habet FRANC. CANCELLERII V. C. praefatio, ut de ea re nobis nihil dicendum videatur. Scr. a. d. VIII. Kal. Octobr.

IOHANNI BAPTISTAE
REZZONICO

R. E. DIACONO CARDINALI
TIT. NICOLAI IN CARCERE TVLLIANO
MAGNO HIEROSOLYMARI ORDINIS
PRIORI

FRANCISCVS CANCELLERIVS S. P. D.

Quum multis de caussis vehementer affectus sum, quum primum hoc T. LIVI fragmentum ἀνέκδοτον ad me pervenit,

tum ea potiſſima exſtitit, quod videbar rem aliquando nactus eſſe, quae nec amplitudine tua omnino indigna eſſet, nec me, ſi eam muneris loco tibi, PRINCEPS EMINENTISSIME, offerrem, pudere ejus deberet. Qua enim primum die (quae dies ſacra mihi quidem ſemper ac religione quadam colenda erit) ABVNDIVS me frater tuus, Vrbis Senator, Princeps egregiis corporis animique dotibus, ſibi ab epiſtolis eſſe juſſit, jam tum me non minus illi, quam et tibi et utriusque fratri CAROLO, qui et ipſe alterum purpurati Senatus ornamentum, ac lumen eſt, ita devinctum ſenſi, ut, quoad ingenii mei vires paterentur, quamque primum poſſem, enitendum mihi eſſe conſtituerim, aliquam ut vobis grati animi ſignificationem publice darem. Verum tenuitatis meae conſcius quid tandem cudere, quid cuſum offerre vobis poſſem, omnino neſciebam. Ac videbam equidem, quo vos amore (id quod rariſſimi exempli

exempli eſt) conjuncti inter vos eſtis, quidquid uni veſtrum offerrem, fore, ut proprie ſinguli, tamquam ſibi uni oblatum, exiſtimaretis; tamen illud ipſum, quod vel tibi, vel fratribus tuis ſiſterem, debitamque vobis communiter obſervantiam et officium meum probarem, in hac tanta virium mearum mediocritate, ſeu potius inopia, non reperiebam. Sed accidit paucis his ante diebus ſane percommode, quod Livianum hoc fragmentum in meas manus pervenit, quod continuo typis, quam nitidiſſime fieri potuit, expreſſum, tuoque nomini inſcriptum in tuas transfero. Quid autem tibi eo praeſtantius ac nobilius ſiſti a me potuit? quid adprobatione, conſpectuque tuo magis dignum? Novimus enim te, CARDINALIS AMPLISSIME, jam inde ab adoleſcentia non eorum mores ſequi inſtituiſſe, qui ſi generis nobilitate, opibus, honoribus, ceterisque, quae extrinſecus adveniunt, ac fortunae bona appellari vulgo

ſolent,

ſolent, nitantur, ſatis famae, ſatis exiſtimationi ſuae apud praeſentes et poſteros conſultum arbitrantur; verum, quum abunde his omnibus inſtructus eſſes, nihil ut aliis ipſe invidere, tibi plurimum alii poſſent, illud nihilominus conatum ſemper fuiſſe, ut non tam alienis atque externis laudibus, quam propriis ac tuis clareſceres, nec minus ſplendoris recte, ac ſapienter vivendo, omnique virtute excolenda, ad poſteros transmitteres, quam a majoribus acceperis. Itaque ingenium, quod acre, atque excellens a natura ſortitus es, ſic a principio excolendum ſuſcepiſti, tamquam ſi non vetuſtarum imaginum ac titulorum, ſed unius doctrinae atque eruditionis commendatione adſpirandum tibi ad honores eſſet, aditusque ad eam dignitatem, quae ſummo faſtigio proxima eſt, aperiendi: quumque in humaniores litteras toto pectore incubueris, easque ſemper amaveris, tum hiſtoriae praeſertim cognoſcendae mul-

to

to diligentiorem operam, eamque ferme quotidianam navasti. Qua ex re mirifica illa tua, planeque singularis in agendis rebus dexteritas, atque solertia effloruit, quae quum in illustri loco posita neminem lateret, inde factum est, ut boni omnes jam inde te in publica ac privata hominum commoda natum intelligerent, omnesque tibi de se, deque republica benemerendi facultates ominarentur, quumque primum ad remp. accessisti, ut ampliores in dies munerum procurationes ad te deferrentur, votis omnibus concupiscerent. Nihil enim est tam magnum, quod non polliceri sibi abs te merito, ac jure posse arbitrarentur: siquidem, quod recte multi sapientes pronunciarunt, virtutes omnes uno quodam societatis quasi vinculo contineri, id, si exempla desint cetera, tua unius vivendi, tua agendi ratio comprobaret. Quod eo lubentius dico, quod neminem quidem futurum puto eorum, qui te Romae praesentes praesentem

intuentur, quibusque probe cognitus es, cui haec mea oratio falsa possit, atque adsentationi, quam veritati propior videri. Quis enim in te non ardentissimum Romanae Ecclesiae dignitatis conservandae studium? quis non singularem animi firmitatem ac magnitudinem? non dictorum factorumque omnium comitem, et moderatricem prudentiam admiratur? Cui profusa in calamitosos, atque egenos benignitas obscura est? Quem tua erga omnes humanitas, morum suavitas, atque facilitas latet? Quis denique non regalem prope magnificentiam tuam summis in caelum laudibus extollit? Cujus quidem magnificentiae, si per ceteras laudes tuas liceret, quae reclamare quodammodo mihi, mecumque conqueri viderentur, testem appellare possem Aventinum, totque in eo sumptus abs te factos, tot refecta, vel de integro exstructa regio prope animo monumenta ad immortalitatis memoriam consecrata. Sed quo

me

me tuarum laudum commemoratio imprudentem abripuit? Equidem, ut illuc redeam, unde digressa est oratio mea, nihil arbitror a me tibi offerri potuisse gratius, nihil institutis a te vitae rationibus accommodatius, nihil etiam beneficiis, quae in me contulisti maxima et amplissima, convenientius, quam quod disertissimi romanarum rerum scriptoris praeclarum fragmentum tuo nomini inscribendum curaverim. Feret enim id, opinor, quamvis mole exiguum, feret, inquam, aetatem, et ad omnes gentes, ubicumque in honore sunt litterae, ejus fama pervagabitur. Quapropter non modo apud eos, quorum hic ante oculos quotidie versaris, verum etiam apud exteros, atque, ut futurum auguror, apud posteros quoque hae chartae loquentur, meque nomini, majestatique tuae devotissimum esse, nisi falsa mihi spe, vanisque imaginibus blandior, non ignorabitur. Qua ex re uberrimum, ac maximum qualiscumque laboris

boris hujusce mei in hoc edendo opere fructum jam nunc percipere mihi videor. Interim a te, PRINCEPS EMINENTISSIME, etiam atque etiam peto, ut officii hoc erga te mei, gratique animi testimonium aequi bonique, quae tua humanitas est, consulere velis, meque patrocinio tuo tueri pergas. Vale.

Ex aedibus capitolinis
VII. Kal. Martias cIↄIↄCCLXXIII.

FRAN-

CUMAS
DERE
POTE.
INTER
IONT N
INQU
FATE
INIOB
ASTER
SUBTR
MAXI
TURE
APUTG
APUTL
EDITIO
BASTE
NUPER
TINGE
OCTIN
SUNT
ETIAC
SUSQU

AD DEC
SAND
OCOL
DOEIU
ANIM
PUGIO
HORR
CONST
DIAUD
ULULA
SYRIO
RUERU
ARESC
PUELL
RUNT
ROSFU
EOSPE
LIOAF
NUME
NUMN
OSTR
SES

FRANCISCI CANCELLERI IN T. LIVI FRAGMENTVM ANEKΔOTON

PRAEFATIO

Quae res mihi, reique publicae litterariae universae, bene prospereque eveniat, T. Livii Historiarum fragmentum ἀνέκδοτον, haud ita pridem in bibliotheca Vaticana repertum, atque a CC. VV. Vito M. Giovenazzio, Paullo Iacobo Bruns descriptum cum cura ac fide edo. Nec vero valde laborandum in eo esse mihi video, ut lectoribus, ad primum hujuscemodi rei nuntium de fuco, ut fieri solet, suspicantibus, pro virili occurram, omnemque apud eos a me fraudis suspicionem amoliar. Non enim dubito, quin plerique eorum, qui has paginas in manus sument, libelli inscriptione, atque adeo rei ipsius insolentia ac novitate permoti, continuo ii non ad haec quidem mea, sed ad ipsius Livii, quod promitti sibi videbunt, ἀποσπασμάτιον recta advolaturi sint, acriterque pro se quisque animum intendent. Quod si facient, statim post duo, tresve fragmenti versus a se lectos, facile auguratur mihi animus, suspicionem eos omnem ultro ex animis deposituros. Nam quod de Phidiae signo dici vulgo consuevit, simul adspectum ac probatum fuisse; vel potius, quod Livius ipse initio libri XXI. narrat de adolescente

 Annibale,

Annibale, quum is Carthagine in Hiſpaniam ad patris exercitum trajecit, *eum primo ſtatim adventu omnem exercitum in ſe convertiſſe: Amilcarem viventem redditum ſibi veteres milites credere; eumdem vigorem in vultu, vimque in oculis, habitum oris, lineamentaque intueri;* id ipſum omnino huic fragmento eventurum confido, ac ne unum quidem (modo ne is in Livii lectione omnino hoſpes ac peregrinus ſit) futurum, qui illud ſemel viſum non ſtatim probet, probatum autem non legitimum florentiſſimi romanarum hiſtoriarum ſcriptoris foetum agnoſcat. Quocirca quum ſatis hac quidem parte per ſeſe res ipſa loquutura ſit, operae pretium me facturum puto, ſi hac cura ſuperſedens, miſſiſque longioribus exordiorum ambagibus, continuo ad hiſtoriam reperti fragmenti perſequendam adgrediar; tum quid in eo deſcribendo curae ac laboris a clariſſimis viris impenſum fuerit, quid in edendo a me praeſtitum, ut quam ornatiſſimum, et quam accuratiſſime expreſſum, quantum quidem in me fuit, in manus doctorum virorum venire poſſet, denique ſi qua alia hujus generis a curioſis lectoribus exſpectari ſolent, paucis expediam.

§. I.

Reperti Liviani Fragmenti Hiſtoria.

Verſabatur Romae ante hos non multos menſes vir doctiſſimus Paullus Iacobus Bruns Lubecenſis, vt hebraicos veteris Inſtrumenti codices

dices conferret in editionem, quae modo apud Anglos C. V. Benjamini Kennicotti opera adornatur; cujus rei gratia quum alias romanas bibliothecas frequentare, tum Vaticanam in primis, ampliſſimum illud atque auguſtiſſimum Muſarum domicilium, ſolebat. Ibi quum hoc illudve volumen pro tempore ac re conſulendum ſibi, ac conferendum ſuſciperet, incidit forte in codicem membranaceum Palatinum num. XXIV, quem non infimae notae eſſe, ex C. V. Franciſci Blanchini, qui et ſpecimen characterum ejus codicis in aes inciſum exhibet, Vindiciis didicerat. Complectitur autem is codex hiſtorias Tobiae, Iudithae, Iobi atque Eſtheris a Hieronymo converſas. Itaque dum illum librum pervolvit, animadvertit ex eorum numero eſſe, quos vulgo eruditi *Reſcriptos* appellant, de quibus, ſi cui id genus librorum ignotum eſt, videri poſſunt Clariſſimi Montfauconius in ſua Palaeographia, Knittellius ad Fragmenta Vlphilae, Auctores novi operis diplomatici, aliique, quos laudat elegantis vir ingenii Iohannes Auguſtus Erneſtus in Archaeologia litteraria. Quare dum, quid in receſſu rei lateret, quidque ſcriptum in eo antiquitus fuerit, ſcrutari pro virili adnititur, titulum offendit multo, quam reliqui, majoribus characteribus expreſſum in hunc modum:

INCIPIT PRO ROSCIO.

Pergit porro vir ſtrenuus, atque unum alterumque verbum, quod exculpi facilius potuit, cum initio orationis pro Sex. Roſcio Amerino quum

contulisset, deesse ea animadvertit in excusis Ciceronis libris. Quare certo sibi persuasit, initium orationis in ms. esse non pro Sexto, sed pro Quincto, quod hactenus desiderabatur. Itaque rei novitate perculsus ad virum ingenio, et doctrina praestantissimum, quemque frustra pro meritis laudare sperem, Vitum M. Giovenazzium, quo familiarissime utebatur, recta advolat, rem, ut acciderit, narrat, atque, insequenti die ut una in bibliothecam conveniant ad rem propius explorandam, ab eo contendit. Quid multa? In bibliothecam venitur, codicem poscunt, inspiciunt, ac quod orationis pro Quincto initium putaverant, inveniunt pro Sexto. Erroris autem caussa ea exstitit, quod quae Brunsius duo jam ante verba in membranis legerat, ea in altera periodo orationis pro Amerino hoc Roscio scripta reperiebantur, vt frustra quaesiverit in prima. Illa autem *INCIPIT PRO ROSCIO* non, ut solet, principem locum scripturae obtinebant, sed ad libri oram, atque adeo ad sinistrum legentis latus, pluribusque distincta versibus scripta erant: ut non mirum fuerit, si ipsis e regione non prioris, sed sequentis periodi initium responderet.

Quum hoc loco res esset, quumque elapsam sibi de manibus praeclaram spem intelligerent, parum abfuit, quin librum abjicerent, quodque reliquum antemeridiani illius diei erat, in alia omnia impenderent. Ac fecissent profecto, feceratque jam Brunsius, qui sese, eo deposito, jam ad hebraicos suos codices retulerat. Sed Gio-

venazzius, qui numquam antea librum viderat, hactenusque in explorando Ciceronis, de quo dixi, pro Roscio orationis loco totus fuerat, antequam inde discederent, obiter eum sibi (ut fieri nimirum solet, quum primum in librum numquam antea a nobis visum incidimus) pervolutandum suscepit. Nec longe abiit, quum in Livianas has schedas incurrit. Sistit hic enimvero parumper admiratus litterarum nitorem, conformationem, elegantiamque, quales nusquam, nec in Bembi Terentio, nec in Vergilii exemplaribus, Vaticano, aut Mediceo, nec in ceteris, quorum scripturae specimina in aes impressa circumferuntur, observare meminerat. Non difficulter etiam pauca verba ex tribus versibus, qui in margine exstant, quibusque nihil supra scriptum est, legit; quo facto parem, vel longe profecto, id quod successus postea docuit, majorem gratiam Brunsio suo relaturus ad eum accurrens, hem, quid hactenus, inquit,

Italiam sequimur fugientem?

Immo, pergit,

Huc geminas nunc flecte acies,

quantique pretii prae reliquis omnibus hae unae membranae sint, quantam elegantiam, quantam vetustatem prae se ferant, animadverte. Itaque hoc potius agamus censeo, ut quid ipsae secum ferant, penitus dispiciamus, nec ante de manibus deponamus, quam totas, quantaecumque eae sunt, percurrerimus. Omnino enim, sive in vulgus nota atque edita continent, magnum ope-

rae pretium fecerimus, ſi ſcripta cum editis conferantur, ſive hactenus ignorata ineditaque, longe profecto majus. Haec ille. Brunſius autem, qui unus cryſtallinas lentes ſecum in eum uſum adtulerat, aciem in tituli veſtigia intendens, ac veluti per tranſennam, ſi ita loqui fas eſt, ſupra ſcriptarum litterarum ſemel iterumque proſpiciens, diſerte tandem legit

TITI LIVI LIB. XCI.

Ita praeclarum lacteae eloquentiae Scriptoris fragmentum, quod tot aetatum et ſaeculorum intervallo in bibliothecarum angulis neglectum, et inhonorum delituerat, in lucem, et in adſpectum prodiit.

§. II.

Quid in eo deſcribendo curae a CC. VV. impenſum ſit?

Nunc, quantum operae poſitum ſit a clariſſimis viris, ut illud eruerent, nemo aeſtimare vere poterit, qui mſ. ipſum non viderit. Hujus enim mſ. adeo vetuſtate corruptae, adeo obſoletae fugienteſque litterae ſunt, ut qui ex ipſo novae ſcripturae margine tres verſus exſtant, ii magnam quidem partem non ſine difficultate legi poſſint, ceteri autem non ſolum propter vetuſtatem, verum etiam propter recentiorem, qua de loquuti ſumus, ſcripturam vix, ac ne vix quidem, dignoſcantur. His igitur difficultatibus quum ferme obruerentur, haud multum itineris certe confeciſſent, planeque ab incepto deſtitiſſent, niſi alter

alter alteri praeſto fuiſſet, animoſque ad opus urgendum perficiendumque addidiſſet. Ac profecto, ſi quod res eſt, dicere volumus, non minimum momentum, ut Livii ipſius verbis utar, ad hoc Κειμήλιον ex ſitu, et tenebris vindicandum fuit, quod in duorum hominum, alterius Germani, alterius Itali manus inciderit, quorum uterque, quam laudem ſibi utriuſque natio veluti propriam ac peculiarem vindicat, in ea maximum in modum praeſtabat, patientia et laboris perpeſſione Germanus, judicio atque intelligendi ſollertia, et celeritate Italus. Nam ſingula non dico verba, ſed litterarum veſtigia rimari, atque ita rimari, ut modo plura, modo pauciora eſſe tecum ſtatuas, nunc unius, nunc alterius elementi ſigna putes, nunc recto ordine, ut nos latini ſolemus, nunc, ut ipſi per jocum dictitabant, ἑβραϊστὶ ad litteras adnumerandas, earumque poteſtates adſequendas verſus percurrere, quanti, quaeſo, laboris ac patientiae fuit? Contra vero litteras ipſas, poſtquam eas exceperis, alteram ex altera dignoſcere, tum in ſuas quamque ſyllabas cogere, ſyllabas verbis, verba verſibus, verſus ſententiae reddere, quanti acuminis ac perſpicaciae? Ac quod ſane dicturus ſum, vix affirmanti alii crederem, niſi ipſemet vidiſſem, eiuſque rei oculatus, ut eſt in proverbio, ſaepe teſtis fuiſſem. Oſtendit enim, idque pluries, integras mihi chartas Giovenazzius, partim ſua, partim Brunſii manu notatas his illiſque litteris, quae nullam plane certam ſententiam, ſed ne vocem quidem

redderent, aliis ſuper alias additis, deletis, commutatis; quae quidem chartae, quum totum paene fragmentum mandari ipſis potuiſſet, tamen vix uni, alterique, raro pluribus verſiculis eliciendis atque eruendis uſui fuerant.

Sed quid pluribus rem perſequor? Sane ne ſic quidem proficere ſe valde intelligebant, ſed aut diutius, quam utriuſque tempora patiebantur, in opus ſibi eſſe incumbendum, aut omnino de ejuſdem abſolutione et perfectione deſperandum. Dum enim centies eodem redirent, ac Siſyphi exemplo, iterum iterumque idem ſaxum verſarent, dum alternis membranas inſpicerent, alternis legerent, alternis lecta exciperent, dum, ut in re praeterea taedii, laboris, ac difficultatis pleniſſima, animum ſubinde ab opere averterent, atque ultro huc illuc aberrarent, mirum quantum temporis effluebat. Quamobrem hoc tandem inter ſe conſilium inierunt, ut quandoquidem Giovenazzio non ita frequenter ad bibliothecam accedere per occupationes ſuas licebat, nec Brunſio per ſuas diutius in iis immorari, hic quidem deſcribendarum utcumque ſchedarum partes in ſe ſuſciperet, alter deſcriptarum in ſuam integritatem, et lectionis veritatem reſtituendarum. Ita et Brunſius quum liberiore, magiſque ſoluto animo, quod reliquum erat fragmenti, legeret, et alter ad matutini temporis, quo ſolo bibliotheca patet, pomeridiani ac veſpertini operam adjungeret, celerius ac commodius ipſum totum fragmentum legi, emendari,

dubiis

dubiis locis recognosci, ac praeclare positi a strenuis viris labores speratum exitum nancisci potuerunt.

Haec paullo fortasse, quam opus erat, fusius censui persequenda, ut si qua ex hujus fragmenti lectione utilitas, si qua voluptas in doctorum virorum rempublicam redundabit, quam non levem utramque futuram auguror, in ea quantum viris clarissimis debeant, juxta mecum omnes intelligant.

§. III.

Quid in edendo fragmento praestitum sit?

Verum dum haec inter eos agerentur, ac totum paene fragmentum (quantum quidem legi potuit: cetera enim omnino oblitterata sunt, planeque de eorum lectione conclamatum videtur) descriptum esset, ecce tibi ex improviso coactus est Brunsius Roma discedere ad reliquas, quae in Italia sunt, bibliothecas perlustrandas. Quae res effecit, ut edendi consilium, quod inierant, aut deponerent, aut in aliud tempus differrent. Ac quid Brunsius facturus sit, quoniam is longe gentium jam abest, prorsus ignoro; ad Giovenazzium quidem certe quod attinet, sive aliis rebus distentus, sive ut solet in his studiis, ex vetere illo, ut quidem videtur, Pythagorae scito apud Ciceronem, honestam quamdam ingenuo homine dignam voluptatem consectari, praeterea nihil, de edendo quidem nihil modo co-

 gitabat.

gitabat. Qua in re, fateor, nullo pacto judicium meum ad suum accommodabam, auctorque contra vehementer ipsi eram, ut ne diutius, quam ipse hoc κειμηλίῳ reperto perceperat voluptatem, eam litteratis ceteris vulgando invideret; quid autem, addebam, an hercules ipse esset, quarta, ut in graeco proverbio est, luna natus, cui aliis in omni vita laborandum esset, sibi numquam? Quid plura? Enimvero tamdiu obtundere, fatigare, urgere hominem non destiti, quoad denique pervici. Itaque non multis his ante diebus schedas omnes suas e scriniis eductas mihi in manus tradidit, arbitriumque earum omne permisit: statuerem de iis modo, quod luberet: continerem domi, vel cum amicis communicarem; premerem apud me, vel in vulgus emitterem; ad se quidem quod attinebat, quidquid iis facturus essem, boni consulturum.

Haec vir clarissimus et amicissimus; cujus ego tam praeter exspectationem maximo ac singulari munere auctus, quanta laetitia affectus sim, quantoque opere gestierim, si oratione adsequi me posse confidam, frustra sim. Quocirca nihil cunctandum ratus, primo quidem ipsum apographum mea manu iterum descripsi ordine, quo Giovenazzius legendum esse, ad ejus marginem adnotaverat: non enim, ut hoc obiter moneam, quo primum fragmentum exceperunt, eo nunc editur: deinde exprimendum illud formis typographicis, quanta maxima cura ac diligentia potui, parique celeritate curavi. Qui enim doctorum virorum

rorum reipublicae, eo accepto, in aere esse coepi, sic mecum statui, nolle diutius, quam res pateretur, tamquam malum nomen, tale, tantumque ipsis gaudium debere. Accessit ad haec, quod in Giovenazzii apographo multa animadverti, quae illustrando, aut emendando Livii fragmento usui erant, quaeque ipse hic illic passim in margine adnotaverat; sed ea tam breviter chartis consignata erant, ut legenti statim in mentem venerit illius Gellii, qui de Nigidii Figuli hominis doctissimi commentariis quibusdam grammaticis loquens, ita scribit lib. XVII. cap. VII. *anguste perquam, et obscure disserit, ut signa rerum ponere videas ad subsidium magis memoriae suae, quam ad legentium disciplinam.* Ac videbam sane, plurimum lucis, atque etiam pretii editione, quam parabam, accessurum, si illae adnotationes simul publici juris fierent: necessarias etiam eas plane esse, quum ad schedarum et scripturae praesentem statum cognoscendum, tum etiam ad Livii textum inoffenso, ut ita dicam, pede percurrendum, et intelligendum. Quapropter non contentus priore amicissimi hominis liberalitate, eumdem pro amicitia rogavi, ut ne gravaretur, iis adnotationibus aliquantulum majoris lucis affundere, easque paullo amplius dilatare, quo non sibi solum, sed aliis praeterea usui esse possent; quod ille non aegre quoque petenti concessit. Ac de harum adnotationum praestantia nihil addam, ne videar, quod omnino non debeo, doctorum virorum judicia velle praevertere.

Ad

Ad haec rem, non plane injucundam ſtudioſis, qui in romanis, ſeu majoribus id genus characteribus legendis non ita ſunt exercitati, me facturum putavi, ſi idem fragmentum litterarum, et interpunctionum notis, qualibus nunc vulgo utimur, expreſſum, ac diſtinctum, ipſis legendum proponerem, eadem tamen ubique ſcribendi ratione, iiſdem naevis retentis, ut et majori cum animi voluptate, nullis inter legendum offenſi ſalebris, ipſum percurrere, et ſtatuere liberius de ejus aetate, germanaque quorumdam locorum lectione poſſint. Quae me pariter cauſſa impulit, ut ſpecimen characterum utriuſque membranae (duae enim omnino ſunt, quae Livianum fragmentum continent, quarum ſingulae dimidia ſui parte integram novi operis paginam efficiunt) exhibendum curarem. Quamquam fatendum eſt, haec ipſa ſpecimina non ita expreſſa fuiſſe, ut ſatisfacere omnibus, qui membranas inſpexerint, plane poſſint: mihi certe, non plane ſatisfaciunt. In quo tamen non tam ſcalptoris negligentia accuſanda eſſe videtur, quam temporis injuria agnoſcenda, quae autographi ſcripturam paene legentium adſpectibus eripuit.

§. IIII.

Fragmenti praeſtantia, et utilitas.

Reſtat modo, ut aliquid de fragmenti praeſtantia atque utilitate attexamus; in quo quaecumque dici longa atque exaggerata oratione

a me

a me poſſent, huc denique reciderent, illud et T. Livii eſſe, et de Q. Sertorio loqui. Quae duae res ſi quem prima veluti fronte non afficiant, ſi cui non ſplendore et merito ſuo oculos praeſtringant, non video, quî movere hunc non dico mea, quae nulla eſt, ſed diſertiſſimi atque eloquentiſſimi cujuſque oratio poſſit. Atque ut Livium, de quo praeſtat omnino nihil, quam pauca loqui, mittamus, eccui, quaeſo, ignotum eſt, quam magnus vir Sertorius fuerit? quam magnum ejus in Romana hiſtoria nomen? quam magna de ejus virtute, et bellandi ſcientia opinio? Atqui de tali, tantoque viro quum multa jam ab initio *primo per ignobilitatem, deinde per invidiam ſcriptorum celata ſunt*, ut ſcribit Salluſtius, tum in poſtumam ejus famam videtur voluiſſe etiam graſſari fortuna, quum, quae de eo, ut alios praeteream, immortalitate dignis litterarum ſuarum monumentis Salluſtius, et Livius mandaverant, ea de medio prorſus ſuſtulerit. Quanti igitur hoc ἀποσπασμάτιον faciendum eſt, in quo tam ceteroqui puſillo, tamen tam multa de homine illo explicantur, nullius adhuc qui exſtet, quemque equidem viderim, ſcriptione cognita?

Atque haec quidem res, vel ſi una eſſet, mehercule quanta eſſet? Sed alia inſuper accedunt nihilo levioris momenti: nonnulla videlicet nomina eorum, qui Sertorii partes ſequuti ſunt, quae huius nunc fragmenti ope in lucem prodeunt, aliquot etiam oppidorum, ac populorum.

Adde

Adde antiquam ſcribendi conſuetudinem, tum illam, quae ſingulis verbis ex more, aut ſcito ſcribendis, aut interpungendis continetur, et ὀρθογραφίαν vocamus, tum hanc alteram, multo latioribus comprehenſam limitibus, quae totam ſcriptionem, ejuſque contextum, continuationem, diſpoſitum contemplatur; quo loco majoribus, quo minoribus litteris uterentur; quo pacto novam paginam inchoarent, quo novum verſum; quando interpungerent, quando litteras inter ſe necterent, quando etiam dedita opera praetermitterent; ceteraque hujus generis, quae quum ſunt ipſa per ſe ad cognoſcendum jucunda, tum mirabiles ad judicandum de toto hoc genere habent utilitates; qua de re non pluribus diſputabo, quum neminem futurum arbitrer, qui, modo a Muſis non uſquequaque alienus ſit, revocare eam in dubium poſſit.

Sed dimittendus es aliquando, Lector benevole, quod tamen pace tua non ante faciam, quam pro patria caritate, proque meo erga illam ſtudio, Quirites omnes, cives meos, non quidem admoneam, aut adhorter, quod non debeo, ſed, quod et debeo, et poſſum, majorem in modum obſecrem, atque obteſter, ut ne patiantur in poſterum theſauros, qui apud ſe deliteſcunt, oſtendi ac patefieri ſibi ab exteris, et inquilinis hominibus, et horum diligentiae, non ſuae, horum, non ſuis laboribus deberi praeclarorum priſtinae ſuae virtutis ac nobilitatis monumen-

numentorum detectionem. Gloriatus ſit olim Cicero, quod Archimedis ſepulchrum, Syracuſis dum eſſet, indagaverit, quodque *nobiliſſima Graeciae civitas ſui civis unius acutiſſimi monumentum ignoraſſet, niſi ab homine Arpinate didiciſſet.* Nobis, ſi noſtra opera noſtrorum monumenta in lucem extrahantur, non tam id glorioſum erit, quam inhonorum et inglorium, ſi deliteſcant. Deliteſcent porro, ſi non omnem operam adhibebimus indagandis atque inveſtigandis. Nec eſt, ut caſu hujuſcemodi res regi, non a cujuſquam labore, diligentia, induſtria pendere exiſtimemus. Hanc opinionis pravitatem ignaviae ac deſidiae noſtrae nimium blandientes ſi praetexamus, refellet eam ſatis ſuperque hoc omnium recentiſſimum Liviani fragmenti detecti exemplum. Quum enim ille Bibliorum liber a multis ante Blanchinum, quum ab ipſo quoque Blanchino viſus fuiſſet, adeo iſti, quid in eo theſauri lateret, non perviderunt, ut ne indicium quidem ejus rei perviderint, quod nimirum liber reſcriptus eſſet; quum a Brunſio viſus itidem fuiſſet, hic plus ceteris vidit, et reſcriptum videlicet eſſe, et aliquid non ita expoſitum continere; quum denique a Giovenazzio, hic et vidit, quod res erat, et denique reperit, *non quod pueri,* ut ait ille apud Plautum Strobilus, *clamitant in faba ſe repperiſſe,* ſed hujus ipſius, eoque non ficto exemplo auro contra carum litterarium hujuſmodi theſaurum. Ita ſi poſtremorum diligentiam primi, in quorum

manus

manus liber inciderat, adhibuiſſent, quamdiu, oro, eſſet, quum hoc aureolo fragmento reſp. litteraria frueretur? Quocirca non ab re feciſſe mihi viſus ſum, quum averſae tituli paginae ſophocleum illud inſcribendum curavi, ubi doctiſſimus poeta, a venatione translatis verbis, *capi* dicit, *et inveniri, ſi quid quaeratur, ſi vero negligatur, fugere et latere.*

T. LIVI HISTORIARVM

LIB. XCI. FRAGMENTVM

Primo quidem litteris majoribus, seu romanis quam proxime fieri potuit ad archetypi similitudinem expressum, retentis iisdem paginarum et versiculorum distinctionibus; deinde ad nostrorum temporum scribendi et interpungendi rationem in gratiam studiosorum redactum.

LIB. XCI

TAMENINSEQVENTI
IPSO PERVIGILANTE
EODEMLOCOALIAEXCI
TATATVRRISPRIMALV
CE MIRACVLO HOSTIB
FVIT SIMVLET OPPIDI
TVRRIS QVAEMAXIMVM
PROPVGNACVLVMFVE
RATSVBRVTISFVNDA
MENTISDEHISCEREIN
GENTIBVSRIMIS ETTV
: : : : : : : : : :
IVS : : : VMIGNICOE
PITINCENDIIQVES. : W—
ET RVINAE METV TER
RITI CONTREBIENSES
DEMVROTREPIDIEFFV
GERVNTETVTLEGATIMIT
TERENTVRADDEDENDAM
VRBEM AB VNIVERSA
MVLTITVDINECONCLA
MATVM EST EADEMVIR
TVS QVAEINRITANTES
OPPVGNAVERATVICTO
REM PLACABILIOREM
FECITOBSIDIBVSACCEP
TIS PECVNIAE MODICA
EXEGITSVMMAMARMA
QVEOMNIAADEMITTRAN
: VGASLIBEROS VIVOS

ADSEADDVCIIVSSITETFVGI
TIVOS QVORVM MAIOR
MVLTITVDOERATIPSIS
IMPERAVITVTINTERFI
CERENT IVGVLATOSDE
MVRO DEIECERVNT CVM
MAGNAIACTVRAMILI
TVM QVATTVORET QVA
DRAGINTADIEBVS CON
R .
TERBIAEXPVGNATA RE
LICTOQVEIBI·L·INSTEIO
: : : : : : : : : :
AD HIBERVM FLVMEN
COPIASADDVXITIBIHIBER
NACVLIS SECVNDVM OP
PIDVMQVODCASTRA AE
LIAVOCATVRAEDIFICA
TIS IPSEINCASTRIS MA
NEBAT INTERDIVCON
VENTVM SOCIARVM CI
VITATIVM INOPPIDOA
N
GEBATARMA VT FIERET
PRO COPIISCVIVSQ POPV
LIPERTOTAMPROVINCI
AM E : : IXERATQVIBVS IN
SPECTISREFERRECETERA
ARMAMILITESIVSSITQVAE
AVTITINERIBVS CREBRIS
AVT OPPV

TITI LIVI

F : : : : AN : : : : :
: : : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : : :
TIONEINITA QV : : DI : : :
CVLO EFFICIPOSSIT
ITAQ· OMNESSIMVLINSTA :
M : : : : : : : : : : : : :
TVRNEQVE MATERIAAR
TIFICIBVS PRAEPARATIS
ANTE OMNIBVS : : NIXO
CIVITIVM : : : IDIO NEC
SVO QVISQ OPERI ARTI
FEX DEERAT : : : : : :
: : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : : :

QVAEQ IN OPPVGNAN
DIS VRBIBVS HOSTIVM
GESSISSETEXPOSVIT ET
ADRELIQVABELLICOHOR
TATVSESTPAVCIS EDOC
TOS QVANTVMHISPANI
AEPROVINCIAEINTER
ESSET SVAS PARTES SV
PERIORES ESSE DIMIS
SODEINDE CONVENTV
IVSSISQ: E O M N I B
IBI : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : :
RESVASPRINCIPIOVE
RIS M PERPERNAM
CVM VIGINTI MILIB·
PEDITVM EQVITIBVS
MILLE QVINGENTIS
INILVRCAONVMGEN
TEM MISITAD TVENDA
REGIONIS EIVS MARI
TIMAM ORAM DATIS
PRAECEPTISQVIBVSITI
NERIBVSDVCERETAD
DEFENDENDASSOCIAS
VRBES QVAS PONPEIV
OPPVGNARET QVIB·
QVE IPSVM AGMEN
PONPEI EX INSIDIIS
ADGREDERETVR

LIB. XCI

EODEM TEMPORE ET
AD HERENNV LEIVM
QVI IN ISDEM LOCIS E
RAT LITTERAS MISIT
ETINALTERAMPROVIN
CIAMAD·L· HERTVLEIVM
PRAECIPIENS QVEMAD
MODVM BELLVM ADMI
NISTRARE VELLET ANTE
OMNIA VTITASOCIASCI
VITATESTVERETVR :: EA
CIECVMMETELLO :: IMI
CARETCVINEQ AVCTORI
TATENEQVIRIBVSPARES
SET : : : : S : : : : M
CONSILIVM : : : : : :
: VERSVM : : : : : : : :
NEQVEINACIEMDESCEN
SVRVM EVM CREDEBAT
SITRAHERETVR BELLVM
HOSTICVMMAREAB TER
GOPROVINCIASQ OMNES
INPOTESTATEHABERET
NAVIBVS VNDIQ COM
MEATVS VENTVROSIPSI
AVTEMCONSVMPTISPRIO
REAESTATEQVAEPRAEPA
RATA FVISSENTOMNIVM
RERVM INOPIAMFORE
PERPERNAMINMARITIMAM

REGIONEM SVB : : : ITVM
: : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : :
AGERICVM ABSE OPPVG
NARENTVR CEL : IBER : :
VR : : : : : : : : ARMIS
: : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : :
: : : : : : : : : : :
: : : : AEMV : : : :
: : : : : : : : : : :

MARITIMAMNEORAM
VTPONPEIVMABILERCA
ONIA ET CONTESTANIA
ARCEATVTRAQSOCIAGE
TEANADMETELLVMET
RVSITANIAMSECONVER
TAT HAECSECVMAGI
TANS SERTORIVS PRAE
TER HIBERVM AMNEM
PERPACATOSAGOSQVIE
TVMEXERCITVM SINE
VLLIVSNOXADVXITPRO
FECTVSINDEINBVRSAO
NVMETCASVANTINORVM
ETGRACCVRITANORVM
FINESEVASTATISOMNIB.
PROCVLCATISQVESEGITI
BVS AD CALAGVRIMNA
SICAM SOCIORVM VRBEM
BENIT TRANSGRESSVS
QAMNEM PROPINQVM
VRBIPONTEFACTOCASTRA
POSVIT POSTERODIE M
MASIVM QVAESTOREM
INARVACOSETCERINDO
NES MISITAD CONSCRI
BENDOSEXIISGENTIBV
MILITES FRVMENTVM
QVEINDECONTREBIAM
: : : ELEVCADAAPPELLA

TVRCONPORTANDVMPRAE
TERQVAM VRBEMOPPOR
TVNISSIMVS EX BERO
NIBVSTRANSITVSERAT
INQVAMCVMQVE REGIO
NEMDVCEREEXERCITVM
STATVISSETET·C· INSTE
LVMPRAEFECTVMEQVI
TVM SEGOVIAM ET IN
VACREORVM GENTEM
AD EQVITVM CONQVI
SITIONEMMISIT IVSSVM
CVMEQVITIBVSCONTRE
BIAE SESEOPPERIRIDI
MISSISIIS IPSEPROFEC
TVS PER VMCONVM A
GRVMDVCTO EXERCI
TVINCONFINIO VIRO
NVMPOSVITCASTRAPOS
TERODIECVMEQVITIB·
PRAEGRESSVS ADITINE
RAEXPLORANDA IVSSO
PEDITEQVADRATOAGMI
NE SEQVI AD VAREIAM
VALIDISSIMAMREGIO
NISEIVSVRBEMVENIT
HAVD INOPINANTIB·
: : : : : ADVENERAT
VNDIQ·EQVITIBVSET
SVAEGENTISETAVTRIC

IDEM FRAGMENTVM LITTErarum, et interpunctionum notis, quales nunc in communi consuetudine sunt, quam diligentissime expressum ac distinctum.

Titi Livii Liber XCI.

Tamen insequenti ipso pervigilante eodem loco alia excitata turris prima luce miraculo hostibus fuit, simul et oppidi turris, quae maximum propugnaculum fuerat, subrutis fundamentis, dehiscere ingentibus rimis, et tu . . . . ius . . . . . um igni coepit: incendiique simul, et ruinae metu territi Contrebienses de muro trepidi effugerunt, et ut legati mitterentur ad dedendam urbem, ab universa multitudine conclamatum est. Eadem virtus, quae inritantes oppugnaverat, victorem placabiliorem fecit. Obsidibus acceptis pecuniae modicam exegit summam, armaque omnia ademit; transfugas liberos vivos ad se adduci jussit, et fugitivos, quorum major multitudo erat. ipsis imperavit, ut interficerent. jugulatos de muro dejecerunt.

 Cum

Cum magna jactura militum quattuor et quadraginta diebus Contrebia expugnata, relictoque ibi L. Inſtejo . . . .
ad hiberum flumen copias adduxit. Ibi hibernaculis ſecundum oppidum, quod Caſtra AElia vocatur, aedificatis, ipſe in caſtris manebat, interdiu conventum ſociarum civitatium in oppido agebat. Arma ut fierent pro copiis cujusque populi per totam provinciam edixerat, quibus inſpectis referre cetera arma milites juſſit, quae aut itineribus crebris, aut oppu . . . .
f . . . . an . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
tione inita qu . . di . . culo effici poſſit.

Itaque omnes ſimul inſta . . m . . . .
. . . . tur, neque materia artificibus praeparatis ante omnibus . nixo civitium . . idio, nec ſuo quisque operi artifex deerat

. . .

. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .

. quaeq*ue* in oppugnandis urbibus hoſtium geſſiſſet expoſuit, et ad reliqua belli cohortatus eſt paucis edoctos, quantum hiſpaniae provinciae intereſſet ſuas partes ſuperiores eſſe. Dimiſſo deinde conventu, juſſisq*ue* omnibus ibi . . . .
. . . .
re ſuas principio veris M. Perpernam cum viginti milib*us* peditum, equitibus mille quingentis in Ilurcaonum gentem miſit ad tuenda*m* regionis ejus maritimam oram, datis praeceptis, quibus itineribus duceret ad defendendas ſocias urbes, quas Ponpejus oppugnaret, quib*us*que ipſum agmen Ponpei ex inſidiis adgrederetur. . . .

Eodem tempore et ad Herennulejum, qui in isdem locis erat, litteras miſit, et in alteram provinciam ad L. Hertulejum, praecipiens, quemadmodum bellum admi-

niſtrare vellet: ante omnia ut ita ſocias civitates tueretur, ne acie cum Metello dimicaret, cui neq*ue* auctoritate, neq*ue* viribus par eſſet . . . . s . . . . m conſilium . . . . verſum . . . . neque in aciem deſcenſurum eum credebat, ſi traheretur bellum. hoſti cum mare ab tergo, provinciasq*ue* omnes in poteſtate haberet, navibus undiq*ue* commeatus venturos; ipſi autem, conſumptis priore aeſtate quae praeparata fuiſſent, omnium rerum inopiam fore.

Perpernam in maritimam regionem ſub . . . . . itum . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .

a geri cum ab ſe oppugnarentur Cel*t*iber*i* ur . . . . armis . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . .

. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . . . aemu . . . . mariti-

mamne oram, ut Ponpejum ab Ilercaonia et Conteſtania arceat, utraq*ue* ſocia ge*n*te, an ad Metellum, et Ruſitaniam ſe conver-tat. . . Haec ſe cum agitans Sertorius prae-ter hiberum amnem per pacatos agros quietum exercitum ſine ullius noxa duxit. Profectus inde in Burſaonum et Caſuanti-norum et Graccuritanorum fines, evaſtatis omnib*us*, proculcatiſque ſegetibus, ad Ca-lagurim Naſicam ſociorum urbem benit; transgreſſusq*ue* amnem propinqum urbi, ponte facto, caſtra poſuit. Poſtero die M. Maſium quaeſtorem in Arvacos et Ce-rindones miſit ad conſcribendos ex iis gen-tibus milites, frumentumque inde Con-trebiam, *qua*e Leucada appellatur conpor-tandum, praeter quam urbem opportuniſ-ſimus ex Beronibus tranſitus erat in quam-cumque regionem ducere exercitum ſtatuiſ-ſet;

ſet; et C. Inſtelum praefectum equitum Segoviam, et in Vacreorum gentem ad equitum conquiſitionem miſit, juſſum cum equitibus Contrebiae ſeſe opperiri. Dimiſſis iis ipſe profectus per Vmconum agrum ducto exercitu, in confinio Vironum poſuit caſtra. Poſtero die cum equitibus praegreſſus ad itinera exploranda, iuſſo pedite quadrato agmine ſequi, ad Varejam validiſſimam regionis ejus urbem venit. Haud inopinantibus . : . . . . adve- nerat, undique equitibus et ſuae gentis, et Autric . . . .

Explicitum eſt Livii fragmentum feliciter.

LOCA

LOCA EX FRAGMENTO, QVAE partim ex certa, partim ex probabili conjectura aliter legenda esse videntur, quam in eo scripta sunt.

pag. 20 et 24.	
Civitium.	Civitatium, *vel* Civium.
pag. 20 et 25.	
Ilurcaonum.	Ilercaonum.
pag. 21 et 25.	
Ad L. Hertulejum.	Ad L. Hirtulejum.
Bellum administrare vellet.	Administrari, *vel* administrare ipsum vellet.
pag. 22 et 27.	
Rusitaniam.	Lusitaniam.
pag. 22. et 27.	
Et Casuantinorum.	Et Cascantinorum.
Vrbem benit.	Vrbem venit.
In Arvacos.	In Arevacos.
pag. 22 et 28.	
C. Instelum.	C. Instejum.

In

In Vacreorum gentem.	Vacaeorum, *vel* Vaccaeorum.
Vmconum agrum	Vaſconum agrum.
In confinio Vironum.	In confinio Beronum.

VITI

VITI M. GIOVENAZZII

IN TITI LIVI FRAGMENTVM

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

SCHOLIA.

FRANCISCVS CANCELLERIVS LECTORIBVS.

Ne charta hoc loco vacaret, viſum eſt epitomen Livianam libri XCI apponere, et praeterea libri XC particulam, qua initium belli Sertoriani continetur, utramque, ni fallor, nonnullius uſus Fragmentum legentibus futuram.

Epitomes Livianae Lib. XC. *Particula de Bello Sertoriano.*

Q. Sertorius proſcriptus in ulteriore Hiſpania ingens bellum excitavit. L. Manlius proconſul, et M. Domitius legatus ab Herculejo quaeſtore proelio victi ſunt.

Libri XCI. *Epitome.*

Cn. Pompejus quum adhuc equeſter eſſet, cum imperio conſulari adverſus Sertorium miſſus eſt. Sertorius aliquot urbes expugnavit, plurimasque civitates in poteſtatem ſuam redegit. Appius Claudius proconſul Thracas pluribus proeliis vicit. Q. Metellus proconſul L. Herculejum quaeſtorem Sertorii omni cum exercitu cecidit.

VITI

VITI MARIAE GIOVENAZZII
IN TITI LIVI
FRAGMENTVM
ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ
SCHOLIA.

TITI) ὁλογραμμάτως, ut praenomen MARCVS apud Fabrettum capite IV, n. 450. MARCO. AVRELIO. AVGG. LIB. et n. 528. MARCVS. MALLIVS. M. F. quorum lapidum alter ad Antoninorum, alter ad remotiora reip. tempora referendus eſt. Ac Fabrettum, quo loco de ratione notandorum, aut perſcribendorum praenominum agit, horum ſuorum lapidum non meminiſſe, neque quidquam de huius praenominis ſcriptura contra Sigonii, aliorumque ἀρχαιολόγων praeſcripta ſtatuere, ſane miror. Apud marmorarium quoque de via Iulia vetus monumentum legi hujuſmodi:

D. M
AVR. ALBANAE
CONIVGI. B M
INCOMPARABILEI. QVAE
VIXIT. ANNIS. XXIII. MENS
II. D. XIIII. MARCVS. AVRELIVS
MAXIMVS. MARI
TVS. FECIT

Vbi pariter praenomen MARCVS perſcriptum eſt, cum contra feminae nomen, quod ipſum ne

ab illorum quidem temporum consuetudine abhorret, primoribus tantum litteris significatum sit. Adde AVLVM, LVCIVM, PVBLIVM, SEXTVM, ac si quaeris, TITVM etiam in ejusdem Fabretti συναγωγῇ cap. 1, n. 141, et apud me in lucubratione de VRBE AVEIA pag. LXI, quam postremam inscriptionem, quantum ex litterarum conformatione elegantiaque conjicere licebat, nec enim semel eam Amiterni, nec incuriose memini inspicere, facile adducebar, ut ipsius Augusti principatu positam existimarem. Quorsum haec de notis praenominum, inquies, tam longe repetita disputatio? Videlicet ne quis forte sit, cui mirum videatur, TITI praenomen in his membranis perscriptum fuisse, eaque de caussa retrahendas eas ad multo, quam cujus re ipsa sunt, videntur quidem certe, recentiorem aetatem putet. Vt enim hoc obiter nunc dicatur, Antoninorum eas temporibus, aut, quam serissimum id fuerit, iis, quae Constantini M. principatum proxime antecesserunt, scriptas opinor fuisse; quam opinionem cur sequar, caussae multae sunt, cur abjiciam, adhuc nulla. Sed obiter haec modo, ut dixi: proprium enim locum desiderant, nec ita paucis verbis absolvi possunt, nec multis nunc vacat. Itaque pluribus infra fortasse, si per tempus licebit; sin minus, haec omnis tractatio in praesens quidem omittetur, aut certe in aliud tempus differetur. Tantum si qua deinceps αὐτοσχεδιάζοντι, (ut necesse nunc quidem est), occurrent, ex quibus doctorum virorum

rorum inveterato jamdiu praejudicio, aliter de toto hoc genere conſtituendum eſſe videatur, ea ſatis habebo oſtendere, non modo in quam dixi aetatem, ſed in ſuperiores etiam veterum lapidum, et ſcriptorum teſtimonio convenire. Haec igitur ad hunc modum; deinde qui multorum ſaepe fidem requirere, multorum ſtudium atque induſtriam in his vetuſtatis reliquiis deſcribendis, atque edendis conſuevi, non committam, ut mihi ipſe aliquando, exoleſcente, ut fit, in dies harum rerum memoria, aut aliis, in quorum haec manus pervenient, accuſandi mei cauſſam dem. Itaque viſum eſt ea pariter non praetermittere, quae τῆς αὐτοψίας loco eſſe poſſint, quaeque ſi ab apographo exſpectes, quamlibet alioqui magna cura, ac diligentia expreſſo, quanta hoc certe eſt, fruſtra exſpectes; qua in re velut periti ratiocinatoris vitiorum, quae in ſcripto inſederunt, partibus fungar, ut quae in eo peccata a quoque ſint, ſive is antiquior, ſeu recentior librarius fuerit, ſive operae, quae Livianas ſchedas ad novam libelli molem aptarunt, ſive ipſarum denique ſchedarum longaevitas, ſua quibuſque accepta referam; ſequutus hac parte ampliſſimorum virorum auctoritatem, magnam quidem apud me, et in primis gravem, Ioh. Cajetani Bottarii, et Petri Franciſci Fogginii, qui in Vergilii exemplaribus Vaticano, ac Mediceo ſuis hujus generis maxima minima perſequenda ſibi eſſe cenſuerunt. Quid ita? Quod non ignorabant ſcilicet, experiundo etiam, vt opinor, (quod

eorum ſemper ſuit cum his muſis aſſiduum, multiplexque commercium), didicerant, quantum emolumenti ex tantularum rerum accurata diligentia in litteras, atque in totum hoc genus redundare ſoleat, quantum rurſus ex negligentia detrimenti. Denique ſi qua erunt, vel potius quaecumque erunt, quae ſive ad ſcriptum illuſtrandum, ſive ad pretium eidem conſtituendum pertinere, ſeu qua alia de cauſſa adnotatione non indigna videbuntur, de iis non praetermittam, quin quae in ſolum, ut dicitur. Sed de adnotationum modo ſatis. Nunc quod inſtat.

LIB. X̄C̄Ī.) Debuiſſet: DECADIS X. LIB. I, ſi jam tum *faſtidioſa legentium ignavia*, ut Petrarchae verbis loquar, *hos libros in decadas ſcindere conſueviſſet;* quod non incurioſe praetereundum eſt addendumque, ad quae de inſcriptione librorum Livii initio ſuarum in optimum hiſtoricum adnotationum diſputat Sigonius, et cum eo alii.

INSEQVENTI IPSO) Apparet praeceſſiſſe NOCTE, ſive hoc auferendi, ſeu quo alio caſu. IPSO autem, quod ſequitur, ad Sertorium refero, ut ex ſequentibus manifeſtum eſt. Iam quae deinceps de viro *ſummae quidem,* quod ejus veriſſimum apud Florum exſtat elogium, *ſed calamitoſae virtutis* leguntur, abſque hoc fragmento eſſet, aeque cum iis, qui patrum ac majorum noſtrorum memoria hoc Livii libro caruerunt, ignoraremus: altum enim de iis omnibus, quantum equidem legi, aut meminerim, in ceterorum hiſtoricorum ſcriptis, quae vulgo hodieque manibus teruntur, ſilentium.

DEHIS-

DEHISCERE) Quoties huc revertebamur, nam locus mire lacer, detritus, ac corruptus eſt, toties hae ferme litterae apparebant: DIPSDS-CEND; ſed poſtquam ſequentia legimus, non diu in hoc quoque verbo revocando laborandum fuit. Quorſum tamen nunc haec? Itaque ſtatui deinceps de reliquis ejuſdemmodi ne verbum quidem.

RIMIS ETTV..) Qui ſequebatur verſus *οἴχεται*. Ferme autem ad hunc locum pari ab extremis membranis intervallo in ſequentibus paginis lacunae apparebunt; cujus rei ea cauſſa eſt, quod ex ſingulis Livii paginis binae novi libri paginae factae ſunt, quae iccirco plicari hac ipſa parte, conſui, ac glutinari inter ſe debuerunt. inde quas dixi labes.

MODICA) Fortaſſe Ā, quam notam utrum librarius praetermiſerit, an vetuſtas ab oculis removerit, non queo ſtatuere. alterutrum quidem certe potuit. infra enim manifeſto TVENDA pro TVENDAM. vide locum.

R .
CONTEBRIA) Addita R littera ſupra T et E, tum alteri poſt B punctum ſuperne notatum eſt, ut fieret CONTREBIA. *Quis* autem *neſcit, punctum inferius, vel ſuperius appoſitum litteris in antiquis codicibus, eas expungere?* Quae verba ſunt optimi, atque doctiſſimi ſenis Ioh. Cajetani Bottarii in *Notis et Emendationibus* ad vetuſtiſſimum exemplar Vaticani Vergilii ab eo editum. De R ſuperaddita exempla quoque in veteribus libris paſſim occurrunt, et videri poteſt Gellius lib. II.

cap. 3, ubi ad eumdem modum de voce *Aena* in libro Aeneidos II, mirandae vetuſtatis, quem Fidus Optatus ipſius Vergilii fuiſſe credebat, illo verſu: *Exſultat telis, et luce coruſcus aena. Additam*, inquit, *ſupra vidimus H litteram, et Ahena factum.*

.L. INSTEIO) Sic notas praenominum ſolet, puncto ad utrumque earum latus adſcripto, quod valde notandum eſt: nec enim alibi hujus moris exempla, nec in ſcriptis libris, nec in veteribus lapidum, aut aeris tabulis obſervare memini. Tantum graeci nunc epigrammatis in mentem venit in marmore ſcalpti, quod marmor exſtare ajunt Neapoli, in quo ſubdita in voce Εὐνοίας vocalis, cum ab antecedente et ſubſequente ſejungenda eſſet ad verſum ſuſtentandum, duobus pariter punctis incluſa eſt, hoc modo: ΕΥΝΟ.Ι.ΗΣ. Afferam autem integrum ipſum epigramma, quale jam ab aliis editum eſt:

ΣΗΜΑΦΙΛΕΙΝΩΤΟΥΤΟΦΙΛΩΔΕΙΜΕΝΘΕΡΑΠΟΝΤΙ

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣΠΑΣΗΣΕΙΝΕΚΕΝΕΥΝΟ.Ι.ΗΣ.

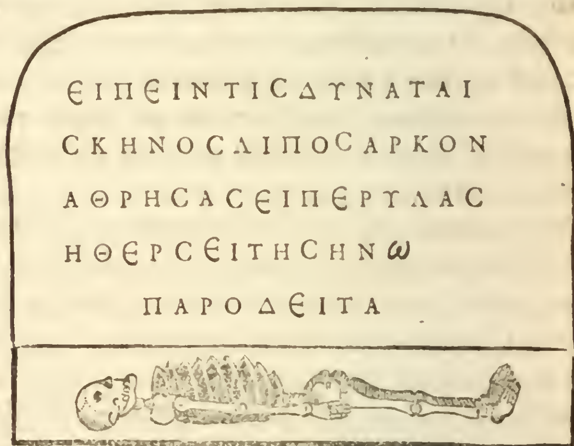
Quod iccirco adſcripſi, ut intelligatur, quantulae res quantam viris ingenio, et eruditione praeſtantibus moleſtiam, et difficultatem ſaepenumero objiciant. Ecce enim alius in priore verſu ΔΕΙ ſcalptum pro ΔΕ fuiſſe ſuſpicatus eſt; alius pro ΔΗ malebat; denique tertius exſtitit, qui ipſum ΔΕΙ retinuit, atque ex Heſychio πρέπει interpretatus eſt. Ita quod in epigrammate ſcriptum nuſquam erat, omnes viderunt, quod ſcriptum erat, ſuaque veluti ſponte ſeſe in oculos ingerebat, non viderunt. Quanti enim, quaeſo, acuminis

minis fuiſſet Δεῖμεν ὑφὲν ἀντὶ τȣ͂ ἔδειμεν ἰωνικῶς poſitum agnoſcere? Haec jam ſcripſeram, cum venit ad me viſendi cauſſa, ut ſolet, adoleſcens nobiliſſimus, et Gaſpare patre, quem ego virum ob ſingularem quamdam doctrinae, ac virtutis praeſtantiam ſemper maximi feci, digniſſimus, Aloiſius de Torres, qui epigrammate perlecto: eſt enim cum multis liberalibus ſtudiis, atque artibus ſupra communem eius aetatis captum praeditus, tum latinis, graeciſque litteris inſigniter eruditus, hanc quidem meam lectionem probavit, ſed interim petiit, ut tentarem eoſdem verſus latine reddere, quod petenti qui potui non concedere? Itaque non belle quidem, ſed tamen ut res poſſit intelligi, ſic converti:

Hippocrates dulci poſuit monumenta Phileno
Servo haec omnigenae pignus amicitiae.

Idem quia dixerat antea, dubitare ſe, an duo illa ΔΕΙ ΜΕΝ juncta in marmore legerentur, an potius aliquid ſpatii inter utrumque μόριον intercederet majus, quam in eiuſdem dictionis ſyllabis aut litteris ſolet, eamque ſibi videri doctis viris halucinandi cauſſam fuiſſe, egoque contra graecas inſcriptiones antiquiores continenti notarum ſerie, nullis verborum aut ſyllabarum interordiniis exarari conſueviſſe, objeceram, protuleramque in eam rem, quod tum primum in manus venit, alterum epigramma, quod ſcalptum vidi Romae tribus quattuorve ante annis ſupra τȣ͂ humani σχελέτȣ figuram, in quo continuate, quod contendebam, ſcalptae litterae viſebantur,

ille ut hoc pariter epigramma, quod ſatis elegans, ac feſtivum eſſet, huic ſcholio adjungerem, et in latinum ſermonem item ut ſuperius converterem, magnopere mihi auctor fuit; cui etſi videbar, ſi morem gererem, longius quam par erat, progreſſurus; tamen quod non inutiliter, nec nulla eorum, qui lecturi eſſent, voluptate ab inſtituto divertebam, non invitus feci, ut obtemperarem. Graecum igitur epigramma tale eſt:

Quod ſic converti poteſt:

Quis potis, adſpiciens nudato jam oſſe cadaver,
Therſites, an Hylas fuerim, dixiſſe, viator?

Et brevius, ut multo ante verteram:

Quis oſſeam, viator, intuens formam,
Hylaſne fuerim, dicat, anne Therſites?

Oſſeam formam dixit Ovidius, ut opinor, in Ibin, et *Cadaver oſſe nudato* pro eodem commode accipi poſſe ſum arbitratus: etſi utrumque a graecae

cae locutionis vi, et venuſtate quam longiſſime abeſt. Σκῆνος autem praeter ſcriptores, quos affert doctiſſimus Laelius Biſciola in ſuis *Horis ſubſecivis*, offendi hac ipſa ſignificatione in Democrate *gnome* 1 *et* 2, Ocello Lucano in *Fragmento de legibus*, Timaeo Locro, aliiſque pythagoreis ſcriptoribus.

CASTRA AELIA) Cujus oppidi nuſquam, quod equidem ſciam, non modo apud geographos, ſed ne in aliorum quidem veterum, aut recentium ſcriptorum monumentis mentio fit. Θέσις ex his, quae narrat Livius, dextra hiberi ripa. Hoc amplius autem, ſi conjecturis dandus aliquis locus eſt, qua Celtiberi Hedetanos attingebant, et utrique amnem, non longe a Salduba, ſeu Caeſarauguſta: ut qua in urbe annis poſt propter ejus frequentiam, vel loci, quod veri mihi ſimilius videtur, opportunitatem juridicus conventus conſtitutus eſt, qui idem omnium, in quos hiſpania citerior, Baetica etiam ac Luſitania, (ſi recte rationes ſubduxi), dividebantur, ampliſſimus fuit, prope eamdem urbem prudentiſſimus imperator hac eadem opportunitate loci uſus conventus ſuos ſibi agendos ſtatuerit. Adde, eumdem inter Ilercaonum et Vaſconum regionem caſtrametatum fuiſſe, ut et ab maritima quidem ora abeſſet, et antequam educto ex hibernis milite ad Calagurim veniret, per complurium urbium agros praeter hiberum amnem iter facere neceſſe habuerit. Sed haec hiſpani doctiores viderint. Tantum addam, Contrebiam, ex

qua Sertorius caſtra movit, vltra hiberum fuiſſe ſitam, notius eſſe, quam ut pluribus a me dici neceſſe ſit.

REFERRE CETERA). Haec non de induſtria quaeſita, ſed ultro ſub acumen ſtili ſubeuntia cur praeteream? Itaque excidit hic imprudenti integer choliambus, iſque, quod magis miraberis, conſtans ex puris iambis, praeterquam quo neceſſario, ut fiat claudus, recipi debet ſpondaeus. Sic infra: AGROS QVIETVM EXERCITVM SINE VLLIVS, ubi idem genus vides. Supra quoque ex illis verbis: HISPANIAE PROVINCIAE INTERESSET trimeter catalecticus efficitur, iſque bene numeroſus ac concinnus. Atque adnotaverat jam ante Quinctilianus lib. IX, cap. IV, Livium ab hexametri exordio hiſtoriarum ſuarum libros fuiſſe exorſum: *Facturus ne operae pretium ſim.* Quid ſi huc ſpectans hoc fragmentum legiſſet? Nam ut mittam anapaeſticos, ac trochaicos, trimetros quoque iambicos atque quadratos, quos bene multos ex tam brevi ſcripto poſſem eligere, ſane adnotavi in eo iambicos dimetros ad viginti, et eo amplius, pleroſque liberioribus numeris fuſos, quales comicorum ſolent, at quoſdam valde etiam probos ac ſonoros, ut curam poſſes agnoſcere. Sed et initio ſtatim fragmenti quod ſcribitur: TAMEN INSEQVENTI IPSO PERVIGILANTE EODEM, ſi poſtrema in INSEQVENTI vocalis a ſubſequente non abſorbeatur, habebitur integra ſtrophe conſtans ex dimetro catalectico,

quem

quem ſtatim excipiet choriambicus, eritque ſimilis illi: *Boryſthenes Alanus Caeſareus veredus.* Quod ſi praeterea vocem LOCO, quae ſtatim conſequitur, exteras, recurret novus dimeter iambibus: ALIA EXCITATA TVRRIS. Sed deſino λεπτολογεῖν. Tantum in Hadriani his, quos proxime citavi, verſibus adnotabo, duos in medio male tranſpoſitos legi: *Vel extimam ſaliva ſparſit ab ore caudam*, cum qui prior ordine verſus eſt poſteriore loco collocandus ſit; quod Salmaſium, Caſaubonum, alioſque, qui illud poemation ediderunt, non vidiſſe, quis non miretur? Nam quod locus paullo ſuperior ex tabulae archetypae fragmento, (quod in agro aptenſi effoſſum narrat Gaſſendus in Vita Peireskii), expectandum erat, ut reſtitueretur, id nemini quidem mirandum eſt.

::: TIONE INITA) An RATIONE INITA, ut lib. XXIX. *Vix ratio iniri poteſt, uter caſus civitatis ſit deteſtabilior;* et alibi: *Inita tandem ratio eſt?* Ceterum locus ita foede corruptus, depravatusque vetuſtate eſt, litterarum veſtigiis magnam partem detritis, aut penitus amiſſis, ut potius quod unum, atque alterum fugitivum verbum revocaverimus, boni conſulendum ſit, quam, quod retrahere cetera nequiverimus, reprehendendum.

:: NIXO CIVITIVM) Fortaſſe: ENIXO CIVITATIVM, vel CIVIVM STVDIO. Sed malui haec, ut ſcripta eſſe videbantur, cum fide proponere, quam quidquam, quod exploratum, per

ſpectum-

ſpectumque mihi quidem haud eſſet, profectum a Livio fuiſſe, in ejus ordinem verborum recipere. Quod ipſum tamen, quid enim diſſimulem? de duobus ENIXO ac STVDIO intelligi volo: nam ad CIVITIVM quod attinet, cum omnibus veſtigiis indagare ejus verbi lectionem ſtuduerimus, nulla nobis quidem relinqui videbatur dubitatio, quin ad hunc plane modum antiquitus ſcriptum legeretur.

M PERPERNAM) Opinor, ſolens more ſuo fecerat deſcriptor, ut in Perpernae praenomine ſignificando duobus punctis ejus praenominis notam includeret, quae tamen amplius nunc in ſcripto non comparent. Puſilla res, dices. Quippe. Verumtamen cur tam puſilla in re aut ſcribae conſtantiam, aut noſtram diligentiam deſiderari paterer?

ILVRCAONVM) Videndum, an rectius ILERCAONVM, aut ILERGAONVM, ut ſaepe harum duarum litterarum C et G ob propinquam ſoni, ac formae ſimilitudinem altera in alteram tranſit. Paullo poſt enim idem Livius: ILERCAONIA; et conſtat, eamdem regionem, ſeu gentem utrobique ab eo ſignificari. Ptolemaeus quoque lib. II. *ἰλεϱκάονες* et *ἰλεϱκάονων* dixit; et Plinius lib. III, cap. 3. *Regio Ilergaonum.* Tamen idem Livius libro XXII. alio inclinatu: *Caſtra punica*, inquit, *in agro Ilercaonenſium*; pro quo pariter non dubitarem *Ilercaonum* reponere, niſi exemplarium emendatiorum Caeſaris *De Bello Civili* obſtaret auctoritas: in his enim lib. I,

cap.

cap. 60. aperte *Illurgavonenses: Paucis post diebus Illurgavonenses, qui flumen iberum attingunt.* Sed aliud Caesarem, aliud Livium in hoc nomine derivando sequi potuisse, cuivis opinor, credibile fit. Livium autem, qui non annales, aut adversaria conscribebat, sed justum, absolutumque historiae corpus aequabili, tractoque, atque, ut ita dicam, unicolore dicendi genere conficiebat, aliud alibi sequutum fuisse, aliterque unum, idemque gentis nomen alio loco extulisse, cui, quaeso, erit credibile?

AD TVENDA) Pro TVENDAM, quod ita librarium reliquisse, tam mihi certum est, quam meridie, ut ajunt, lucere. Suspicor autem, quia animadvertebat, si litteram M, aut notam, qua ejus vicem uti solet, adscripsisset, versum paullo longius excursurum fuisse, quam reliquorum versuum modus, et scripti concinnitas pateretur, ideo neutram apposuisse, cum ceteroqui locus utri libuisset notandae non deesset. Ceterum ad hoc genus quod attinet illud tenendum est, librarium cum abundantes in versu litterae in sequentem versum transferendae sunt, grammaticorum de verbis, ac syllabis dividendis praescripta non magni pendere. Tantum si contingat, postremam verbi litteram ad versus mensuram abundare, eam aut vicaria nota significat, quod facit cum M et N; aut ad praecedentem annectit, ut SIMV̲L̲, GENTIBV̬S, et TRAN͡S; aut denique prorsus praeterit, ut hic in TVENDA; certe non transfert.

PON-

PONPEIV) Attonſa eſt S littera ab iis, qui paginas novi libri abraſerunt, ut et poſt duos verſus in verbo INSIDIIS. Iam PONPEIVS hic, et in ſequentibus, contra quam veritas patiebatur, per N, non per M ſcriptum eſt; quod ipſum tamen non caret exemplo antiquitatis: ita enim PONPONIVS in veteri titulo nondum edito, quem vidi, et deſcripſi in agro Salernitano ad tertium extra urbem miliare via ebolitana:

D. M.
P. IVNIO. AVITO
PONPON. SATVRNINA
MARITO. KARISSIMO
ITEM. PARENTES. FILIO
DVLCISSIMO. ERGA. SE
AC. PIENTISSIMO
BENEMERENTI. FEC
VIX. ANN. XXIII
M. VII. D. XXVIIII

Vbi duo verba ERGA SE errore, ut arbitror, ſcalptoris factum eſt, ut alieno loco ponerentur: nam quia ſequens vox in eaſdem litteras exit, quae ſunt in DVLCISSIMO, ſcalptor hac voce perſcripta, aberrante forte oculo vidit et exſcripſit, quod poſt PIENTISSIMO ſequebatur; quod deinde emendare aut neglexit, aut religione prohibitus, (ut in pleriſque rebus, atque in iis praeſertim, quae ad jura manium pertinerent aliquando infirmiorem fuiſſe Romuli illam faecem, notum eſt), noluit. Adde INPENSA, INPERATOR, INPERIOSSVS, INPROBVS, IN-

PORTV-

PORTVNVS, aliaque ad hunc modum, quae passim in veteribus marmoribus obvia sunt.

HERENNVLEIVM) Quem eum ipsum opinor fuisse. Opinor autem? Imo is ipse certe est, quem Plutarchus in Pompejo Ἑρέννιον vocat: Ἑρέννιον δὲ, καὶ Περπένναν ἄνδρας ἡγεμονικοὺς τῶν πρὸς Σερτώριον καταπεφευγότων, καὶ στρατηγούντων ἐκείνῳ νικήσας περὶ Οὐαλεντίαν ὑπὲρ μυρίους ἀπέκτεινεν. Ita exemplar elegantissimum, idemque omnium recentissimum Londinense anni MDCCXXIX. Sic autem ibidem vertitur: *At Herennium et Perpennam viros militares, qui ad Sertorium confugerant, hujusque legatos fudit circa Valentiam, occidit amplius decem milia militum.* Sed quis tam ἀσύστατα, καὶ συγκεχυμένα intelligat? Quod si cetera ad hunc modum interpretati sunt, nae isti praeclari interpretes non modo alienis, quod voluerunt, verbis, sed cogitatis etiam, quod omnino non debuerunt, Plutarchum nobis loquentem induxerunt. Sed desino interpretationis absurditatem exagitare; cuius caussa haud scio, an in Plutarchi graecam orationem ex parte conferenda sit. Nam ut mittam duo gentilia Ἑρέννιον et Περπένναν, quorum alteri ex his Livii membranis, alteri ex his aliisque monumentis medicina facienda est, sane pro eo, quod legimus στρατηγούντων, vereor, ut a Plutarcho fuerit στρατευόντων: ut quod supra τῶν καταπεφευγότων ponitur, is non sit genitivus, ut grammatici loquuntur, partitionis, nec ἐλλειπτικῶς ab ἐκ, ἀπὸ, aut quo simili μορίῳ, sed ab apposito ἄνδρας ἡγεμονικοὺς regatur. Itaque sic

ſic locus meo quidem animo vertendus erat. *Sed cum Herennulejum, et Perpennam duces eorum, qui ad Sertorium confugerant, et pro eo militabant, circa urbem Valentiam debellaſſet, amplius decem milia interfecit.* Reſtituendum etiam hoc nomen Salluſtio in epiſtola ipſius Pompeii: *Dux hoſtium C. Herennius cum urbe Valentia, et exercitu deleti.* Vbi vides utrobique diſerte Valentiam nominari; haec autem in Hedetanis ſita erat, atque adeo in ſucronenſi ſinu, cuius citerius latus Ilercaones, ulterius Conteſtani obtinebant, in quibus ipſis locis Herennulejus tum verſabatur, ut ex hoc fragmenti loco, exque illis ejuſdem verbis: VT PONPEIVM AB ILERCAONIA ET CONTESTANIA ARCEAT perſpicue conſtat. Iam vero cur ex harum membranarum ſcriptura emendanda Salluſtii, et Plutarchi loca, non contra illam ex his cenſeam, facit illarum in primis longaevitas, cui quantum prae ceteris ſcriptis, et impreſſis codicibus tribuendum ſit, quis non videt? tum quod cur *Herennius* in quorumdam libris legatur, non difficulter, ſi opus ſit, dicere cauſſam poſſumus; cur in his ſchedis *Herennulejus*, niſi quod librarius ita ſcriptum in vetuſtioribus libris offenderit, quam aliam dicere poſſumus? Denique oſtendant, ſi qui contra ſentient, tantae vetuſtatis, tantaeque auctoritatis, quantae haec Livii ſunt, Salluſtii, aut Plutarchi exemplaria, in quibus *Herennius* legatur, tum quod volent, efficient. Herennulejae autem gentis neſcio, an ulla; cum contra Herenniae plurima in cuiuſque-

cujusquemodi generis ſcriptis mentio fiat. Tamen ejus quoque cum complura marmora meminerunt, tum hoc ἀνέκδοτον, quod commodum ante hos paucos menſes ab ſe accurate deſcriptum Reate mecum communicavit ſumma juvenis nobilitate, moribus humaniſſimis, ingenio ad maxima quaeque nato, Alexius Horatii Fil. Falconerius, cui per veſtigia gentilis ſui Octavii in hoc liberalium artium atque eruditionis ſtadio pleno gradu ad praemia, quae excellentiſſimae virtuti propoſita ſunt, contendenti aequum eſt, omnes, quicumque virtutem ipſam amamus, bene cupere, atque ominari. Inſcriptionis exemplar ejuſmodi eſt:

A. HERENNVLEIVS
CESTVS. NEGOTIATOR
VINARIVS. A. SEPTEM
CAESARIBVS. IDEM. MERCATOR
OMNIS. GENERIS. MERCIVM
TRANSMARINARVM. LICTOR
VIVOS. SIBI. FECIT. ET. LIBERTIS
LIBERTABVSQVE. SVIS
POSTERISQ. EORVM.

IN ISDEM LOCIS) Cicero in Oratore de Ennio: *In templis iſdem probavit, at Eiſdem erat verius, nec tamen Eiſdem optimius; male ſonabat Iiſdem; impetratum eſt a conſuetudine, ut peccare ſuavitatis cauſſa liceret.* Chariſius quoque lib. I, *Is homo*, inquit, *Idem compoſitum facit, niſi quia Caeſar lib.* II. *ſingulariter Idem, pluraliter Iidem dicendum affirmat; ſed conſuetudo hoc non ſervat.* Adde

D Priſcianum

Priſcianum lib. vii. et ex poetis Tibullum ad Meſſallam: *Incipe: non idem tibi ſunt,* et Ovidium: *Iſdem ſub dominis;* ut Comicos interim, et vetuſtos titulos mittam, ad quos alteros dum Lipſius provocat, vereor ut ſatis conſiderate, circumſpecteque faciat: in his enim (de elegantioribus loquor, quoſque ipſe in urbe, aut alibi viderim,) I productius ſcalptum eſt, quod valet EI, aut duplex II: ut in titulo arcus ad Montem Coelium, qui etiamnum ſuperſtes legitur: IDEMQVE PROBAVERVNT. Iam ex his, quae hactenus adſcripſimus, ſatis intelligitur, jam tum antiquiorum latinorum conſuetudine receptum fuiſſe, ut hoc pronomen per unum I vulgo efferrent, quodque conſequens hinc eſt, ſcriberent etiam, ſi minus omnes, at ii certe, qui ita ſcribendum quodque verbum cenſebant, quomodo ſonabat, *audituque*, ut Velius loquitur, *emetiebantur ſcriptionem.* Haec vulgaria, ac ſi vis, inepta et ſputatilica, fateor; ſed ignoravit tamen Zirardinius Ravennas jurisconſultus ad Novellas Theodoſii Iun. et Valentiniani III. leges pag. lxxii, quo loco ad inſcriptionem ID. AA, hoc eſt *Idem Auguſti*, haec adnotat: *Rectius utique ſcriptum, aut uſitatius fuiſſet Iidem.* Quod utrumque univerſe falſum eſt. Nec ſi Cicero peccatum in ea re ſuavitatis cauſſa, ſed peccatum tamen fatetur, id viro docto quidquam adſtipulatur; qui quidem Cicero de ejus pronominis appellatione, non ſcribendi ratione locutus eſt. Sed haec non tam Zirardinio, quem facio equidem, ut debeo, plurimi,

rimi, dicta volo, quam istis, qui quanti sunt, toti ex ejus commentariis sunt, plusque ex ejus unius jecore, quam ex suo sapiunt, quique vix dubito, quin una hujus pronominis scriptura animadversa satis magnum nacti esse campum viderentur, in quo excurrere, ac debacchari contra harum schedarum aetatem eorum posset oratio. Quidni? qui rumores etiam, his nondum lectis, ac ne visis quidem, tota urbe distulerunt, facinora in civitate fieri capitalia, Livio foetus supponi, adsui ejus purpurae viles lacinias? Sed haec alias fortasse; nunc mittamus rabulas, aut, si placet, rideamus et contemnamus.

ALTERAM PROVINCIAM) Vlteriorem accipio, cum ipse ex citeriore litteras mitteret: erat enim etiam tum in hibernis ad Castra Aelia. Sed haec res paullo diligentius constituenda et constabilienda est: facem enim praeferet ad quae mox de altero hujus fragmenti loco dicemus, ubi foedum librarii erratum ex hujus ipsius loci contentione et auctoritate emendabitur. Ac fines, quibus Tarraconensis provincia a duabus, Baetica ac Lusitania, dividebatur, Plinius libro III. cap. I. hos statuit, Solorium montem, Oretanorum, Carpetanorum et Asturum juga; quos fines eosdem fere Sertorianis temporibus fuisse, nec valde in iis ab Augusto, aliisque Principibus fuisse variatum, declarat in primis Livius lib. XL, ubi res gestas centum circiter ante Sertorianum bellum annis a Q. Flacco Praetore persequitur, ac Celtiberos et Carpeta-

nos Hiſpaniae citeriori adſcribit; quo loco cur κατὰ πρόληψιν loquutum eum dicamus, nihil cauſſae eſt. Adde Artemidorum Epheſium lib. II. τῶν Γεωγραφεμένων, apud Stephanum grammaticum, cujus integrum caput ex Porphyrogenneta a ſe emaculatum affert Voſſius ad Melam lib. II, cap. 6: Διῄρηται δὲ ὑπὸ ῥωμαίων εἰς δύο ἐπαρχίας· πρώτη μὲν ἐπαρχία διατείνεσα ἀπὸ τῶν πυρηναίων ὀρῶν ἅπασα μέχρι τῆς καινῆς Καρχηδόνος, καὶ τῶν τε βαίτιος πηγῶν. Denique auctor accedat multo graviſſimus Pompejus magnus, de quo haec Plinius l. III, c. 3: *Cum Pompejus Magnus*, inquit, *tropaeis ſuis, quae ſtatuebat in Pyrenaeo, DCCCLXXVI. oppida ab Alpibus ad fines Hiſpaniae ulterioris in ditionem a ſe redacta teſtatus ſit.* Hunc locum indiligenter, ut mihi quidem videntur, Plinii ſcholiaſtae praetereunt, ut et alterum libri VII, cap. 6. huic omnino geminum. Sed quid eſt ſimpliciter *In ditionem redacta?* Ita ne Plinius; immo quid Plinius? Pompejus potius, cujus Plinius verbis hic loquutus eſt, in titulo rerum ab ſe in iis locis geſtarum, quem publice ad poſteritatis memoriam dedicabat, ſolemnia illa omiſiſſet P. R? Atqui ne Auguſtus quidem rerum jam potitus praetermiſit in baſibus obeliſcorum, quae hodieque in urbe viſuntur, altera ſatis celebri, altera ſatis obſcuro et foedo loco, quam quoties intueor, toties poenae, quam ſibi hortorum ille apud Horatium deus imprecabatur, in mentem venit; certe ne ſemel quidem eo acceſſi, quin *Iulius et fragilis Pediatia*, ceterique iſti,

isti, quos *saturos* Plautus diceret, discedere statim cogerent. In his ergo basibus diserte: AEGVPTO IN POTESTATEM. POPVLI. ROMANI. REDACTA, Sed haec ἐν παρόδῳ· illud ad rem, magnam partem horum oppidorum, quae Pompejus in deditionem accepit, certe celebriora et illustriora, hoc ipso tractu fuisse, qui inter hiberum, et eos quos dixi terminos a fretu balearico ad oceanum cantabricum excurrit, facile ex Livii lib. xxxv, ubi Oretanos in citeriore Hispania ponit, Caesare *de Bello Civili* lib. 1, cap. 61, Appiano, aliisque scriptoribus confirmare possem, si hoc agere vellem. sed satis haec fortasse ad quae, ut diximus, infra de altero fragmenti loco disputabimus.

HERTVLEIV~) Iam nunc igitur Sigonii, quo ingenio ac doctrina viri! conjecturae amplius locus non erit, qui scholiis ad epitomen lib. xc. Plutarchi Ἑρέννιον, et hunc Livii Hertulejum pro eodem accipiendum esse suspicatus est; in quo parum, aut nihil hominem, ut dixi, doctissimum vidisse, quis tanto nunc illo minor non videt? Cujus autem, nisi harum membranarum beneficio videt? Sed redeo ad Hertulejum, cujus nomen varie in Sallustii fragmentis, epitome Livii, Floro, Orosio, Eutropio scriptum offendi: alibi enim *Herculejus*, vel *Hirculejus*, alibi *Hirtulejus*, et, si superis placet, in quibusdam etiam exemplaribus *Hertulegius;* apud neminem vero, in quem equidem inciderim, *Hertulejus*, quae harum schedarum lectio est, quamque

que praeferre ceteris non dubitarem, niſi in pleriſque propriis nominibus turpiter lapſum hunc deſcriptorem viderem. Sed hoc non magni momenti eſt; illud ponderoſius, (quod hactenus tamen criticorum diligentiam fugit), quod Eutyches *de Adſpiratione* hoc nomen diſerte per *HI*, non per *HE* ſcribi docet oportere: *I vocalis*, inquit, *ante R ſemper adſpiratur*, *ut Hircus*, *Hirquitallus*, *Hirtulejus*, *Hirtus proprium*, *niſi aut monoſyllabum ſit*, *ut Ir*, *aut ex motu recti etc.* Quae ſequuntur, videantur, ſi tanti eſt, apud eumdem. Quantum autem unius quamvis antiquiſſimae membranae lectio praeponderari debeat ea, quam conſulto, atque exempli loco vetus grammaticus afferat, nemini, puto, obſcurum eſt. Illa enim unius antiquitatis teſtimonio, haec et antiquitatis, hoc eſt, temporum illorum, quibus grammaticus vixerit, teſtimonio nititur, et praeterea conſenſum, et auctoritatem continet ſuperiorum.

ADMINISTRAREVELLET) Poſtrema hujus verbi littera ita cum prima ſubſequentis connexa, ac colligata eſt, ut tamen nemini, qui accurate locum inſpexerit, quota vocalis ſit, dubium eſſe poſſit. Itaque vel poſt ADMINISTRARE excidit, ut opinor, pronomen IPSVM, aut quid tale, quod ab oſcitante librario praeteritum ſit; vel reponendum eſt ADMINISTRARI.

NE ACIE CVM METELLO) Iam tum videlicet metuens, ne, quod eventus poſtea declaravit, narrabatque hoc eodem libro Livius, ſi rem proelio

proelio committeret, ab eo debellaretur. At enim cum Hirtuleji res tam ancipiti loco essent, quid ipse continuo in ultimos Berones recessit? Quorsum hac expeditione spectavit?

IN ACIEM) Hic et sequens versus omnium postremi lecti sunt. ACTIM primo scriptum videbatur: quod admoneo, ne cui mirum sit, si aut nos in his schedis, aut quod multo mihi verosimilius est, in exemplari suo librarius, E pro I acceperit in verbis VIRONVM et CERINDONES. Iam quae sequuntur usque ad PERPERNAM, fateor, me eorum sententiam non satis adsequi posse; si solum, est cur meam tarditatem accusem; si cum aliis, postquam haec in aliorum quoque manus pervenerint, tum vero ejus rei culpam in vetustatem conjiciemus, qua factum est, ut tribus amissis versiculis, filum quoque cogitatorum, consiliorumque egregiorum maximi ac callidissimi ducis interrumperetur.

CONSVMPTIS) Ita REDEMPTA in fragmento plebiscìti de Thermensibus majoribus Pisidis apud Vrsinum; REDEMPTORIBVS in fragmento S. C. de ludis saecularibus apud eumdem; EXEMPTVM pariter apud eumdem in fragmento legis judiciariae; REDEMPTOREI apud Mazochium in fragmento britannico tabulae heracleensis cap. II; ADEMPTVM apud eumdem in fragmento neapolitano ejusdem tabulae cap. VIII; EMPTVM apud Muratorium p. DLXXXII. in tabula, quam nec semel ipse vidi, posita Pisone, et Gabinio Cos.; SVMPTVM apud Fa-

 brettum

brettum cap. 11, num. 297, quae basis Antonini Pii principatu scalpta est; denique CONSVMPTVM in epistylio veteris aedis, quod etiamnum visitur ad radices Capitolii. Quare nihil caussae esse posset Mureto, Lambino, Sanctio, Perizonio, aliisque, si viverent, cur secus, quam ipsi fecimus, de harum membranarum aetate ex hujus verbi scriptura statuerent. Nec aliter profecto Ciceronis temporibus, quaeque proxime antecesserunt, aut consequuta sunt, atque adeo ab ipso Augusto scribi haec verba consuevisse, tam mihi exploratum est, quam errare eos, qui contra sentiunt, Lambinum in primis, hujusque adstipulatores Dausquium ac Sanctium. Sed hac de tota re plenius, atque inquisitius ad ipsius DIVI AVGVSTI SRIPTORVM FRAGMENTA, ubi, quod pace tantorum virorum dictum sit, qua de arte ipsi disputabant, quamque profitebantur, ejus artis falsam sibi persuasionem induisse, pluribus demonstramus.

MARITIMAM REGIONEM) Quid sequitur? SVPPLEMENTVM ne, an SVPERPOSITVM, an quid aliud? Sed et ex triginta admodum versibus, qui sequebantur, praeter pauca verba, eaque valde laciniosa, maleque inter se cohaerentia, reliqui omnes ita deliti, ac detriti sunt, ut cum plautino Pseudolo credam, *nisi Sibylla legerit*, an divinaverit potius? *interpretari alium potesse neminem.*

OPPVGNARENTVR CEL: IBER:) Sertorium, puto, sic loquentem, aut scribentem Livius inducebat:

inducebat: ut quod in epitome lib. xcI. legitur: *Sertorius aliquot urbes expugnavit, plurimasque civitates in potestatem suam redegit*, hoc totum fortasse de populis Celtiberorum intelligendum esset. Sane autem Contrebiam, quam ab eodem paullo supra expugnatam legimus, non obscure Florus Celtiberorum oppidis accenset. Vide hunc lib. II, cap. 17. Sed haec non aliter, quam pro conjectura accipi volo: quis enim liquido praestet, illa ex Sertorii persona fuisse scripta?

RVSITANIAM) Pro quo unice verum puto LVSITANIAM. Quid tam dissimile, dices, quam harum litterarum R et L notae? Assentior: sed hoc quoque non negandum est, necessariam plane ad sententiam earum permutationem videri. Ac cum nondum antecedentia lecta essent: nam ὕστερον πρότερον in hoc describendo fragmento versati sumus, in mentem veniebat AVSITANIA ab Ausetanis cis hiberum, qui sive pro eadem gente in Livio ac Plinio accipiendi sunt, seu, quod accuratissimae diligentiae vir Petrus de Marca contendit, pro duplici, non plane utrumque a Livianae orationis contextu alienum erat, nec inepte horum regio maritimae orae opponi videbatur. Sed postquam superiora, ut diximus, lecta sunt, statim hanc conjecturam abjeci; alteram, de qua dicere ingredior, amplectendam statui. Supra igitur: ET IN ALTERAM PROVINCIAM, quo verbo vlteriorem Hispaniam venire, satis ibidem meo quidem animo perspicue demonstratum est; ex quo perfacilis

 modo,

modo, et perexpedita hujus alterius loci correctio fit, ut nimirum reponamus LVSITANIAM. Hactenus de voce; nunc ad rem quod ſpectat, ſi qua in parte Luſitaniae Hirtulejus tum morabatur, libet indagare, dicam, ac fortaſſe longius, quam pro ſcholiorum breviloquentia, excurram; tamen non omnino dictorum poenitebit; ex quibus et Flori non ſatis, ut equidem arbitror, intellectus locus, et haec tota de Hirtuleji rebus hiſtoriae pars illuſtrabitur. Igitur inter Anam et Tagum cenſeo. Florus ipſe lib. III, cap. 22. *Prima per legatos*, inquit, *certamina habita, cum hinc Domitius et Thorius, inde Herculeii* (lege *Hirtuleii* ex iis, quae ſupra adnotavimus, quibus conſentit calamo exaratus Flori liber Bibliothecae Pal. apud Freinshemium) *proluderent; mox his apud Segoviam, illis apud Anam flumen oppreſſis, ipſi duces cominus invicem experti apud Lauronem, atque Sucronem aequavere clades.* Loquitur de Bello Sertoriano; Hirtulejos autem cum dicit, duo accipiendi ſunt fratres ex Oroſio lib. v, cap. 23. *Hirtuleii fratres interfecti;* quorum alterum, hoc eſt Lucium, cujus hoc ipſum fragmentum meminit, Sertorii quaeſtorem fuiſſe, epitome libri xc, et xcI. Livii docet. Sed levia haec et protrita; illud non item, quod in Flori loco pronomen *his* referendum ad remotiores *Domitium,* et *Thorium, illis* ad propinquiores *Hirtulejos* videtur: ut ita locutus ſit Florus, quemadmodum Valerius lib. II, cap. 7. de Scipione: *Devicta Carthagine .... gravius in Romanos, quam in latinos trans-*

transfugas animadvertit: hos enim tamquam patriae fugitivos crucibus affixit, illos tamquam perfidos socios securi percussit. Qua de loquendi ratione abunde exemplorum suppeditabunt Stevechius, Sanctius, Perizonius ad huius Minervam, aliique. Nunc ut κατὰ μίτον singula colligamus, constat primo ex Livii epitome, Domitium et Thorium proelio victos ab Hirtulejo prius fuisse, quam hic cum Metello congrederetur; deinde ex Floro, alterutrius partis legatos apud Segoviam, sive hanc ad Tagi et Durii fontes, sive obscuriorem alteram, quam nonnemo ad Baetim agnoscit, oppressos occubuisse; denique ex libri xci. epitome, Metellum cum Hirtulejo quaestore congressum hunc debellasse; contra ex hoc fragmento, Hirtulejum in Lusitania in eo jam fuisse, ut in aciem cum Metello descenderet; ex quibus omnibus quid efficitur, nisi eumdem Hirtulejum in Lusitania, atque adeo apud Anam fuisse oppressum, Domitium autem et Thorium apud Segoviam? Adstipulantur huic conjecturae nomina oppidorum ejus regionis, quae Ana et Tago continetur: alterum enim *Castra Caecilia* a Plinio, *Caeciliana* in Antonini itinerario vocatur, alterum hoc eodem itinerario *Metellinum*, et Plinio lib. iv, cap. 22. *Colonia Metallinensis*, de quorum positu, praesertim Metallinensis coloniae, sive ut verius puto, Metellinensis (retenta est enim hodieque in principe syllaba *E* littera in voce *Medelin*) videri possunt hispani scriptores, et vir cumprimis insignis Resendius. Ac video ex

ex neotericis etiam geographis fuiſſe, qui dubitarent, a Caecilione Metello, an a metallis, quibus ea regio ferax eſt, nomen loco inditum ſit; ſed quae hactenus adnotavimus, a Metello magis ſuadent: ad quod accedit, quod alterum ejus tractus oppidum quin ab hujus ipſius Metelli nomine dictum ſit, vix eſt, ut revocari in dubium poſſit. Haec de Flori ac Liviani fragmenti loco ἐυϛόχως fortaſſis, ſi per Voſſium liceret: is enim ad Melam lib. II, cap. 6. antequam Hiſpania in tres provincias a Romanis divideretur, Luſitaniam a Tago incepiſſe, quae vero regio Ana et Tago fluminibus continetur, eam Celticorum nomine veniſſe affirmat, reprehenditque hoc nomine Melam, quod de Baetica ac Luſitania loquens ſcripſerat: *Eas fluvius Anas ſeparat.* Sed Melam reprehenſione carere, mihi quidem dubium non eſt, nec Voſſio opinor fuiſſet, ſi ad quae Reſendius alio quidem ſpectans, litteris ea de re mandaverat, animum intendiſſet. Ego unius hic Hirtii teſtimonio ſatis idonei, ut arbitror, auctoris me tuebor, cujus quidem Voſſium verba non legiſſe, aut, ſi legit, tamen in ſua haereſi perſeveraſſe, mirum eſt: plane enim continentia mihi videntur. Hic igitur *de Bello Alexandrino* cap. 48. *Cum in Luſitania,* inquit, *Medobregam oppidum, montemque Herminium expugnaſſet, quo Medobregenſes confugerant, iterum HS. centies milites donavit.* Jam igitur ante Auguſtum ille tractus, in quo Medobrega, ac mons Herminius erant, hoc eſt ille ipſe, quem pertinuiſſe

ad

ad Lusitaniam negat Vossius, Lusitaniae nomine, Hirtio auctore, veniebat.

BVRSAONVM) Qui Plinio libro III, cap. 3. *Bursaonenses* a βόρσαδα, ut nonnulli volunt, Ptolemaei lib. II, cap. 6; quod mihi vix probatur: verius enim hinc fuisset *Bursadenses*, vel *Bursadini*, aut quid hujusmodi. Itaque, aut illa Livii et Plinii aliunde, quam a Ptolemaei Bursada figurata sunt, aut hoc nomen, ut in Ptolemaeo multa, descriptorum inscitia depravatum est. Hirtius quoque *de Bello Hispaniensi* cap. 22. *Qui in oppido Attegua Bursavolenses capti sunt;* et mox *Bursavolensibus*, quos unum eumdemque populum, ac Plinii *Bursaonenses* fuisse, ita recentioribus geographis assentior, si tamen *L.* littera in *N.* commutata fiat *Bursavonenses*. Nam ad quintam vocalem quod attinet primae et quartae immissam, id nihil moror. Animadverti enim, aliis ejus gentis nominibus pariter usuvenisse, ut quae in uno scriptore per *ao*, in altero per *avo* notata sint, seu quod ita hispanorum ore, quod mihi verisimillimum videtur, conciperentur, idque nonnulli scriptores, militares praesertim, (quibus non tantum otii sub pellibus relinquebatur, ut in verborum, maxime quae tum primum inaudiebant, perinde atque in rerum cura nimis anxie occuparentur) sequuti sint, seu quae alia hujus varietatis excogitanda et reddenda caussa est. Sic quae urbs Plinio lib. III, cap. 1, et in Antonini itineratio est *Vrcao*, vel *Vrgao* in veteri lapide apud Gruterum pag. CCXXXIV. est

Vrgavo:

Vrgavo: MVNIC. ALBENSE. VRGAVON, quam inſcriptionem cur Harduinus fictam, et recentem appellet, cauſſam adhuc quaero; nec ullam, quae re, aut in ſpeciem probabilis ſit, reperio. Quod ipſum viro κριτικωτάτῳ, qui cum eam paucis his ante diebus legi et expendi, Antonio Regio, Contiae Bibliothecae praefecto viſum fuiſſe, quis, qui hominem novit, non magni ducat? Pariter pro *Ilercaonia* in vetuſto nummo apud Spanhemium *Diſſertatione* IX. legitur: M. H. ILLERGAVONIA DERT, hoc eſt, *Municipium hibera Illergavonia Dertoſa;* et apud Caeſarem loco, de quo ſupra loquuti ſumus, *Illurgavonenſes.*

CASVANTINORVM) De hac voce nihil habeo certi, quod ſtatuam. Itaque dicam, non quid contendam, ſed quid opiner. Quid ſi igitur CASCANTINORVM? Calaguris enim, cujus hoc ipſo loco meminit Livius, Straboni, Ptolemaeo, aliiſque in Vaſconibus, in quibus pariter eidem Ptolemaeo Graccuris et Caſcantum. Adde Antonini itinerarium ex Alpibus Cottiis ad Galleciam:

CAESARAVGVSTA.	M. P. =
CASCANTO.	M. P. L.
CALAGVRRA.	M. P. LXXIX.

Et alterum ab Aſturica Tarraconem:

GRACCVRIS.	M. P. =
PALSIONE.	M. P. XXVIII.
CAESARAVGVSTA.	M. P. XXXVI.

Quare a Caeſarauguſta Caſcantum L paſſuum milibus aberat, contra Graccuris LXIV, utraque oceanum

oceanum cantabricum verſus; quodque hinc conſequitur, haec duo oppida non multum a ſe invicem recedebant. At enim Plinio oppidani ſunt *Caſcantenſes* lib. III, cap. 3: *Caſcantenſes*, *Ergavicenſes*, *Graccuritanos*. Ita; ſed eidem, ut proxime obſervavimus, ſunt *Burſaonenſes*, qui Livio tamen *Burſaones*. Non tanti hoc igitur. Ceterum adſcribant per me licet, quibus lubitum erit, hoc oppidum aliis, quae nunc primum *in apricum*, ut ait Horatius, hujus fragmenti ope protulimus; mihi magis, ne nihil dicerem, quam ut quidquam dicerem, in quo mihi ipſi penitus ſatisfacerem, viſum eſt haec adnotare.

GRACCVRITANORVM) In voce Graccuris ne Tiberii quidem aetate fuiſſe C litterae adſpiratum, teſtimonio ſunt hujus imperatoris numi apud Suritam et Auguſtinum, in quorum averſa parte ſcriptum legitur GRACCVR, et per duplex RR, GRACCVRRIS; urbs, ut ſupra vidimus, medio inter Aſturicam et Caeſarauguſtam itinere, quod diligenter notandum eſt: pertinet enim ad quae paucis poſt verbis de Calaguris Naſicae poſitu diſputabimus.

SEGITIBVS) Sic SOLI INDIGITI in fragmento faſtorum Tiberii aetate ſcalptorum, ex quo Aquilae cum eſſem, exemplar, quod apud me ſervo, ſtudioſe fideliterque excepi adjutus opera viri undecumque doctiſſimi, atque in his ſtudiis multo eminentiſſimi, Venantii Lupacchinii: nam aliorum, quae adhuc typis expreſſa in manibus eruditorum verſantur, non dici poteſt,

quam

quam multis, quamque gravibus mendis foedata ſint. Sic etiam BENIFICIO, in fragmento orationis, quae Auguſto imperante in marmorea tabula inciſa legitur apud Fabrettum cap. III, num. 323. Item BENIFICIARIO in inſcriptione ejuſdem aetatis apud me; aliaque huius generis, quorum exempla ſuppeditabunt antiquarum inſcriptionum συναγωγαί.

CALAGVRIM NASICAM) Plinius lib. III, cap. 3. geminato ſibilo: *Calaguritani, qui Naſſici cognominantur.* Ceterum hic locus mirifice, ſi verum amamus, viri excellentis Petri de Marca opinionem confirmat, qui Calagurim Ilergetum Oſcenſibus contributam, non hanc quidem Naſicam, ſed alteram Fibularienſem fuiſſe defendit, contra quam Auguſtino, Suritae, Oihenarto etiam, ſi probe memini, aliiſque quibuſdam hiſpanis ſcriptoribus viſum erat. Ac cum Livius dicat, Sertorium ex Graccuritanorum finibus ad Calagurim veniſſe, tum ponte facto amnem propinquum urbi fuiſſe transgreſſum, id certe efficitur, Calagurim cognomento Naſicam ultra Hiberum fuiſſe ſitam. Quare quae cis flumen erat, quid relinquitur, niſi ut Fibularienſis et eſſet, et cognominaretur?

BENIT) Pro VENIT, ut et contra VIRONVM pro BERONVM infra in his ipſis ſchedis. Fons erroris, (ſi tamen error dicendus eſt, in quo tam multi, tam ſaepe, tamque vulgo peccabant), propinquitas et cognatio litterarum V et B, de quibus exſtat Adamantii Martyrii libellus

bellus apud Caſſiodorum de Orthographia; qui quidem libellus, quis credat? hujus ipſius generis, quo minime omnium debuit, turpi menda inquinatus circumfertur. Nam quod initio capitis IV. legitur: *De B littera trifariam in nomine poſita, quantum poſſibilitatis fuerit, ſufficienter, ut opinor, tractabimus*, ibi *tractavimus* legendum eſt, referendumque hoc verbum non ad id, quo de hoc capite IV. agitur, ſed ad quod tribus prioribus capitibus tractatum eſt. Sed hujuſmodi mendam in pariſino Garetii exemplari jam ſublatam animadverti; tamen in hoc ipſo exemplari ejuſdem capitis inſcriptio retenta eſt: *De B littera trifariam in nomine poſita*, quae haud dubie ex iis, quae proxime adſcripſimus, verbis concinnata eſt, omninoque delenda videtur, inque ejus locum haec altera ex ejuſdem orthographi verbis excerpta ſubſtituenda: *De B littera, quae ſimiliter in verbis invenitur.* Sed de Martyrio hactenus. Nunc ad ſcribendi et pronunciandi hunc morem quod attinet, nolim eum, cum homine ſatis ignava opera, et ſubleſta fide, cujus nomini, et operis, quod vulgavit, inſcriptioni nunc parcitur, ad tempora, quae translatam Byzantium imperii ſedem conſequuta ſunt, referre, cujus opinationis vanitatem ſatis, me tacente, ſequentia coarguent. Ac primo in tabulis faſtorum Fratrum Arvalium in Muratorii Theſauro pag. CCCXL, quae Commodo imperante ſcalptae ſunt, BERBECES ſemel, VERBECES paſſim ſcriptum eſt, et CORONIS BITTATIS

E pro

pro VERVECES et VITTATIS. Et apud eumdem pag. cccxxvI. in lapide posito Pudente et Pollione Coss. prioris consulis nomen item per B, non per V, scribitur SERBILIO. Adde inscriptionem, quam a Donio acceptam refert numquam satis laudatus homo Franciscus Antonius Zacheria, cujus cum in his litteris, tum in omni propemodum doctrinarum atque eruditionis genere praestantiam, caecus aut invidus sit, qui non agnoscat, ipse ingratus, si non praedicem: in hac igitur inscriptione apud Donium pag. cdliv, et in isagogico Zacheriae libello de *Vetustis Latinis Inscriptionibus* pag. 523. legitur FVRIVS BERECVNDVS, qui titulus scalptus est Torquato et Herode Coss. hoc est, Pio imperante, cujus aetatis etiam illa est, quam ex Fabretto, cum de Marci pronomine loquuti sumus, supra attulimus, in qua paucis verbis ante legitur VNIBYRIA pro VNIVIRIA. Sed haec ad institutum satis: nam cetera hujus generis si persequi velim, concubium, ut ait Plautus, sit noctis prius, quam ad postremum perveniam.

CASTRA POSVIT) Pariter supra: HIBERNACVLIS SECVNDVM OPPIDVM AEDIFICATIS, quam notationem non otiose a prudentissimo historico fuisse inductam, ii intelligent, qui in Plutarcho legerint, Sertorium, quae ejus animi temperatio moderatioque fuit, tum, ut magis hispanorum voluntates sibi adjungeret, hospitiorum intra oppida praebendorum morem sustulisse, militemque suum ἐν τοῖς προαστείοις castrametari

metari coegisse, ipsumque adeo ceteris exemplo suo praeivisse.

M. MASIVM QVAESTOREM) Vtique suum. Duorum igitur opera in provinciae, seu belli Hispaniensis rationibus administrandis Sertorius usus est, huius M. Masii ac L. Hirtuleji. Ac de Hirtulejo quidem Livii, quam dixi, epitome diserte tamquam de Sertorii quaestore meminit; de Masio vero, cujus quidem scripta nunc exstent, cujusque ipse meminerim, adhuc nemo.

ARVACOS) Ab Arvane, quam Plinius oppidis hispalensis conventus adnumerat? Non sane opinor: hujus enim derivativum est *Arvensis* in lapide apud Gruterum pag. CCCLXXVI. ORDO MVNICIPII ARVENSIS. Quamquam quid hoc curo, quod nihili est? Illud igitur potius, seu dicam me unice movet, quod nemo facile in animum induxerit, Sertorium tam longe ad militum delectum quaestorem suum misisse, nec si hoc voluisset, alicui potius, qui cum Hirtulejo erant, id negotii dedisse. Itaque non dubito, quin AREVACOS legendum sit, quam ipsam vocem ab antiquario, vel quisquis codicem recensuit, non fuisse emendatam, vix adducor, ut credam, etsi nulla emendationis vestigia diuturnitas reliqua fecit. Plinius lib. III, cap. 3: *Ad Tagum Carpetani, juxta eos Vaccaei, Vettones et Celtiberi Arevaci;* et libro IV, cap. 20: *Durius amnis, ex maximis Hispaniae, ortus in Pelendonibus et juxta Numantiam lapsus, dein per Arevacos, Vaccaeosque etc.*

 Aliter

Aliter hunc locum interpungendum putat Bernardus Aldrete, ſuaeque hujus opinionis rationes erudite perſequitur toto capite v. lib. I. operis, quod inſcripſit: *Varias Antiguedades de Eſpanna* etc.; quod Harduinum fugit; mihi tamen verior hujus et Dalecampii interpunctio viſa eſt, quam ſecutus ſum.

CERINDONES) De hoc pariter nomine opiniones doctiorum exſpectabo. Interim mihi haec canam. Vtrum igitur pro uno populo, ſeu civitate accipiendum eſt, an pro regione? Sane utrovis modo acciperemus, ſcite ac litterate acciperemus. Nam ad prius genus quod attinet, de quo uno ſuboriri dubitatio poſſet, Florum quidem et Appianum aliquoties ſic loquutos animadverti; ac ne a Livio, immo hoc eius fragmento diſcedamus, clare hic ſcribitur: SEGOVIAM ET IN VACREORVM GENTEM, ubi cum una civitate regio duodeviginti civitatium conjungitur. Tamen magis inclinat animus, ut putem, integram regionem eo verbo fuiſſe a Livio ſignificatam: poſt paullo enim: AD CONSCRIBENDOS EX IIS GENTIBV, quod nomen non utrobique aeque patere, nec una eademque notione de Arevacis ac de Cerindonibus accipi debere, id vero a Livii loquendi ratione ſane, explicata ſplendidaque, qua ubique uſus eſt, longiſſime remotum videtur. Iam qui iſti Cerindones, dices? Itane porro, quod multis totos aliorum libros edentibus vix contigit, nobis unis divina quadam virgula contigerit, ut

ex

ex tam brevi, tam laciniofo fcripto tot nova urbium, ac locorum nomina erueremus? Quid fi denique CERINDONES in PELENDONES mutandum fit? Equidem nihil affirmo. Sed interim viderint peritiores, ecquid nimis audax unius litterulae, hoc eft C in P, videatur mutatio, quam fi receperimus, tum vero laborare nos de duabus reliquis affinium depravationum, quas in hoc ipfo fragmento notavimus, exempla non finerent. Pelendones porro cum Arevacis continentes fuiffe, docebunt Plinius et Ptolemaeus.

CONTREBIA : : : E LEVCADA) Leucadam addit, ut ab altera cognomine diftinguat, quod Livio, Plinio, aliifque fcriptoribus folemne: apud quos ubicumque haec cognomina occurrunt, ea nonnifi diftinguendi gratia appofita effe intelligendum eft, contra quam aliquando in vetuftis lapidibus, atque in iis cognominibus, quae a regionibus ducerentur, factitatum fuiffe, docui in mea lucubratione de VRBE AVEIA pag. XIII et feqq. ubi novum Teate apud Daunios, veteribus ac recentioribus geographis immemoratum, Livio et Frontino reftituimus, de qua urbe praeterea intelligendos effe numos cum infcriptione TIATI, primi, (quod Galli cujufdam τȣ̃ ψευδο-φίλȣ cauffa dictum volo) docuimus, cum hactenus hos de Teate Marrucinorum interpretati fint. Iam Contrebiae, cujus cauffa hic eft inftitutus fermo, nufquam in veterum fcriptis, praeterquam hoc uno Livii loco mentio fit; quo ma-

 jore

jore pretio hoc fragmentum omnibus antiquitatis ſtudioſis eſſe debet. De poſitu ſi quaeratur, dicam, ſed ut in re obſcura, timide ac diffidenter. In Pelendonibus igitur arbitror, aut ſi mavis, in horum et Vaſconum finibus. Qua enim opportunior Sertorio tranſitus ex Beronibus in quamcumque regionem cogitaſſet, ſeu Luſitanorum, ſive Hedetanorum, ſeu denique interjacentium populorum? Nam de altera citerioris parte, quae cis Hiberum eſt et pyrenaeis praetenditur, ne cogitemus, ratio ipſa, ni fallor, belli aperte prohibet. Quorſum hac enim, quo maxime tempore hujus, quod dico, belli moles ſucronenſi tractui et Luſitaniae tota incubuerat?

C. INSTELVM) Non dubitavi, cum ad hunc locum pervenimus, quin INSTEIVM legendum eſſet pro eo, quod Brunſius INSTELVM malebat. Sed inſpecto exploratoque diligentius loco, plane, ut iſte affirmabat, ſcriptum eſſe comperimus; qua in re ita demum acquievi, ut tamen depravati hujus nominis culpam in librarium transferendam eſſe, verum, atque a Livii archetypo profectum INSTEIVM eſſe contenderem. Nam et gentem Inſtejam ex compluribus veterum monumentis ſatis notam habebam, et alterius illius nominis inſolentiam nullo modo concoquebam; cum ecce tibi, paucis interpoſitis diebus, ad illum locum pervenimus, in quo ſatis, ut mihi videbatur, aperte L. INSTEIO ſcriptum erat, nec tantum ſpatii inter I et O relinquebatur, quantum transverſae principis udae

lineolae

lineolae fignandae relictum oportebat; quod ex contentione aliorum locorum, in quibus eadem littera perfcribitur, liquido conftabat. Nihilominus Brunfius hic quoque fuum INSTELVM videre fibi videbatur; idque ipfum utroque ἀπογϱάφϐ fui loco expreffit. *Hac in re fcilicet una multum diffimiles.*

SEGOVIAM) Segoviam urbem Arevacorum, ad quos ipfos, (fi recte ARVACOS in AREVACOS fupra mutandum cenfuimus), tum Mafius quaeftor mittebatur. Quare fruftra, aut falfo miffus nunc C. Inftejus fuiffe videri poffet. Quamquam non tanti hoc duco, ut aut mendum huic loco fubeffe ejus cauffa exiftimandum fit, aut de fuperioris loci correctione dubitandum. Sane enim Mafius et Inftejus eodem quidem mittebantur, fed alter ad milites, alter ad equites confcribendos. Quid? non equites, inquies, milites funt? Vero; fed alibi tamen idem Livius diftinguit, et alterum alteri genus opponit: ut libro XXII: *Milite atque equite fcire, nifi romano, latinique nominis, non uti Populum Romanum.* Caefar quoque lib. II. *de Bello Civili*, cap. 41. *Nec militibus quidem, ut defeffis, neque equitibus, ut paucis et labore confectis ftudium ad pugnandum, virtufque deerat;* qui tamen paucis verbis ante equitibus peditatum oppofuerat. Adhuc idem lib. V. *de Bello Gallico*, cap. 10: *Tripartito milites equitefque in expeditionem mifit, ut eos, qui fugerant, perfequerentur.* Et Salluftius *de Bello Catilinario*, cap. 59. *Inftructos ordines in locum aequum deducit,*

cit, dein remotis omnium equis, quo militibus exaequato periculo animus amplior esset, ipse pedes exercitum pro loco, atque copiis instruit; ubi *militibus* pariter pro peditatu accipiendum puto: et *exaequato periculo* cum addit, subaudiendum est cum iis, quibus equus ablatus erat. Quanquam non eo inficias, hoc loco pleraque Sallustii exemplaria *peditibus* praeferre; verum ex superiorum Caesaris ac Livii locorum appositione quid hic etiam sequendum sit, opinor, perspicitur. Ac potuisse *peditibus* a Sallustio poni, non difficulter adducor; at potuisse alterum illud perinde a librariis, aut emendatoribus proficisci, id vero aegre adducar: doctiuscule enim positum videtur, quam ut ab aliquo istorum in textum verborum Sallustii recipi potuerit.

VACREORVM) VACCAEORVM veritati omnino consentaneum duco; aut quod propius ab archetypi scriptura recedit VACAEORVM. Error ortus ex similitudine et propinquitate duarum litterarum Λ et R, quarum quam facile altera in alteram migret, cum quivis videt, tum hujus generis aliis mendis indicatis ac sublatis docuimus in citata lucubratione de VRBE AVEIA pag. LXX et LXXI.

VMCONVM) VASCONVM jam inde ab initio sum opinatus, qua in opinione cur adhuc perseverem, caussae multae faciunt. Ac primo fieri quidem, (quod vix tamen puto), sed fieri nihilominus potest, ut quibus visus oculorum acrior sit, VASCONVM in membranis legant

pro

pro eo, quod VMCONVM nobis ſcriptum fuiſſe iterum ac ſaepius viſum eſt. Deinde cujus non aures obtundat priorum ſyllabarum concurſus plane inſolens atque abſurdus? Neque enim temere M littera C et K litteris in graecis, aut latinis vocibus praeponi ſolet. In his, inquies, non ita in peregrinis; hiſpanicas autem pleraſque hoc ipſum latiali ſermone fuiſſe, ut Plinius loquitur, *dictu difficiles*, teſtimonio eſt idem lib. III, cap. I, et Mela libro item III, cap. I. *Cantabrorum*, inquit, *aliquot populi amneſque ſunt, ſed quorum nomina noſtro ore concipi nequeant.* Idem etiam Plinius eodem lib. III, cap. 3. Lucenſis conventus populos praeter Celticos et Leburos *ignobiles et barbarae appellationis vocat*, quos icc irco tacitos praetermittit. Eſto ita. Sed tamen haec ipſa nomina latini ſcriptores cum in ſuam linguam, tamquam in alienum ſolum transferebant, ad ſuam ſcribendarum atque appellandarum vocum conſuetudinem accommodabant, nec exſpectabant, ut diuturnitate, quemadmodum in plantis, aſperum atque inconditum morem exuerent; quae ſi interim temporis progreſſu nonnihil mutabant, totum hoc non tam de ſonorum inſolentia et aſperitate detrahebatur, quam vocalitati et elegantiae accreſcebat. Adde, Beronibus, quo Sertorius meditabatur, finitimos Vaſcones fuiſſe, et Calagurim, ex qua proficiſcebatur, ad horum regionem, ut diximus, pertinuiſſe: ut ſi Sertorio recto itinere, (transmiſſione iterum flumine, an minus, nihil ad rem: utramque

 enim

enim Vaſcones amnis ripam obtinebant), ſi recta igitur ducendus in Berones exercitus fuerit, neceſſario per Vaſconum agrum ducendus fuerit. Ac recto itinere, inquam: ne alioqui ſupervacanea loci haec notatio in Livio videatur; qui ut praeterire eam de aliis loquens potuit, tamen de Sertorio non debuit, cui Plutarchus nominatim ἐνέδρας, καὶ περιδρομὰς attribuit.

VIRONVM) Vtinam tam facile videre alibi verum liceat, quam hic licet! VIRONVM enim hoc loco minime mihi quidem dubium eſt, quin ſomniculoſus ſcriba pro VERONVM poſuerit; hoc autem pro BERONVM, de quibus paullo ſupra: OPPORTVNISSIMVS EX BERONIBVS TRANSITVS ERAT. Quod ſi cui tantula in tam paucis verſibus inconſtantia admirationi ſit, is admiretur magis, in tam brevi fragmento ab eadem manu BENIT et VENIT, INSTELVM et INSTEIVM, ISDEM et IIS, CONTREBIA et CONTEBRIA, ILVRCAONVM et ILERCAONIA fuiſſe relictum. Sed eo redeo: Ptolemaeus lib. II. Ὑπὸ δὲ τοὺς Αὐτριγόνας Βήρωνες, quibus continuo cum Tritio Metallo et Oliva Variam, ſive ut ipſe ſcribit, Οὐαρίαν accenſet. Etiam Strabo lib. III. Οἰκοῦσι δὲ, inquit, ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἄρκτον μερῶν τοῖς Κελτίβηρσι Βήρωνες, Καντάβροις ὅμοροι τοῖς κονίσκοις, ὧν ἐστι πόλις Οὐαρία κατὰ τὴν τοῦ Ἴβηρος διάβασιν κειμένη. Ac continentes quidem Berones Celtiberis fuiſſe, quis inficias eat? ſed non hoc tamen Strabo voluit, ſed fuiſſe ipſis ad aquilonem, contra quam latinus interpres

interpres eum loquentem fecit. Vtrique igitur geographo in Beronibus Varia, ut et Livio in iisdem Vareja. Haec autem quin eadem sit ac Varia illorum, cui dubium erit? Sane in Strabone et Ptolemaeo ita *Varia* scriptum est, ut in eodem Ptolemaeo *Avia* pro *Aveja*, descriptorum, ut puto, sequioris aetatis vitio, quo praeterea factum est, ut in Plinio quoque hoc nomen corrumperetur lib. III, cap. 3, ubi scribitur: *Iberus amnis navigabili commercio dives, ortus in Cantabris, haud procul oppido Juliobriga per CCCCL. milia passuum fluens, navium per CCLX. a Varia oppido capax.* In quibus omnibus locis, certe in Strabone et Plinio adstipulatu harum membranarum reponendum esse *Varejam*, exemplo, quod attulimus, Avejae urbis, manifesto liquet. Quid praeterea? Etiam: nam hujus, quam dico, correctionis vestigia in palatino Ptolemaei exemplari adhuc reliqua sunt, in quo legitur βαρεία, quod retineri potest, sic tamen, ut κατὰ τὴν διαίρεσιν fiat βαρεΐα. Ad eumdem enim modum, quod graecis Καρτηΐα est, in quibusdam mendosis exemplaribus Καρτεία scriptum legi, facili alterius in alteram vocalem mutatione. Sed de Vareja ac Beronibus satis, nisi quod tria adhuc verba de Plinii loco, in cujus computatione videndum, an non turbatum sit. Nam subductis CCLX. passuum milibus ex summa CCCCL, colligentur a Vareja ad fontes hiberi CXC, quod mihi vix sit verisimile. Qua de re amplius Hispanis, aliisque ἀρχαιολόγοις cogitandum relinquo: nec

enim

enim inſtitutae hujus ſcriptionis ratio, nec temporis, ut diutius in his immoremur, patiuntur anguſtiae.

HAVD INOPINANTIB.) Vnum et alterum verbum, quod ſequebatur, ut ex his ſchedis reſtitui poſſit, magis optandum eſt, quam ſperandum. Ita enim hoc loco tamquam de induſtria detritae atque elutae ſunt, ut citius nihil umquam in iis ſcriptum, quam quidquam antea fuiſſe ſcriptum ſuſpicari poſſis.

AVTRIC : :) AVTRIGONVM reponendum eſſe, conſtat ex iis, quae proxime de Beronibus et urbe Vareja dicta ſunt. De his Plinius, Mela, aliique.

FINIS.

EDITOR

EDITOR LECTORI BENEVOLO.

Quum libelli impreſſio ad umbilicum fere perducta eſſet, multiplex tota urbe exorta ac propagata eſt de Liviano hoc fragmento opinionum diſſenſio. Erant enim, qui rem in ſuſpicionem ementitae veritatis adducebant; erant qui plane falſam, ac commentitiam praedicabant; denique quidam quum membranas inſpexiſſent, nihilominus in ſole, ut eſt in proverbio, caligantes, quod ſuiſmet oculis uſurpaverant, vidiſſe ſe praefracte negabant. Etſi vero iſtorum tumultus ac vociferationes omnes paullo cordatiores riſu, ut par erat, ac cachinnis exciperent; tamen quum non deeſſent, qui tot hominum, tantaque confidentia profectis vocibus non mediocriter commoverentur, factum eſt, ut omnis haec litteratorum natio ſtudia in contraria ſcinderetur: quumque ille libelli editionem in vulgus, ne quid Vaticanae Bibliothecae nomini officeretur, omnino impediendam acriter contendebat; hic vanis blateronibus os occludendum, nec diutius litterariae reip. tantam voluptatem invidendam exiſtimabat, *hi motus animorum, atque haec certamina tanta* ad aures ſapientiſſimi, atque unius omnium perſpicaciſſimi ac providentiſſimi Pontificis CLEMENTIS XIV. delata ſunt; qui quum hac etiam dote, quae maximos ſemper Principes comitata eſt, ſpectandus ſit,

ut

ut amore incredibili bonas artes litteraſque proſequatur, nihilque leve, nihil contemnendum arbitretur, quod ad earum cultum atque incrementum quoquo modo intelligat pertinere, tum hujus praecipue reperti novitate maximum in modum percuſſus eſt. Quamobrem non ſolum quod ipſe eſſet de tantae rei veritate mire ſollicitus, ſed etiam ut omnis, ſua interpoſita auctoritate, vanis quaeſtionibus anſa praecideretur, Viro omni laudum genere cumulatiſſimo, Lazaro Opitio Cardinali Pallavicinio, primario adminiſtro, demandavit, ſuo ut nomine juberet, codicem, in quo T. Livii fragmentum repertum eſſe vulgo ferebatur, ad Petrenſis Archiepiſcopi, Xaverii de Zelada, aedes transferri, ibique a CC. VV. Petro Aloiſio Galletto, Ioſepho Aloiſio Amadeſio ſerio, diligenterque expendi, qui ſeſe deinde de tota re certiorem facerent. Haec Pontifex: cujus quidem conſilio quid ſapientius fieri, quid ad veritatem illuſtrandam accommodatius, quid etiam ad tanti Principis gloriam amplificandam conducentius, non reperio. Nam ſi judicum fidem ſpectes, integerrimi ſunt; ſi eruditionem, doctiſſimi, editiſque operibus orbi litterato notiſſimi; ſi harum rerum peritiam, aetatem ii quidem in hiſce ſtudiis fere omnem ſumma cum nominis ſui laude, ſtudioſorumque utilitate traduxerunt. Quid autem de Xaverio de Zelada dicam, quem romanae purpurae dignitate meritiſſime cohoneſtatum atque inſignitum, omnium ordinum, omnium nationum plau-

ſibus,

ſibus, et comprobatione nuperrime ipſi vidimus et gaviſi ſumus? Quum is harum rerum ſcientiſſimus, quantum temporis a maximarum rerum curatione ipſi reliquum eſt, totum evolvendis atque expendendis veteribus codicibus impendat, quorum ingentem, exquiſitamque ſupellectilem ſummo ſtudio diligentiaque incredibili comparatam domi habet, praeter omnigena venerandae antiquitatis monumenta, rerumque naturalium exoticarum copiam, qua mirifice inſtructa atque exornata *tota* ejus *domus gymnaſium eſt?* Qua de re nemo tam perfrictae frontis reperiri potuiſſet (ut repertum iri numquam puto), qui poſt penſiculatam a tantae integritatis ac doctrinae viris veritatis inveſtigationem, eam revocare amplius in dubium auderet. Quantum vero in hoc ſuſcipiendo conſilio CLEMENTIS XIV. ſapientia, optimusque ejus erga litteras animus et patrocinium eluceat, ſane patet. Quid enim, quaeſo, Alphonſum Neapolitanum Regem, qui eo erga Livium amore incenſus erat, ut praeter illam omnium fama celebratam ad Patavinos legationem, ſeſe Laurentii Vallae cum Antonio Panormita, aliiſque, de germanis ejuſdem lectionibus quaeſtionum arbitrum et judicem interponeret; quid, inquam, amplius facturum hunc fuiſſe judicabimus, ſi, ipſo vivente, fragmentum hoc in lucem veniſſet? Quid Magnum Ludovicum, qui ampliſſimum ac plane regium, quinquaginta aureorum milia, praemium propoſuit, ſi quis Livianae hiſtoriae

libros,

libros, jactura sane tristi atque acerba deperditos, sibi stitisset? Quid Leonem ipsum X, qui numquam satis laudando consilio constituerat, ut in Capitolio statis diei horis superstites ejusdem libri romanae juventuti legendi atque explicandi proponerentur? Equidem haud scio, an ii et majori studio de hujus fragmenti veritate certiores fieri voluissent, impendioque magis affici ob hujusmodi repertum potuissent.

Sed, ut interruptum narrationis filum resumatur, optimae, justissimaeque Pontificis voluntati continuo obtemperatum est: inspectum est enim fragmentum, cumque impresso exemplari conlatum; tum judicium chartae commissum, atque utriusque censoris manu subsignatum ad Pontificem delatum. Quod ego doctorum Virorum judicium, utpote nobis atque illis maxime honorificum, inferius attexendum omnino esse censui. Praeterea quum Cardinalem amplissimum de Zelada rogassem, ut scalptori, quem peritiorem inveneram, codicis inspicendi facultatem impertiret, meis precibus annuit incredibili benignitate. Quapropter tanti Viri, quantus Zelada est, non meo quidem unius, sed omnium judicio, humanitati ac juvandae rei litterariae studio debemus characterum specimina, quae nunc multo quam antea diligentius ad autographi similitudinem sunt expressa. Quae res efficiet, vt exteri quoque homines, eorumdem characterum vetustate ac pulchritudine animadversa, non aegre in C. V. Iosephi Spalletti, graecae

cae linguae in Vaticana Bibliotheca ſcriptoris, hominis quum eruditi, tum maxime acri, ſubactoque judicio, ſententiam deſcendent, qui illud cryſtallis incluſum, ac gemmarum aurique ornatu inſigne curioſorum oculis proponendum judicavit. Ego certe illud affirmare non dubitem, Vaticanam Biblothecam, etſi ceteris praeſtantiſſimis codicibus, quibus abundat, careret, tamen hujus unius, atque unici codicis cauſſa, quemadmodum Theſpiae propter Cupidinis ſimulacrum, dignam exſtituram, quae ab omni elegantiarum cultore viſeretur. Quod multo potiori etiam jure pronuntiandum eſſet, ſi reliqui fragmenti verſus, qui prodigioſa vetuſtate deleti quamlibet oculorum aciem effugiunt, medicamenti alicujus ope, redivivi quodammodo in lucem emergerent. Hoc autem ſi ſperandum ab aliquo eſt, a viro certe praeſtantiſſimo, mihique, quod Cl. Giovenazzio conciliatori acceptum refero, amicitia conjunctiſſimo Antonio Minaſio Dominicano, novae papyri ex aloes americanae epidermate tracti, ejuſdemve plantae fibris intertexti repertore, multorumque ac praeclarorum inventorum parente exſpectandum eſt. Qui quidem vir dono quodam providentiae genitus videtur ad ſacra omniparentis Naturae penetralia perveſtiganda, abditiſſimaque ejuſdem arcana in lucem atque in apertum proferenda. Atque haec ſingularis doctrinae fama ad celebriores uſque Academias pervagata non latuit acerrimum doctorum virorum aeſtimatorem

 CLEMEN-

CLEMENTEM XIV, qui nuper eum Lectorum albo in hoc Romano Lyceo adnumerari ac Botanices cathedra cohonestari jussit. Quamobrem quis non mecum optabit, ut talis tantusque vir Liviano huic foetui magis adhuc in lucem extrahendo obstetrices manus adhibeat?

Laetandum interea est omnibus atque gestiendum, quod tam praeclarum fragmentum, tot saeculorum spatio ad hanc usque diem ignoratum, tandem CLEMENTIS XIV. principatu, qui beatam feliciorum Augusti ac Leonis temporum memoriam renovavit, in apricum fortuna protulerit, eique se tamquam ministram et sociam praebuerit ad Bibl. Vaticanae claritatem, et gloriam augendam, latiusque propagandam. Quis enim tam hospes ac peregrinus in urbe est, qui nesciat, quantum decoris atque ornamenti fere quotidie eidem addiderit, quum aliorum immortalium Pontificum, tum numquam etiam interiturae memoriae, optimi, maximique CLEMENTIS XIII. vestigiis insistens, pulcherrima papyrorum collectione jam instituta insigniter aucta, multiplici graecorum latinorumque numismatum, atque aere cusarum imaginum copia illuc invecta, ac denique rarissimis cujusquemodi antiquitatis monumentis, quibus eam admirandum in modum auxit ac locupletavit? Ac quasi intra Bibliothecae limites maxima maximi Pontificis munificentia contineri non posset, erumpere foras voluit, ac exteriores etiam pa-

rietes

rietes innumero inſcriptionum numero unde unde conquiſitarum exornare. Quod eruditum ornamentorum genus, quo maxima pars illius ambulacri, quo in Bibl. ingreſſus patet, conveſtiri coepit, tacite quodammodo invitat, ac manu ducit ad propius aedificium recens exſtructum inſpiciendum, cujus ſi pulchritudinem, dignitatem, majeſtatem praedicare aggrediar, dies me citius, quam verba deficient. Ibi columnae, emblemata, urnae, toreumata, ſarcophagi, candelabra, ſigna ex marmore, aut aere prope ſpirantia, diligentiſſime conquiſita, et munificentiſſime comparata, regiam CLEMENTIS XIV. munificentiam, optimarumque artium patrocinium, apud conſequentes omnes aetates praedicabunt. Quae omnia quum geſta ab eo ſint, quo tempore graviſſimorum negotiorum mole, quam miro prorſus exemplo ſuſtinere ſolus coepit, ac porro pergit, tantum non eſt oppreſſus, quid eum facturum eſſe non ominemur, ſi coepta divinitus, ac paene jam mirifica dexteritate atque ſollertia profligata conſilia ad optatum exitum tandem aliquando adducentur? Quo magis D. O. M. enixe obſecrandus eſt, ut bonorum omnium votis expetita beata haec dies aliquando illuceſcat, ac CLEMENTEM XIV. aureae aetatis conditorem, ſalvum, atque incolumem Chriſtianae ac litterariae Reipublicae bono quam diutiſſime conſervet. Sequitur doctiſſimorum cenſorum judicium.

Mandata Sanctiſſimi Domini Noſtri CLEMENTIS XIV. feliciter regnantis, ea, qua par eſt, obedientia, atque alacritate exequentes, parvum Bibl. Vaticanae Codicem membranaceum Palatinum, num. XXIV. *extra notatum, perquam diligenter, et accurate ſcrutati ſumus, ubi Tobiae, Judith, Job atque Eſther libri ſatis vetuſto charactere deſcripti ſunt. Cujus characteris ſpecimen jampridem cum orbe erudito communicaverat Cl. Joſeph. Blanchinius in Vindiciis Canonicarum Scripturarum vulgatae editionis, inquiens illum* „mirifica praeſtare antiquitate, „et certam Hieronymianae verſionis notam in „ſubſcriptione repraeſentare.„ *Quum ergo ad ejuſmodi examen aggreſſi eſſemus, animadvertimus initio hic, atque illic in variis codicis paginis antiquiorem ſubeſſe ſcripturam, partim ex induſtria, partim ipſa temporis vetuſtate paene oblitteratam, non ita tamen, ut cum inter lineas ſacrorum verborum, tum in marginibus paginarum ſe peritorum oculis non offerat legendam, non omnem quidem, at majorem certe partem.*

Praecipue vero paginas LXXIII. uſque ad LXXVIII. perſpeximus pulcherrimo primorum aerae Chriſtianae ſaeculorum charactere, ac procul dubio ante ſaeculum V. exaratas. Probat id ipſius ſcripturae forma, Romana *nempe* vetus, *quae uſque ad*

ſaeculum

ſaeculum quintum viguit, quo tempore Gothi, Italia fere tota in eorum poteſtatem redacta litteris ſuis romanas aliquantiſper vitiarunt. Uncialium litterarum forma in codice hoc Palatino ſatis elegans ad antiquos lapidum characteres accedens aetatem profecto videtur ſapere praeſtantiſſimi illius Virgilii codicis, qui Florentiae in Bibliotheca Laurentiana adſervatur, quique circa Valentis ac Theodoſii tempora ſcriptus exiſtimatur ab Holſtenio, ceteriſque viris eruditis. Hiſce paginis praecedere titulum legimus.

TITI LIVI LIB. XCI.

Quamobrem, ceteris omiſſis, hujus ſcripturae examini ſtudio et cura omni inſtitimus; qua quidem repetitis obſervationibus lecta, certo deprehendimus fragmentum eſſe hiſtoriae, ſeu continuationis hiſtoriae de Bello Hiſpanico contra Sertorium. Qua de re quum amplius non dubitandum nobis videretur, proceſſimus ad fragmenti totius collationem cum exemplari typis nuper edito, quod ex membranaceo ad unguem deſcriptum omnimodis cum eo convenire teſtamur, laudantes integerrimam fidem, qua in lucem datum eſt, quum ne apicem quidem de ſuo adjeciſſe noverimus accuratiſſimos viros, tum qui illud deſcripſerunt, tum qui publici juris fecit, ubi non licuit fugientes membranae litteras diſcernere, aut ubi revera deſunt verba ac ſenſus: quae lacunae iterata apteque diſtributa

punctorum ſerie in edito exemplari indicantur. Et ideo eorum improbum quidem, ſed utilem laborem, atque integritatem, neminem fore confidimus, qui meritis laudibus non proſequatur. Quod noſtri examinis et collationis teſtimonium dedimus III. Nonas Apriles Anno MDCCLXXIII.

D. Petrus Aloyſius Galletti Romanus Ordinis S. Benedicti Congregationis Caſinenſis, Abbas S. Mariae de Fonte vivo, in Bibliotheca Vaticana Linguae Latinae ſcriptor.

Joſeph Aloyſius Amadeſius Praefectus Archivo S. Ravennatis Eccleſiae.

FINIS.

BIBLIOTHECA

HORATIANA

SIVE

SYLLABVS EDITIONVM

Q. HORATII FLACCI

INTERPRETATIONVM

VERSIONVM

AB AN. MCCCCLXX AD AN. MDCCLXX

LIPSIAE

APVD WILHELMVM GOTTLOB SOMMERVM

MDCCLXXV.

Lectori Beneuolo.

Trado tibi Indicem omnium, quotquot mihi innotuerunt, Editionum Horatii, eorumque qui Commentariis illum, Notis, Obseruationibus, Animaduersionibus illustrarunt, aut alio quo modo studium in illum professi sunt. Anno quidem 1739. IACOB DOVGLAS, *Colleg. Med. Lond. Soc. Honor. et S. R. S.* talem Catalogum editionum, quae inde ab An. 1476. vsque ad 1739. prodiere, in lucem dedit. Is enim vero, quum editiones tantum, quibus suam ille Bibliothecam instruxerat, numero CCCCL breuiter recensuerit: spicilegium aliis reliquit, et quae addi possent, non pauca. Haud superuacaneum igitur duxi, si illum ipsum Catalogum multo tamen copiosiorem recudi curarem. Silentio autem non inuoluendum hoc, sed palam praedicandum, multa me ex lauta ac splendida supellectile Illustrissimi et Excellentissimi FRIDERICI LVDOV. E COMITIBVS SOLMENSIBVS, *Elect. Sax. Comitis Consistoriani*, depromsisse. Literarum hic vt est fautor eximius, Bibliothecae suae Horatianae Catalogum nobis inspiciendum dedit: quae Bibliotheca omnium instructissima editiones et scripta huc pertinentia fere DCCC. continet. His adminiculis vsus, ea, quae tum ipse meas inter copiolas seruo, tum in publi-

publicis bibliothecis reperta conſpexeram, adjeci. Editionum, quas in manu habuimus, titulos plenius, ſaepe et integros indicaui; antiquiſſimis vero, nec vbique obuiis, Typographorum quoque nomina cum menſe ac die, quo finierant, more illud antiquo, adſcripſi. Criticas notationes ſingulis editionibus adiungere nolui; iudicia tamen eruditorum ſuper hac atque illa editione addere nonnunquam, nec ſine cauſa, libuit. Interpretes, qui omnes Horatii libros, ab his, qui vnum alterumue librum, veluti Odas ſigillatim, Satyras aut Epiſtolas, vel loca tantum difficiliora, explicarunt, facile ſeparare potuiſſem: ſed haec diſponendi ratio annorum cum ordinem turbet, in ſerie annorum perſiſtere malui. Fieri tamen poteſt, more typographis pridem et nunc vſitato, vt haec vel illa editio eadem ſorte ſit, quae dicitur iterata. Verſiones Poetae alias in linguas, vel proſa vel ligata oratione, ſeparatim poſt interpretes indicaui. Singularum autem Odarum, Satyrarum, Epiſtolarum translationes, et explicationes obſcuriorum locorum, quae ſparſim in Operibus interpretum et translatorum inueniuntur, omiſimus. Si quid fructus ad te hinc manare poſſit, aut tuam ſi in rem ſit, vtere, Lector, ſtudioque qualicunque noſtro, ac voluntati bene de litteris merendi, faue. Scr. Lipſiae pridie Kal. Oct. 1775.

BIBLIO-

BIBLIOTHECA
HORATIANA

An. MCCCLXX — LXXX.

ſ. a.	Q. HORATII FLACCI Opera. * Sine dubio haec Editio omnium prima, *Mediolani* ex Typographia *Ant. Zarotti*, circa An. 1470. prodiit. *Vid. Mich. Maittairii Annal. Typograph. p.* 72. et *Ioh. Math. Gesneri Proleg. ad Horatium Baxteri.*	*ſ. l.*	4.
1474	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia. *Die* XVI. *Martii.* * In fine: *Anton. Zarottus, Parm. cuncta Opera Horat. Venus. non indiligenter emendata, eleganter atque fideliter impreſſit. Quisquis haec coemerit, nunquam poenitebit.*	*ſ. l.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Opera, cum Commentar. ACRONIS per *Anton. Zarottum. Idibus Sextil.*	*Mediol.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Opera, per *Ant. Zarottum.*	*Mediol.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera, per *Carnerium Auguſtinum.*	*Ferrar.*	8.
1476	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia.	*Mediol.*	*f.*

	* Ad calcem huius editionis: *Hoc Opus Horatii, emendatissimum, impressum est opera et impensis Philippi de Lavagna, Civis Mediolanens. Die XVI. Febr. Amen.*		
1477	Q. HORATII FLACCI Opera, per *Philipp. de Lavagna.*	*Tarvis.*	*f.*
——	Q. HORATII FLACCI Opera. Impensis *Philippi de Lavagna, Civis Mediol. Tertio Kal. Maji.*	*Mediol.*	*f.*
1478	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia.	*Venet.*	*f.*
	* In fine: *Horatii Opus cum magna diligentia impressum per Philippum Condam Petri. Die XV. Septembr.* Hanc editionem Venetam omnium primam esse, sibi persuasit *R. Bentleius ad Horatium, pag. 12. num. 19.*		
1479	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Philippum Condam Petri de Iuveneciis,* dicante Ioh. Mozenico Inclito Duce. *Die* XVIII. *Sept.*	*Venet.*	*f.*

An. 1480 — 90.

s. a.	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Commentariis ACRONIS et PORPHYRIONIS.	*s. l.*	*f.*
	* *Pompon. Porphyrio* eruditus Scholasticus, *Helenii Acronis,* vetusti Grammatici, et aliorum fusiora Commentaria, in breue compendium redegit. *v. W. Baxter in Praef. priore praemissa Horatio.* Caeterum sine dubio haec editio circa An. 1480. prodiit. Vid. *Catalog. des Livres imprimes de la Bibl. du Roy. Tom. I. p. 298.*		

Q. HO-

1480	Q. HORATII FLACCI Epiſtolarum Libri Duo, charactere ad Gothicum genus accedente. * In fine: *impreſſum Cadomi per Mag. Iac. Durandos* et *Egidium Quijove Anno Domini 1480. Menſe Iunio Die vero VI. eiusdem Menſis.*	*Cadomi*	4.
1481	Q. HORATII FLACCI Opera cum Commentar. HELENII, ACRONIS et POMPONII PORPHYRIONIS. ex Emend. RAPH. REGII.	*Patavii.*	*f.*
1482	CHRISTOPH. LANDINI *Florent.* Interpretationes in Q. HORATII FLACCI Libros omnes ad Illuſtriſſimum Guidonem Feltrium, Magni Friderici Ducis Filium. Impreſſum per *Antonium Miſcominum. Nonis Auguſti.* * Editionem *Landini* mirifice laudat diſcipulus eius *Angelus Politianus* in pulchra Ode huic editioni praefixa: quam *Huetius* in *Huetianis* ſpecimen artis appellat, imo Odis ipſis Horatianis aequiparat. E contrario *Glareanus* acerbe in eum invehitur *in Epiſtola Dedicat. Annotationum in Q. Horatium Flaccum.*	*Florent.*	*f.*
1483	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Commentario CHRISTOPH. LANDINI per *Io. de Forolivio et Socios.*	*Venet.*	*f.*
——	Q. HORATII FLACCI Carmina, cum Interpretat. per *Reynald de Novimagio.*	*Venet.*	*f.*

1484	Q. HORATII FLACCI Opera, cum *Notis Variorum.* ap. *Ioh. Gryphium.*	*Venet.*	*f.*
1485	Q. HORATII FLACCI Opera cum Commentar. ACRONIS et PORPHYRIONIS per *Anton. Zarottum Parmens.* Impens. *Auguſt. Mariae Conagi.*	*Mediol.*	*f.*
1486	Q. HORATII FLACCI Opera cum Comment. ACRON. et PORPHYRIONIS, in officina egregii librarii *Anton. Zarotti, Parm.* Impendio *Alex. Minutiani* Appuli de Sancto Severo, *Quinto Idus Martias.*	*Mediol.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Opera cum Interpretationibus CHRISTOPH LANDINI. *per Bernh. de Tridino ex Monteferrato. Pridie Idus Martias.*	*Venet.*	*f.*
	* Lectu digna ſunt, quae de hac *Landini* et de *Conagii* editione Mediol. 1485, ex Alex. Munatiani ad Bartholomaeum Chaleum, Ducalium Secretorum Magiſtrum, Praefatione refert *Ioh. Matth. Gesnerus in Proleg. ad Horatium Baxteri.*		
—	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Mag. Bernardinum.*	*Venet.*	*f.*
1487	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Ant. Zarottum.*	*Mediol.*	*f.*
1488	Q. HORATII FLACCI Liber Epodon	*Liptzk.*	4.

An.

An. 1490 — 500.

1490	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Comment. ACRONIS, PORPHYRIONIS et LANDINI per *Georg. Arrivabene Mantuan. Pridie Non. Febr.*	*Venet.*	*f.*
—	Q. HORATII. FLACCI Opera, cum tribus Veter. Commentar. ACRONIS, PORPHYRIONIS et CHRISTOPH. LANDINI, cura *Ioh. Franc. Philomusi.*	*Venet.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Opera cum Annotat. et Imaginibus IAC. LOCHERI ap. *Gurninger.*	*Argent.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Ioh. de Forolivio.*	*f. l.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Opera. Impens. *Bern. Resinae.*	*Venet.*	*f.*
1491	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Comment. CHRIST. LANDINI per *Bernhardinum de Tridino ex Monteferrato.*	*Venet.*	*f.*
1492	Q. HORATII FLACCI Poetae Opera, cum Comment. ACRONIS, PORPHYRIONIS, CHRIST. LANDINI et ANT. MANCINELLI, per *Philip. Pincium Mantuan: Pridie Kal. Mart.*	*Venet.*	*f.*

* *Anton. Mancinellus,* homo diligens et multae lectionis, per iocum a nonnullis Minellius ante Minellium vocatus. Tantum Odas, Epod. et Carmen Seculare interpretatus est; id quod ex Dedicatione eius ad *Veliternum Pomponium Laetum* constat. *Glareanus in Epist. Dedicat.* praemissa

	Horatio laudat eum, vt bonum virum, sed qui plura voluerit docere, quam potuerit.		
1492	Q. HORATII FLACCI Poemata. cum Notis ANT. MANCINELLI. Impens. *Bernard. Resinae. Idibus Octobr.*	*Venet.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Comment. ACRONIS et PORPHYRIONIS per *Anton. Zarottum Parm.*	*Venet.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Opera cum LANDINI et MANCINELLI Scholiis, per *Petr. Ioh. de Quaeringis.*	*Venet.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI, Lyrici Poetae, Opera cum Quatuor Commentar. ACRONIS, PORPHYRIONIS, LANDINI, MANCINELLI, et figuris nuper additis. Venetiis impressa per Dominum *Pincium Mantuanum. Anno a Natiuitate Domini* MCCCCV. *Die* V. *Februarii.*	*Venet.*	*f.*
	* In fine huius Editionis latet error typographicus in notatione Anni, siquidem et in Dedicatione ad Pomponium Laetum, et in fine Commentar. Mancinelli ad Carmen Seculare, Annum MCCCCXCII. positum conspicimus.		
—	IOH. HONOR. CRISPI. *Cubitensis* Additamenta in HORATIVM per *Mart. Landsberg. Herbipol.*	*Liptzk.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Carmina, et Epodon Liber.	*Liptzk.*	4.

Q. HO-

1493	Q. HORAT. FLACCI Opera. cum Comment. CHRIST. LANDINI.	*Venet.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum *Quatuor Comment.*	*Venet.*	*f.*
1494	Q. HORATII FLACCI Opera cum Comment. ACRONIS, PORPHYRIONIS, LANDINI et MANCINELLI impreſſ. *a Boneto Locatello. Pridie Idus Martias;* Octaviano Schotto pecunias impendente.	*Venet.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Opera, Impens. *Bernh. Reſinae.*	*Venet.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica, cum Notis FR. PETRARCHAE.	*S. L.*	4.
1495	Q. HORATII FLACCI Opera cum Comment. ACRONIS, PORPHYRIONIS, LANDINI, MANCINELLI *Die* XVI. *Febr.*	*Venet.*	*f.*
1497	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Quatuor Commentariis ACRONIS, PORPHYRIONIS, LANDINI et MANCINELLI	*Venet.*	*f.*
—	NICOLAI PEROTTI, *Sipont. Epiſcop.* de generibus metrorum ac de HORATII et Severini Boetii Metris Opus, per *Ioh. Tacuinum de Tridino.*	*Venet.*	4.
1498	Q. HORATII FLACCI, Venuſini Poetae Lyrici, Opera, cum quibusdam Annotationibus per IAC. LOCHER. *Poet. Laur.* et *Prof. in Gymnaſio Friburgenſi,* Imaginibus		

	nibus pulcherrimis, aptisque ad Odarum concentus per ſententias. *Quarto Idus Martii.* Impens. *Ioh. Reinhardi*, cognom. *Gurninger Civis Argentin.*	*Argent.*	*f.*
	* Haec Locheri editio, quae inter principes et ad criſin vtiles numeranda, ex ſententia *R. Bentleji in Praefat. Horat.* non ex Italis exemplaribus dudum editis, ſed ex Codicibus Manuſcript. in Germania repertis expreſſa eſt.		
1498	Q. HORATII FLACCI Opera.cum Quatuor Comment. ACRONIS, PORPHYRIONIS, LANDINI et MANCINELLI, per *Ioannem Aluyſium de Variſio, Mediolan. Die* XXIII. *Mens. Iulii.*	*Venet.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Poetarum Inſtitutiones ad Piſones, et Epiſtolarum Lib. Primus et Secundus, Emend. per IOH. HONOR. CRISPVM. Impr. *a Baccal. Martino Landsberg. Herbipolens. Die vltima Mens. Ianuarii.*	*Liptzik.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Georg. Arrevabene.*	*Venet.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Opera, cum Notis CHRIST. LANDINI.	*Argent.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Carmen Seculare cum IOH. SENTINI de quibusdam Lyricis, Tractatu.	*Liptz.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Carminum Libr. IV. per *Iac. Tanner. Herbipol. Die* VII. *Iulii.*	*Lipczk.*	4.

Q. HO-

1498	Q. HORATII FLACCI Odae cum Argumentis et tabula legum Carminis.	*Paris.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica per *Iac. Tanner Herbipol.*	*Liptzk.*	4.
ſ. a.	Q. HORATII FLACCI Inſtitutiones Poetarum ad Piſones, Epiſtolar. Lib. Prim. et Secund. et Sermonum Lib. Prim. et Secund. impr. a Iac. *Martino Landsberg, Herbipol.*	*ſ. l.*	4.
1499	Q. HORATII FLACCI Opera cum Notis ACRONIS, PORPHYRIONIS, LANDINI et MANCINELLI. Sumptu *Ioh. Tacuini de Tridino Die* IV. *Novembr.*	*Venet.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Sermones, ſeu Satyrae cum Commentar. et ACRONIS Interpretatione, per *Nicol. Wolf.*	*ſ. l.*	4.
ſ. a.	Q. HORATII FLACCI Epiſtolae, Sermones, et Inſtitutiones Poeticae, ex editione *Iacobi Baryni.*	*ſ. l.*	4.

* Vid. *Catalog. Bibliotb. Chriſt. Gottl. Schwarzii P. II. pag. 58.*

An. 1500 — 10.

1500	Q. HORATII FLACCI Satyrae et Epiſtolae cum Comment. ACRONIS et BADII ASCENSII	*Paris.*	4.

* *Iodoc. Badius Aſcenſius* Lugduni Heduorum Graecam et Latinam Linguam magno cum applauſu docuit, et Seculo XV. egregiam Pariſiis officinam Typographicam inſtituit.

	Caeterum editiones *Badii Aſcenſii*, ex cuius officina Horatius ſaepenumero prodiit, ob id omnino laudat *A. Cuningamus Animad. in Horat. Bentleii, c. 8.* quod multis in locis ab *Aldinis* editionibus diſceſſit. Impreſſa eſt quartum haec Horatiana Poeſis accuratione ipſius *Aſcenſii ad IV. Calend. Oct.*		
1500	Q. HORATII FLACCI de Arte Poetica Opusculum aureum, ab ASCENSIO familiariter expoſitum, et recentius regulis proſaicis auctum. v. *Idib. Sept.*	*Parrhiſ.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Odae. Impenſis *Petri van Os.*	*Zwollis.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Epiſtolae.	*Francof.*	4.
1501	Q. HORATIVS FLACCVS, Impend. *Alex. Minutiani.*	*Mediol.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia.	*Brixiae.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Poemata, in quibus multa correcta ſunt, et inſtitutiones, ſuis locis poſitae, commentariorum quodammodo vice funguntur: ex recognitione ALDI, cum metrorum generibus et Annotationibus; apud *Aldum et Andr. Socer.*	*Venet.*	8.
	* Haec eſt editio prima, per *Aldos* impreſſa, et admodum rara: iterum ibid. 1509. et tertium 1519. recuſa.		
1502	Q. HORATIVS FLACCVS, ita emendatus, vt eius interpretes non multum deſideres, Lector candidiſſime.	*Mediol.*	*f.*

* In

	* In fine *Mediolani* apud *Alex. Minutianum. Pridie Kal. Decembr.* Splendide impressum opus.		
1502	Q. HORATII FLACCI Epistolae.	*Liptzk.*	4.
1503	Q. HORATII FLACCI Odae, Carmen Epodon, et Seculare, cum exactissima ANTONII MANCINELLI et cum familiari IODOCI BADII ASCENSII, Explanatione. *Ad Quintum Calendas Septembr.*	*Parrhis.*	*f.*
——	Q. HORATII FLACCI Opera, cum Notis TIB. CLAVD. DONATI.	*Argent.*	*f.*
1504	Q. HORATII FLACCI Sermones, per GREG. LATICEPHALVM.	*Lips.*	4.
	* *Laticephalus*, i. e. *Breitkopf. Breitekopf Conizeusis Rector Scholae Nicolait. Lips. secundus fuit Anno 1504.*		
1505	Q. HORATII FLACCI Opera, ASCENSIANIS astericis illustrata in aedibus Ascensianis *ad* III. *Idus Ianuar.*	*Paris.*	8.
1506	Q. HORATII FLACCI Opera, cum Notis BADII ASCENSII.	*Paris.*	4.
s. a.	Q. HORATII FLACCI Sermones et Epistolae, cum familiari et dilucida explanatione IODOC. BADII ASCENSII, ab eodem diligentius recognita. Et in Epistolas praesertim et aucta et reposita. ap. *Ioh. Granion.*	*Paris.*	4.
1508	Q. HORATII FLACCI Opera, cum Quatuor commentar. ACRONIS, PORPHYRIONIS, LANDINI		

DINI

	DINI et MANCINELLI, per *Magistrum Leonardum Pachet. Die* XXIV. *Aug.*	*Mediol.*	*f.*
1508	Q. HORATII FLACCI Epistolae. per *Baccal. Wolfgang Monacens.*	*s. l.*	4.
	* Sine dubio *Lipsiae.* Fuit enim *Wolfgang Stoeckel, Monacens. Typographus Lipsiensis.*		
—	Q. HORATII FLACCI Sermones.	*Francof.*	4.
1509	Q. HORATII FLACCI, Lyrici Poetae, Opera cum Quatuor Commentariis ACRONIS, PORPHYRIONIS, LANDINI et MANCINELLI, et Figuris nuper additis. per *Philip. Pincium Mantuan. Die* XVI. *Maii*	*Venet.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Poemata ex recognitione ALDI Litteris Italicis emendatius ad Iafredum Carolum, Regii Status in urbe Mediolano moderatorem. *Apud Aldum* et *Andr. Socer.* Editio secunda.	*Venet.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata, in quibus multa correcta sunt, et institutiones suis locis positae, cum metrorum generibus. ap. *Aldum Romanum. Mense Martio.*	*Venet.*	8.
	An. 1510 — 20.		
1510	Q. HORATII FLACCI Epistolae, per *Bacca. Wolfgang Monac.*	*s. l.*	4.

Q. HO-

1511	Q. HORATII FLACCI Opera cum Comment. Odae quidem, Carmen Epodon, et Seculare, cum docta ANT. MANCINELLI et IOD. BADII ASCENSII explanatione. Opus autem de Arte Poetica, Sermones, et Epiſtolae, cum eiusdem ASCENSII Commentariis. *Ad* v. *Idus Octobr.* apud *Iod. Badium Aſcenſium.*	*Parrhiſ.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Poemata in quibus multa nuperrime correcta ſunt, et inſtitutiones ſuis locis poſitae, commentariorum quodammodo vice funguntur. Vndeviginti metrorum genera, et quaenam ſint, et e quibus conſtent pedibus, et ante volumen ſimul habentur, et intus in volumine ſuis locis, Annotationes nonnullae in toto opere, in quibus vel aliquid mutandum oſtenditur, vel cur mutatum ſit, ratio redditur. *Die* XXVI. *Februar.* * Haec editio innotuit mihi demum ex *Fabricii Biblioth. Lat.* aucta ab *Ioh. Aug. Erneſti*, *Viro Celeb. Tom. I. p. 408.*	*ſ. l.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS cum Annotationibus apud *Aldum.*	*Romae.*	12.
1512	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Quatuor Comment. ACRONIS, PORPHYRIONIS LANDINI et MANCINELLI. impr. per		

	per *Ludov. de Bebulco. Die* XXVI. *Augusti*	*Mediol.*	4.
1512	Q. HORATII FLACCI Epistolar. Libr. Duo per *Melch. Lotter.*	*s. l.*	4.
	* Sine dubio *Lipsiae.* Quippe *Melch. Lotter* fuit *Typograph. Lipsiensis.*		
—	Q. HORATII FLACCI Epistolae.	*Francof.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Epistolae. Edit. secunda. ap. *Iac. Tanner.*	*Lips.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica.	*s. l.*	4.
1513	Q. HORATII FLACCI Epistolae.	*Francof.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. ap. *Henr. Stephanum.*	*Paris.*	12.
1514	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Comment. ACRONIS, PORPHYRIONIS, LANDINI et MANCINELLI, per *August. de Zannis de Portesio.* XV. *Mens. Octobr.*	*Venet.*	f.
—	Q. HORATII FLACCI Liber Epistolarum, eiusdem de Arte Poetica. Multa praeterea hic sunt correcta, vel mutata ad exemplar ALDI. Lector eme, lege, et iudicabis. Ex aedibus *Schurerii. Mense Februario.*	*s. l.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Epistolarum Libri Duo. per *Melch. Lotterum.*	*Lyptzk.*	4.
s. a.	Q. HORATII FLACCI Epist. Libr. Prim. et Secund.	*Basil.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera.	*Florent.*	8.
1515	Q. HORATII FLACCI Epodon Liber, eiusdem de Arte Poetica, item		

	item Epistolarum Libri duo. In fronte denique Horatii Vita per PETR. CRINITVM *Florent.* ex aedibus *Schurerii. Mense Ianuar.*	*Argent.*	4.
1516	Q. HORATII FLACCI Opera cum Commentariis. Odae quidem Carmen Epodon et Saeculare: cum docta ANTONII MANCINELLI, et cum familiari IODOCI BADII ASCENSII explanatione. Opus autem de Arte Poetica cum eiusdem ASCENSII Commentariis: ac communi indice in fronte posito. Sermones vero et Epistolae cum familiarissima eiusdem expositione et indice post calcem collocato. * *Impressa est tertium haec Horatiana poesis accuratione ipsius Ascensii ad IV. Kalend. Iulias.*	*Parrhis.*	*f.*
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Comment. ANTONII MANCINELLI et ASCENSII.	*Venet.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Opera cum Notis PETRI PAGANI.	*Venet.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica, Sermones Duo, et Epistolae per *Joh. Britannicum.*	*Venet.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Epistolarum Libri Duo. impress. per *Melchiorem Lotterum.*	*Lyptzk.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Odarum siue Carminum Libri IV. apud *Matth.*		

	Matth. Schurerium. Menſe Februario.	*Argent.*	4.
1517	Q. HORATII FLACCI Epiſtolar. Lib. Duo. ap. *Iac. Tanner.*	*Liptzk.*	4.
——	Q. HORATII FLACCI Sermonum Libr. Duo. Annotationes nonnullae in calce adiectae, in quibus aliquid mutandum oſtenditur, vel cur mutatum ſit, ratio redditur. T. O. ex Aedibus *Matth. Schureri. Menſe Ianuario.*	*Argent.*	4.
1518	Q. HORATII FLACCI morales Epiſtolae ex Offic. Literat. *Alb. Pafraedt.*	*Davent.*	4.
——	Q. HORATII FLACCI de Arte Poetica Liber. In aedibus *Quentelianis.*	*Colon.*	4.
——	Q. HORATII FLACCI Poemata Omnia.	*Lugd.*	8.
——	Q. HORATIVS FLACCVS cum Commentar. MATTH. BONFINIS.	*Lugd.*	8.
1519	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Comment. ACRONIS, PORPHYRIONIS, MANCINELLI, BADII, MATTHAEI BONFINIS, et ALDI MANVTII.	*Parrhis.*	*f.*
——	Q. HORATII FLACCI Opera cum *Quatuor* Commentar. apud *Paruum.*	*Paris.*	*f.*
——	Q. HORATII FLACCI Opera cum *Quinque* Commentariis.	*Lugd.*	*f.*
——	Q. HORATII FLACCI Opera per *Franc. Aſulanum.*	*Venet.*	8.

1519	Q. HORATII FLACCI Opera. apud *Iuntas*	*Florent.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata Omnia, acceſſere centimetrum MARII SERVII, adnotationes ALDI MANVTII in Horatium: ratio menſuum, quibus Odae eiusdem Poetae tenentur: eodem ALDO auctore. NIC. PEROTTI libellus eiusdem argumenti. apud *Aldum et Andream Socerum.* Edit. tertia.	*Venet.*	8.

Anno 1520 — 30.

1520	Q. HORATIVS FLACCVS cum Commentariis per *Guil. de Fontenato de Montferrat.*	*Venet.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Poemata, cum Argumentis GEORGII FABRICII. * *G. Fabricius* Horatio operam quam egregiam navavit, ſuisque Argumentis et Caſtigationibus ſaepiuscule enarrationes pulchras, tanquam fulgidas gemmas, intexuit.	*Lipſ.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera, ALDI MANVTII, in aedibus *Andr. Cartandri*, *Menſe Decembri.*	*Baſil.*	8.
1521	Q. HORATII FLACCI Odarum Liber Primus et Secundus, cum Annotationibus PAVLI FRANCI.	*Frf. ad V.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Paganinum de Pagan.*	*Venet.*	12.
1522	PAVLI FRANCI Problemata HORATIANA. per Satiram. *Typis Hartmannis*	*Frf. ad V.*	4.

1523	Q. HORATIVS FLACCVS cum Annotat. HEN. GLAREANI. * Plus aliquando caeteris vidit et praestitit *Glareanus. Fabric. Bibl. Lat. Lib. I. cap. 13. p. 339.*	*Friburg.*	8.
1524	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Valentin. Curio.*	*Basil.*	8.
1526	Q. HORATII FLACCI Odae, fideliter emendatae, cum breviusculis argumentis et Tabula perfacili, qua Lex Carminis cuiuslibet Odes clarissima redditur. per *Nicol. Savatier.*	*Paris.*	4.
1527	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Commentar DION. LAMBINI, *Monstrol.* ap. *Wechelios.*	*Fr. ad M.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Franc. Asulanum.*	*Venet.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata, cum Comment. ACRONIS *Grammatici*, nuper quam accuratissime castigati et Indice illustrati, per *Val. Curio.*	*Basil.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata Omnia, Centimetrum MARII SERVII; Annotationes ALDI MANVTII in Horatium; Ratio mensuum, quibus Odae eiusdem Poetae tenentur, eodem ALDO authore; NIC. PEROTTI libellus eiusdem argumenti. in Aedibus *Aldi et Andr. Soceri. Mense Sept.*	*Venet.*	8.
1528	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Comment. ACRONIS, PORPHYRIONIS, MANCI-		

NEL-

	NELLI, BADII, et Adnot. MATTH. BONFINIS ac ALDI MANVTII. *Petrus Gromorsus* excudebat.	*Paris.*	*f.*
1528	Q. HORATII FLACCI Opera, cum Annotatiunculis in margine adiectis, et NIC. PEROTTI de metris Odar. Horat. Libellus. ap *Simon. Colinaeum. Mens. Octobr.*	*Paris.*	*8.*
1529	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Quatuor Commentariis ACRONIS, PORPHYRIONIS, ANTONII MANCINELLI, IODOC. BADII. Cumque Annotationibus MATTH. BONFINIS et ALDI MANVTII à Philologo recognitis, suisque locis insertis, et ad finem ex integro restitutis. Praemissoque et aucto Indice. Venundantur Badio : *sub prelo Ascensiano. ad* v. *Calendas Sept.*	*Paris.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Opera.	*Antw.*	*8.*

Anno 1530 — 40.

1530	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Seb. Gryphium.*	*Lugd.*	*8.*
1531	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica, cum Comment. AVL. IANI PARRHASII. *Consent.* Studio *Bernardini Martyrani.*	*Neapel.*	*4.*
—	Q. HORATII FLACCI Opera. ap. *Val. Curionem.*	*Basil.*	*8.*
—	IOH. MVRMELII Modi vndeviginti Odarum Horatianarum, ad iuuen-		

	iuuentutem exercendam, per *Francisc. Rhodum.*	*Marb.*	8.
	* Inscribitur hic liber: *De Partium Orationis accidentibus, Compendium Aldi, vna cum Versificatoria Ioh. Murmelii, modi vndeviginti Odarum Horatianarum, ad iuuentutem exercendam facti.*		
1531[1]	Q. HORATII FLACCI Opera, cum NICOL. PEROTTI de metris Horat. Libello, apud *Sim. Colinaeum. Mense Martio.*	*Paris.*	12.
1532[2]	Melodiae in Odas HORATII, *Tenor, Discantus, Bassus, Altus.* apud *Christ. Egenolphum.*	*Francof.*	8
1533	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica, cum Trium doctissimorum Commentariis. A. IANI PARRHASII. ACRONIS, PORPHYRIONIS, adiectae sunt ad calcem doctissimae HENR. GLAREANI annotationes. *Ex offic. Rob. Stephani.*	*Paris.*	4.
—	Q. HORATIVS FLACCVS, cum Scholiis. apud *Seb. Gryphium.*	*Lugd.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata Omnia, studio et diligent. HENRICI GLAREANI.	*Frib. Br.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Epistolar. Libri Duo, cum Scholiis WOLPH. ANEMOECII. *Ex Offic. Henr. Steyner.*	*Aug. V.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Odarum siue Carminum Libri quatuor, et Epodon Liber, cum Annotatiunculis quam antea auctioribus in mar-		

	margine adiectis: accessit NIC. PEROTTI Libellus, de Metris Odarum Horatianarum. *Sim. Colinaeus.*	*Paris.*	8.
1534	Q. HORATII FLACCI Epistolae, Satyrae et Ars Poetica.	*Antw.*	8.
1535	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Seb. Gryphium.*	*Lugd.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS, cum Annotationibus HENRICI GLAREANI. apud *Ioh. Fabr. Emmeum, Iuliac.*	*Friburg.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata, cum ERASMI, RHODIGINI, POLITIANI, SABELLICI, IOH. BAPTIST. PII et IACOBI, BONONIENSIS, Annotat.	*Antw.*	8.
1536	Q. HORATII FLACCI Opera, cum quinque Commentariis et Annotationibus ALDI MANVTII et MATTHAEI BONFINIS.	*Venet.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Phil. Romanum.*	*Lugd.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica. cum A. IANI PARRHASII, ACRONIS et PORPHYRIONIS Comment.	*Lugd.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis HENR. GLAREANI. excud. *Ioh. Faber. Emmeus Iuliac.*	*Frib. Br.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Seb. Gryphium.*	*Lugd.*	8.
—	IODOC. BADII ASCENSII Commentarii in Epistolas Q. HORA-		

	TII FLACCI, cum *Variorum Notis.*	*Paris.*	8.
1537	Q. HORATII FLACCI Opera, cum Annotat. ERASMI, POLITIANI, SABELLICI etc. ap. *Ioh. Gymnicum.*	*Colon.*	8.
1538	Q. HORATII FLACCI Poemata omnia doctiſſimis *Scholiis* illuſtrata. ap. *Seb. Gryphium.*	*Lugd.*	8.
1539	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia, cum Notis NICOL. PEROTTI. per *Sim. Colinaeum.*	*Paris.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Rob. Stephanum.*	*Paris.*	8.
—	HENRICI GLAREANI, *Helveti,* Annotationes in Q. HORATIVM FLACCVM.	*Frb. Brs.*	8.
—	IODOCI VVILLICHII Comment. in artem Poeticam HORATII.	*Argent.*	8.
—	PAVL. HOFHEIMERI. Harmoniae poeticae, ſiue HORATII aliorumque Poetarum Odae, muſicis metris expreſſae.	*Norimb.*	8.
	Anno 1540 — 50.		
1540	Q. HORATII FLACCI Poemata Omnia. cum quinque Commenmentantibus, ANTONIO MANCINELLO, ACRONE, PORPHYRIONE, IOHANNE BRITANNICO, nec non IODOCO BADIO ASCENSIO, Viris eruditiſſimis. Centimetrum MARII SERVII. Annotationes ALDI MA-		

	MANVTII, *Rom.* Ratio menſuum, quibus Odae eodem Aldo authore tenentur. NIC. PEROTTI Libellus, de Metris Odarum. Annotationes MATTHAEI BONFINIS, *Aſculani*, ſuis locis inſertae, et ad finem ex integro reſtitutae. Index copioſiſſimus omnium vocabulorum, quae in toto opere animaduerſione digna viſa ſunt. per *Venturinum Roſinellum. Menſe Martio.*	*Venet.*	*f.*
ſ. a.	ANTON. THYLESII, *Conſent.* in Odas Q. HORATII FLACCI auſpicia, ad iuuentutem Romanam.	*ſ. l.*	4.
1540	Q. HORATII FLACCI Liber de Arte Poetica. *ex Officina Mich. Vaſcoſani.*	*Paris.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata Omnia, Doctiſſimis *Scholiis* illuſtrata. per *Anton. Dumaei.*	*Antw.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Epiſtolae, Satyrae et Ars Poetica, cum *Annotationibus.*	*Antw.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Ventur. Roſſinel.*	*Venet.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Annotationibus HENR. GLAREANI.	*Frib.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI, Venuſ. Poetae Lyrici, Poemata omnia. *Scholiis* doctiſſimis illuſtrata, apud *Seb. Gryphium.*	*Lugduni*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera, cum *Scholiis.*	*Antw.*	12.

1540	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia. Cura PEROTTI. ap. *Simon. Colinaeum.*	*Paris.*	*16.*
1541	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica, cum explicatione POMPONII GAVRICI.	*Rom.*	*4.*
—	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica. per *Chappelet.*	*Paris.*	*4.*
—	Commentarius in Primam et Secundam HORATII Satyram. Auctore IVL. AVRELIO HAVRECHIO, *Lessingniensi*: accessit eiusdem Paraphrasis in easdem, per *Ant. Goynum.*	*Antw.*	*8.*
—	Q. HORATII FLACCI, Venusini, Poetae Lyrici, Poemata Omnia, doctissimis *Scholiis* illustrata. apud *Iohann. Hillenium.*	*Antw.*	*8.*
—	Q. HORATII FLACCI Epistolae. per *Robert. Stephanum.*	*Paris.*	*8.*
—	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia, cum NICOL. PEROTTI libello, de Horat. Od. metris. *Ex Offic. Erasmian.*	*Venet.*	*12.*
1542	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Comment. ACRONIS, PORPHYRIONIS, MANCINELLI et BADII. apud *Ioan. Roigny.*	*Paris.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Poemata, cum *Scholiis* doctissimis. apud *Seb. Gryphium.*	*Lugdun.*	*8.*
1543	Q. HORATII FLACCI Opera. Cum quatuor Comment. ACRONIS, PORPHYRIONIS, ANTON. MANCINELLI, IODOCI BA-		

	BADII repoſitis. Cumque Annotationibus MATTHAEI BONFINIS, et ALDI MANVTII, à Philologo recognitis ſuisque locis inſertis, et ad finem ex integro reſtitutis. Praemiſſoque et aucto Indice. Adiectae in calce libri eundem in Authorem HENRICI GLAREANI *Helvet. Poetae Laureati*, viri de omni genere ſcientiarum bene meriti, Annotationes, quibus quidem rite perſpectis, multa in Commentariis mutila et corrupta reponere poterit diligens Lector.	*Paris.*	*f.*
1543	Q. HORATII FLACCI Poemata, *Scholiis* brevibus iisque breviſſimis illuſtrata, apud Ioan. Roigny, excudebat *Ioh. Ludov. Tiletanus.*	*Paris.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica. cum Commentar. VITI AMMERBACHII.	*Argent.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. Studio HENR. GLAREANI.	*Baſil.*	
—	Q. HORATII FLACCI Opera, cum NIC. PEROTTI Libello, de Metris Horatianar. Odarum. ap. *Simon Colinaeum.*	*Paris.*	12.
1544	Q. HORATII FLACCI, Poet. Venuſ. Omnia Poemata, cum ratione carminum, et argumentis vbique inſertis. Interpretibus ACRONE, PORPHYRIONE, A. IANO PARRHASIO, ANTONIO MANCINELLO, nec non IO-		

DOCO BADIO ASCENSIO, viris eruditiſſimis. Scholiisque D. ERASMI, *Roter.* ANGELI POLITIANI, M. ANTONII SABELLICI, LVDOVICI CAELII RHODIGINI, BAPTISTAE PII, PETR. CRINITI, ALDI MANVTII, MATTH. BONFINIS, et IACOBI BONONIENS. nuper adjunctis. His nos praeterea Annotationes doctiſſimorum, ANT. THYLESII, *Conſent.* FR. ROBORTELLI, *Vtin.* atque HENR. GLAREANI, apprime utiles addidimus. NIC. PEROTTI *Sipon.* libellus de metris Odarum. Auctoris Vita ex PETR. CRINITO, *Flor.* quae omnia longe politius, ac diligentius, quam hactenus, excuſa in luce prodeunt. apud *Hier. Scotum.* — *Venet.* — *f.*

1544 Q. HORATII FLACCI Poemata: acceſſere ratio menſuum, quibus Odae eiusdem Poetae tenentur; Centimetrum MARII SERVII, variae lectiones ex Vetuſtiſſ. Codicibus. *Die* VII. *Id. Maii* per *Rob. Stephanum.* — *Paris.* — *8.*

— Q. HORATII FLACCI Opera, cum Notis IOH. CRINITI. — *Antw.* — *8.*

— Q. HORATII FLACCI Opera, *Doctiſſ. Viror.* diligentia recognita. — *Friburg.* — *8.*

Q. HO-

1544	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica. per GABR. TRYPHON.	*Paris.*	8.
——	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica. per IAS. DE NORES.	*Paris.*	8.
1545	Q. HORATII FLACCI, Venuſini Opera, quibus inter Poetas et Latinos et Graecos vix quicquam praeſtantius, cum ad linguam excolendam, tum ad actiones affectusque moderandos invenitur. Vt igitur omnes ſtudioſi legere, junioribusque interpretari ſine remora poſſint, omnium Commentaria, quae viſa ſunt digna, vt legantur, per aliquot eruditos Grammaticos, auxilio veterum exemplarium jam denuo caſtigata addidimus; nempe ACRONIS et PORPHYRIONIS, optimorum ſine controverſia autorum. Item Annotationes judicio et eruditione magnorum, aeternaque memoria dignorum Virorum: HENRICI GLAREANI, *Helvetii;* ERASMI *Roterodami*; MATTHAEI BONFINIS, ALDI MANVTII, à Philologo recognitas; LVDOVICI COELII; ANGELI POLITIANI; M. ANTONII COCCII SABELLICI; IOHANNIS BAPTISTAE PII, *Bononienſis;* IACOBI à CRVCE, *Bononienſis;* SERVII, *Grammatici:*		

	tici; PETRI CRINITI. per *Henrichum Petri. Menſe Martio.*	*Baſil.*	*f.*
1545	Q. HORATII FLACCI Poemata. per *Mich. Vaſcoſan.*	*Paris.*	4.
——	Q. HORATII FLACCI Opera, cum Commentariis. per *Henr. Petri.*	*Baſil.*	4.
——	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Notis HENRICI GLAREANI, et *Variorum.*	*Baſil.*	4.
——	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Commentar. ACRONIS et PORPHYRIONIS.	*Baſil.*	8.
——	IODOCI WILLICHII, *Reſel.* Commentaria in Q. HORATII FLACCI Artem Poeticam.	*Arg. et B.*	8.
——	Q. HORATII FLACCI Opera, ad caſtigatiſſimi cuiusque exemplaris fidem reſtituta. per *Sebaſt. Gryphium.*	*Lugd.*	12.
——	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Rob. Stephanum*, cum NIC. PEROTTI Libello, de Metris Horat.	*Paris.*	12.
——	Q. HORATII FLACCI Poemata. apud *Franc. Gryphium.*	*Paris.*	16.
1546	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica. cum Ecphraſi FR. PHILIPPI PEDIMONT. apud *Aldi filios.*	*Venet.*	4.
——	Q. HORATIVS FLACCVS. cum *Scholiis.*	*Antw.*	8.
——	Q. HORATII FLACCI Opera Lyrica, per HERMAN. PIGVLVM, *apud Chr. Egenolphum.*	*Francof.*	8.
——	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Sebaſt. Gryphium*	*Lugd.*	12.

1547	Q. HORATII FLACCI, Venuſ. Poetae, Poemata Omnia, Doctiſſimis *Scholiis* illuſtrata. *Ex Offic. Io. Loei.*	*Antw.*	8.
—	VITI AMMERBACHII Comment. in Artem Poeticam HORATII.	*Argent.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata, cum *Scholiis.*	*Antw.*	12.
1548	FRANC. ROBORTELLI Commentar. in aliquot Locos HORATII.	*Florent.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Carminum Libri Quattuor. per *Thom. Richard.*	*Paris.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. *Vincent. Valgris.*	*Venet.*	8.
1549	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Commentatores Venetos.*	*Venet.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Epiſtol Libri Duo. per *Mich. Vaſcoſanum.*	*Paris.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata. cum Scholiis et Argumentis ab HENR. STEPHANO illuſtrata. *Ex Offic. Rob. Stephani.*	*Lutet.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera, cum Notis ERASMI, M. ANT. SABELLICI, R. BAPT. PII, ALDI MANVTII, IAC. BONONIENS. ANG. POLITIANI, etc.	*Colon.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata Omnia, Annotationibus HENR. GLAREANI illuſtrata. Excud. *Stephan. Gravius.*	*Fr. Bris.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia. per *Seb. Gryphium.*	*Lugd.*	12.

An. 1550

An. 1550 — 60.

1550	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica. per VINCENT. MADIVM.	*Venet.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Liber, de Arte Poetica, IACOBI GRIFOLII, *Lucinian.* Interpretatione explicatus.	*Florent.*	4.
1551	Q. HORATII FLACCI Sermonum, ſeu Satyrarum Libri duo, et de Arte Poetica. Ex *Officina Mich. Vaſcoſani.*	*Paris.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Sermonum Libri duo. per *Thom. Richardum.*	*Paris.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Scholiis M. ANT. MVRETI, apud *Aldum Iun.*	*Venet.*	8.
	* *Muretus*, vt ait *W. Baxter in Praefat. Horat.* pauca commentatus eſt, ſed plane aurea.		
—	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Ant. Vincentium.*	*Lugd.*	12.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. apud *Seb. Gryphium.*	*Lugd.*	12.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. apud *Beringos.*	*Lugd.*	12.
1552	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica. per *Thom. Richard.*	*Paris.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Liber de Arte Poetica, IAC. GRIFOLII, *Lucinian.* Interpretatione explicatus. Nunc primum poſt Florentinam editionem Lutetiae impreſſus. *Matth. David.*	*Lutet.*	8.

Q. HO-

1552	Q. HORATII FLACCI Opera cum M. ANTONII MVRETI Commentariis apud *Aldum Iun.*	*Venet.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Ioh. Loeium.*	*Antw.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Ioh. Gymnicum.*	*Antw.*	8.
1553	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Hier. Scotum.*	*Venet.*	f.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Interpretationibus CHRIST. LANDINI.	*Venet.*	f.
—	Q. HORATII FLACCI Omnia Poemata, cum ratione carminum, et Argumentis vbique infertis. Interpretibus ACRONE, PORPHYRIONE, IANO PARRHASIO, ANT. MANCINELLO, et IOD. BADIO ASCENSIO, Scholiis D. ERASMI, *Roter.* ANG. POLITIANI, M. ANT. SABELLICI, LVD. CAEL. RHODIGINI, BAPT. PII, PETR. CRINITI, ALD. MANVTII, MATH. BONFINIS, et IAC. BONONIENS. Annotationibus. ANT. THYLESII, FRANC. ROBORTELLI, HENR. LORITI GLAREANI, atque NIC. PEROTTI Libello de Metris Odarum. ap. *Petr. de Nicolinis de Sabio.*	*Venet.*	f.
—	ACHILLES STATII, *Lusitan.* in Q. HORATII FLACCI Artem Poe-		

	Poeticam Commentarii; cum Textu. *Martin. Nutius.*	*Antw.*	4.
1553	Q. HORATII FLACCI Opera. apud *Vaſcoſanum.*	*Paris.*	4.
—	Q. HORATII. FLACCI Carminum Libri Quatuor, Epodon et Carm. Secul. per *Thom. Richard.*	*Paris.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica. cum Comment. A. IANI PARRHASII.	*Ven. et P.*	8.
—	In Epiſtolam Q. HORATII FLACCI de Arte poetica, IASONIS DE NORIS, *Ciprii*, ex quotidianis *Tryphonis Gabrielii* ſermonibus interpretatio: adiecta eſt eiusdem breuis et diſtincta ſumma praeceptorum, de arte dicendi, ex tribus Ciceronis libris de Oratore collecta. ap. *Aldi filios.*	*Venet.*	8.
1554	IOH. AMARITONIS, *Nonet.* Comment. in Epiſtolas Q. HORATII FLACCI, Liber primus. *Guil. Iulianus.*	*Paris.*	8.
—	FRANC. LVISINI, *Vtin.* in Librum Q. HORATII FLACCI de Arte Poetica, Commentarius. apud *Aldi filios.*	*Venet.*	4
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cura IOH. DOVSAE.	*Venet.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Epiſtolarum Libri Duo. apud *Thom. Richardum.*	*Paris.*	4.
—	IASONIS DE NORIS, CIPRII, Interpretatio in Epiſtolam Q. HORA-		

	RATII FLACCI de Arte Poetica. *Matth. David.*	*Paris.*	8.
1554	Q. HORATII FLACCI Opera. cum *Scholiis* doctiſſimis. per *Seb. Gryphium.*	*Lugd.*	8.
1555	Q. HORATII FLACCI, Venuſini Opera, Grammaticorum antiquis. HELENI, ACRONIS et PORPHYRIONIS Commentar. illuſtrata, admixtis interdum C. AEMILII, IVLII MODESTINI, et TERENT. SCAVRI annotatiunculis edita auctius et emendatius quam vnquam antea, per GEORG. FABRICIVM, *Chemnic.* Ex DIOMEDIS etiam obſeruationibus, indicata in Odis Carminum genera ſunt, et menda in iisdem ſublata. Huc quoque accedunt IOAN: HARTVNGII in omnia Horatii Opera breues Obſeruationes, quibus docet potiſſimum, vbi hic noſter Graecos imitatus ſit. Interpretes reliqui Poetae huius in altero huius Voluminis Tomo exhibentur. 2 Vol. per *Henr. Petri. Menſe Septembr.*	*Baſil.*	f.
—	FRANC. ROBORTELLI, *Vtinenſ.* Paraphraſis in librum HORATII, qui vulgo de *Arte Poetica ad Piſones* inſcribitur: Eiusdem Explicatio de Satyra. de Epigrammate. de Comoedia. de Salibus. de Elegia. Quae omnia addita ab Authore fuerunt, vt nihil quod ad		

	Poeticam ſpectaret, deſiderari poſſit. Nam in iis ſcribendis Ariſtotelis methodum ſeruauit: et ex ipſius libello de Arte Poetica principia ſumpſit omnium ſuarum explicationum. per *Ioh. Hervagium Iun.*	*Baſil.*	f.
1555	Q. HORATII FLACCI Opera cum Comment. ACRONIS. per GEORGIVM FABRICIVM.	*Baſil.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Liber de Arte Poetica. per GVALTHER FABRICIVM.	*Col.Agr.*	8.
	Q. HORATII FLACCI Opera. cum *Scholiis* diverſorum.	*Colon.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Commentar. ANT. MVRETI et ALDI MANVTII, additis Scholiis IO. MICH. BRVTI ad libros Odarum et Epod. apud *Aldum Iun.*	*Venet.*	8.
1556	Q. HORATII FLACCI Poemata *Scholiis* brevibus, iisque doctiſſimis, illuſtrata. ap. *Thom. Richardum.*	*Paris.*	4.
—	IOH. PAVL. CAESARII Commentar. in triginta duas Q. HORATII FLACCI Odas.	*Romae.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum metrica carminum ratione, et argumentis vbique illuſtrata, tum etiam doctiſſim. Viror. ACRONIS etc. Annotat.	*Col. Agr.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Mart. Nutium.*	*Antw.*	12.

Q. HO-

1557	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Annotationibus THEODORI PVLMANNI. *Craneb.* Excud. *Martinus Nutius.*	*Antw.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata. cum Commentariis M. ANT. MVRETI. apud *Aldum Iun.*	*Venet.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum *Scholiis.*	*Antw.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Comment. ADR. TVRNEBI.	*Paris.*	8.
1558	Q. HORATIVS FLACCVS. cum *Scholiis* breuibus. apud *Thom. Richardum.*	*Paris.*	4.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum *Scholiis.*	*Lugd.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata Omnia.	*Paris.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cura IOH. BOVLIERII. apud *Ant. Vincent.*	*Lugd.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. per RAPHALENG.. *Ex Offic. Plantin.*	*Antw.*	12.
1559	Q. HORATII FLACCI, Poetae Venuſini, Omnia Poemata, cum ratione carminum, et argumentis vbique inſertis, Interpretibus ACRONE, PORPHYRIONE, IANO PARRHASIO, ANTONIO MANCINELLO, necnon IODOCO BADIO ASCENSIO, viris eruditiſſimis. Scholiisque ANGELI POLITIANI, M. ANTONII SABELLICI, LVD. COE-		

	COELII RHODIGINI, BAPTISTAE PII, PETRI CRINITI, ALDI MANVTII, MATTHAEI BONFINIS et IACOBI BONONIENSIS, nuper adiunctis. His nos praeterea Annotationes doctissimorum, ANTONII THYLESII, *Consentini*, FRANCIS. ROBORTELLI, *Vtinen.* atque HENRICI GLAREANI, apprime vtiles addidimus. NIC. PEROTTI, *Sipont.* libellus de metris Odarum, Auctoris Vita ex PETR. CRINITO, *Florent.* Quae omnia longe politius ac diligentius, quam hactenus, excusa in lucem prodeunt. Index copiosissimus omnium vocabulorum, quae in toto opere animaduersione digna visa sunt. apud *Ioannem Mariam Bonellum.*	*Venet.*	*f.*
1559	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Annotat. M. A. MVRETI et ALDI MANVTII de Metris Horatian: et eiusd. Annotat. in Horat. apud *Guil. Rovillium.*	*Lugd.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. M. ANTONII MVRETI in eum Scholia. ALDI MANVTII de Metris Horat. Eiusdem Annotationes in Horatium. apud *Aldum.*	*Venet.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata Omnia, doctissimis *Scholiis* illustrata. *Ex Offic. Ioh. Loei.*	*Antw.*	8.

Q. HO-

1559	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Annotat. ANT. MVRETI et ALDI MANVTII de Metris Horatianis. per *Seb. Gryph.*	*Lugd.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Ioann. Frellonium.*	*Lugd.*	12.

An. 1560 — 70.

1560	Q. HORATII FLACCI Epiſtolae, Sermones et Ars Poetica, per *Ioan. Loëium.*	*Antw.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata Omnia.	*Baſil.*	8
1561	IOH. BAPTISTAE PIGNAE Poetica HORATIANA, ad Francis. Gonzagam, Cardin. Ampliſſ. Apud *Vincent. Valgriſium.*	*Venet.*	*f.*
—	Q. HORATIVS FLACCVS. Ex fide atque auctoritate Decem librorum MSS. Opera DIONYSII LAMBINI, *Monſtrol.* emendatus: ab eodemque Commentariis copioſiſſimis illuſtratus, nunc primum in lucem editus. per *Ioh. Fornaeſium.*	*Lugd.*	4.

* *W. Baxterus in Praef. prior. Horatii* ait: *Recentiorum praecipuos a .ivimus, praeſertim vero Lambinum, Cruquium atque Torrentium, tria Horatii lumina. Lambinus* πολυμαθεία, *atque diligentia mirus* etc. et *Ianus Douſa*, delicatus ille ac faſtidiens Horatii interpretum ſcrutator, *in Comment. in Q. Horatii Flacci nouam editionem. Lambinus optime*, inquit *ac diligentiſſime omnium, qui in Horatium*

	ratium ſcripſere, *commentatus eſt.* Caeterum *Lambinus Muretum*, an *Muretus Lambinum* iure accuſaverit plagii, *vid. Thomaſius de plagio Lit. §. 448. p. 200.*		
1561	Q. HORATII FLACCI Sermonum Lib. Prim. Satyr. I. *Ex Officina Gabriel Buon.*	*Paris.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Libr. Odarum et Epod. cum Scholiis MICH. BRVTI. ap. *Aldum Iun.*	*Venet.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Scholiis M. ANTONII MVRETI, et ALDI MANVTII de Metris Horatianis.	*Venet.*	8.
1562	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis POLITIANI, SABELLICI, MANVTII et Aliorum. apud *Bonellum.*	*Venet.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Ars poetica. *Ex Offic. Gabr. Buon.*	*Paris.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Epodon Liber. per *Thom. Richard.*	*Paris.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Epiſtolarum Libri Duo. per *Thom. Richard.*	*Paris.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Ars poetica, cum *Scholiis* brevibus ſed eruditis.	*Paris.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Epiſtolarum Libri Duo, cum *Scholiis.*	*Paris.*	4.
—	PHILIBERTI LAVDENOTI, *Hedui*, Commentarius in Libr. Primum Epiſtolarum Q. HORATII FLACCI. *Ex Offic. Gabr. Buon.*	*Paris.*	4.

Q. HO-

1562	Q. HORATII FLACCI Liber de Arte Poetica, IAC. GRIFOLII, *Lucinian.* Interpret. explicatus. apud *Ioh. Varisium et Socios.*	*Venet.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Notis ACRONIS et *Aliorum.* per GEORG. FABRICIVM.	*Colon.*	8.
1563	Q. HORATII FLACCI de Arte Poetica Liber ad Pisones. Additae sunt duae Elegiae Frid. Videbrandi. excud. *Donat. Ritzenhayn.*	*Ien.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Carminum Libri Quatuor. Epod. et Carm. Secul. per *Thom. Richard.*	*Paris.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Ars poetica. per *Thom. Richard.*	*Paris.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Ioan. Gryphium.*	*Venet.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Annotationibus Doctissimorum Virorum. *Ex Officina Ernest. Voegelini. Const.*	*Lips.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Epistolarum Libri Duo.	*Leidae.*	8.
1564	Q. HORATII FLACCI Opera. cum ANNOT. MVRETI. apud *Aldum Iun.*	*Venet.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica, et in eam Paraphrasis et Commentariolus IOH. SAMBVCI. *Ex Offic. Plantin.*	*Antw.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Scholiis MVRETI, et Animad-		

 verf-

	sionibus BRVTI, et ALDI MANVTII de Metris Horatianis.	*Venet.*	8.
1564	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Annotat. XIV. *Virorum* Doctor. excud. *Petrus Horst.*	*Colon.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Commentar. THEOD. PVLMANNI, *Craneb.*	*Antw.*	16.
1565	Q. HORATIVS FLACCVS. ex fide decem MSS. opera DION. LAMBINI, *Monstr.* emendatus, cum Eiusd. Comment.	*Venet.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI, Carminum Liber Quartus ex antiquissimis MSS. Codicibus, cum Commentariis falso adhuc PORPHYRIONI, et ACRONI, adscriptis: Opera IAC. CRVQVII, *Messen.* editus; Eiusdem in eundem Annotationes. *Hub. Goltzius.*	*Brug. Fl.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. per heredes *Seb. Gryphii.*	*Lugd.*	12.
1566	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica. cum Explicat. ACHILLES STATII.	*Antw.*	4.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. ex fide atque auctoritate decem Librorum MSS. opera DIONYS. LAMBINI, *Monstrol.* emendatus, ab eodemque Commentariis copiosissimis illustratus. His adiecimus IOH. MICH. BRVTI in Quatuor Libros Carminum, atque in Libr. Epodon explicationes. Index rerum et Verborum memorabi-		

	rabilium. apud *Paulum Manutium*, *Aldi fil.*	*Venet.*	4.
	* Nitida nec vbique obvia editio.		
1566	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis MVRETI et ALDI MANVTII.	*Lugd.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Odae et Epodon. cum Animaduerſionibus IOH. MICH. BRVTI.	*Venet.*	4.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Comment. DION. LAMBINI, *Monſtr.*	*Paris.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Epiſtolarum Libri Duo. per *Gabr. Buonium.*	*Paris.*	8.
—	IOH. CAESARII, *Conſent.* Commentarius in Triginta duas Libri Primi Q. HORATII FLACCI Odas. *Ex Offic. Vinc. Lucchini.*	*Rom.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. per Viduam *Ioh. Loei.*	*Antw.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. ex Caſtigatione THEODORI PVLMANNI ad Mureti, Lambini, aliorumque editionem, atque veteres aliquot libros collatus, et Scholiis è ſcriptis doctiſſimorum Virorum collectis, illuſtratus. *Ex Offic. Plantini.*	*Antw.*	12.
1567	Q. HORATIVS FLACCVS. Sex abhinc annis ex fide atque auctoritate complurium Librorum manuſcriptorum, Opera DIONYS. LAMBINI emendatus, ab eo-		

 dem-

	demque Commentariis copioſiſſimis explicatus, nunc ab eodem recognitus, et cum aliquot aliis exemplaribus antiquis comparatus, multis locis purgatus, iisdemque Commentariis, plus tertia parte amplificatis, illuſtratus. ap. *Ioh. Macaeum.*	*Paris.*	*f.*
1567	PETRI PAGANI Argumenta in HORATIVM.	*Francof.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Indice TH. TRETERI. ap. *Plant.*	*Antw.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Annot. ANT. MVRETI, et ALDI MANVTII de Metris Horatianis. per *Seb. Gryphium.*	*Lugd.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata. cum Annotationibus FRANC. IRENICI.	*Lugd.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata, a mendis iterum ſumma diligentia repurgata, ac doctiſſimis FRANC. IRENICI in artem Poeticam, et Libros Epiſtolarum, Annotationibus, in gratiam ſtudioſae iuventutis, illuſtrata. Adiecta ſunt inſuper vbique carminum argumenta et rationes proſodiacae. apud *Georg. Cor. Sig. Feyerabendt.*	*Fr. ad M.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Liber Epodon. cura IAC. CRVQVII.	*Antw.*	8.
	ANT.		

1567	ANT. HERMANNI GOGAVINI Elenchus omiſſorum in HORATIVM Poetam.	*Sablon.*	8.
1568	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Comment. D. LAMBINI, *Monſtr.* apud *P. Manutium.*	*Lutet.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis D. LAMBINI. ap. P. *Manutium.*	*Venet.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Commentar. DION. LAMBINI. apud *Wechel.*	*Francof.*	4.
—	LEODEGARII A QVERCV, Oratio in Librum ſecundum Satyrarum HORATII, habita *Kal. Octobr. 1563. Dion. a Prato.*	*Paris.*	8.
—	MATTH. COLLINII Harmoniae vnivocae in Odas HORATIANAS.	*Argent.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum metrica Carminum ratione.	*Col. Agr.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. per hered. *Nic. Bryling.*	*Baſil.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum metrica carminum ratione, et argumentis vbique illuſtrata, tum etiam doctiſſimorum Virorum *Annotationibus* in illius Poemata adiectis. *Ex Offic. Ern. Voegelini, Conſtant.*	*Lips.*	8.
1569	Q. HORATII FLACCI de Arte Poetica Liber, cum brevibus *Scholiis. Gabr. Buon.*	*Paris.*	4.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Commentar. DION. LAMBINI.	*Frf.*	4.

IOH.

1569	IOH. SAMBVCVS in Artem Poeticam Q. HORATII FLACCI.	*Antw.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Comment. ACRONIS, ERASMI, SABELLICI et aliorum. apud hered. *Christ. Egenolf.*	*Francof.*	12.

An. 1570 — 80.

1570	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Commentar. XL. *Grammaticorum.*	*Basil.*	*f.*
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Scholiis ANT. MVRETI et Animadversionibus BRVTI. apud *Aldum.*	*Venet.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. Auctoritate multorum Cod. MSS. Opera DIONYSII LAMBINI. Ex *officina Guiliel. Silvii.*	*Antw.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Odae et Epod. cum Scholiis IOH. MICH. BRVTI. apud *Aldum Iun.*	*Venet.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Castigationibus GEORG. FABRICII. *Typis Voegelianis.*	*Lipſ.*	8.
1571	Q. HORATII FLACCI Opera. ab Obscoenitate repurgata.	*Dilling.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata. Argum. et Castigationibus GEORG. FABRICII, *Chemnic.* cum Indice Adagiorum. per *Ioh. Steinmannum.*	*Lips.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata, accuratissime castigata: editio haec		

	haec argumentis singulorum Poematum certis, tum Annotationibus copiosis instructa est, a GVIL. XYLANDRO. *Ioh. Maier.*	*Heidelb.*	8.
1571	Q. HORATIVS FLACCVS emendatus.	*Lugd.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Commentar. DION. LAMBINI, *Monstr.*	*Antw.*	8.
1573	Q. HORATII FLACCI Poemata; cum interpretibus ACRONE, PORPHYRIÓNE, A. IANO PARRHASIO, ANT. MANCINELLO, IODOC. BADIO, et Scholiis ANGELI POLITIANI, aliorumque plurimorum doctorum Virorum, Acc. NIC. PEROTTI de Metris Odarum Liber.	*Venet.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Satyrarum, seu potius Eclogarum Libri Duo, ex antiquissimis MSS. purgati, et clarius explicati, opera IACOB. CRVQVII, *Messen.* eiusdem in eosdem Commentarii. *Ex Offic. Plant.*	*Antw.*	8.
1574	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Guil. Norton.*	*Londini.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum ALDI MANVTII et M. ANT. MVRETI Annotationibus. Eiusdem MANVTII de Metris Horatianis. ap. *Ant. Gryphium.*	*Lugd.*	12.

Q. HO-

1575	Q. HORATII FLACCI Epiſtolae, et in eas Praelectiones methodicae CLAVD. MINOES.	*Paris.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Odae quinque ſelectae ex Epodon Libr.	*Paris.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Comment. DION. LAMBINI, *Monſtr.*	*Florent.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata. Argumentis et Caſtigationibus GEO. FABRICII, *Chemnic. Typis Voegelianis.*	*Lips.*	8.
—	IN Q. HORATII FLACCI, Venuſ. Poetae Lyrici, Poemata Omnia Rerum ac Verborum locupletiſſimus Index, ſtudio et labore THOM. TRETERI, *Poſnan.* collectus, et in communem ſtudioſorum vtilitatem nunc primum editus. *Ex Officina Plantini. Idibus Martii.*	*Antw.*	8.
	* *Thom. Treterus*, Hiſtoricus Polon. Indicem ſuum ad paginas editionis Lugd. apud Sebaſt. Gryphium An. 1545. (cui etiam reſpondet illud, quod ab eodem Typographo 1554. fuit editum) adornauit.		
—	Q. HORATII FLACCI Poemata, accuratiſſime caſtigata. Editio haec argumentis ſingulorum poematum certis, tum annotationibus copioſis, inſtructa a GVIL. XYLANDRO, *Auguſt.* apud *Ioh. Maier.*	*Heidelb.*	8.

Q. HO-

1576	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Interpretatione et Scholiis *Variorum.*	*Venet.*	*f.*
—	ALDI MANVTII, *Paul. F. Aldi N.* in HORATII FLACCI Artem Poeticam Commentar. apud *Aldum.*	*Venet.*	4.
	* Manutius in Praefat. huius Commentar. dubitat, pluresne versus an interpretes Artis Poeticae sint.		
—	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica. cum Comment. GVILIELMI XYLANDRI, adiecto in totum Horatium Indice. excudeb. *Ioh. Meyer.*	*Heidelb.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica. cum Commentar. IOH. STVRMII.	*Argent.*	8.
1577	DION. LAMBINI, *Monstrol.* in Q. HORATIVM FLACCVM Commentarii, plus tertia parte amplificati. Editio postrema. *Ex. Offic. Andr. Wecheli.*	*Fr. ad M.*	*f.*
—	ADR. TVRNEBI Comment. in Libr. Primum Carminum HORATII, eiusdem Turnebi Commentarius in locos obscuriores HORATII, ex eius Adversariorum libris excerptus. M. ANT. MVRETI, et ALDI MANVTII in eundem Horatium, Annotationes. *Martinus Iuvenis.*	*Paris.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. emendatus cum seorsim excusis THEOD. PVLMANNI in eum Anno-		

	Annotationibus. ALDI MANVTII Scholia, et de Metris Horatianis; M. ANTONII MVRETI Scholia; IOH. HARTVNGII Annotationes. *Ex Offic. Chr. Plantini. Menſe Februar.*	*Antw.*	*16.*
ſ. a.	Q. HORATII FLACCI Poemata. novis Scholiis et Argumentis ab HENRICO STEPHANO illuſtrata, eiusdem H. STEPHANI Diatribe de hac ſua editione Horatii, et variis in eum Obſeruationibus. * *Henricus Stephanus*, feliciter in hac ſua editione prima, quae circa Annum 1577. edita, verſus ita collocauit, vt qui eiusdem generis eſſent, ab illis, qui diuerſorum eſſent generum, diſtingui à lectore ſtatim et primo aſpectu poſſent: quum in omnibus editionibus, quae hanc Stephanianam praeceſſerunt, plerumque quaternaria collocatione in Odis, quae dicoloi ſunt, vel tricoloi, non ſolum diſcrimen illud tollatur, ſed etiam, quae diuerſa ſunt, inter ſe miſceantur.	*ſ. l.*	*8.*
1577	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Scholiis ALDI MANVTII.	*Antw.*	*12.*
1578	Q. HORATIVS FLACCVS. ex Antiquiſſimis vndecim Libris MSS. et Schedis aliquot emendatus, et plurimis locis cum Commentariis antiquis expurgatus, et editus, opera IACOB. CRVQVII, *Meſſenii*, apud Bruganos politioris Litteraturae Profeſſoris Publi-		

	Publici. Eiusdem in eundem enarrationes, obseruationes, et variae lectiones, cum aliis quibusdam et indice locupletissimo. *Ex Offic. Ch. Plantin.*	*Antw.*	4.
	* In *Cruquio*, vt modestiam et probitatem nunquam, ita iudicium, et eruditionem saepe desideraueris, *R. Bentlejo* indice.		
1578	Q. HORATII FLACCI Poemata, illustrata Argumentis et Castigationibus GEORGII FABRICII.	*Lips.*	8.
1579	Q. HORATIVS FLACCVS, ex fide Manuscript. emendatus, cum Comment. DION. LAMBINI et ADR. TVRNEBI. ap. *Ioh. Macaeum.*	*Paris.*	*f.*
—	Q. HORATIVS FLACCVS. ex antiquissimis vndecim Lib. MSS. et Schedis aliquot emendatus, et plurimis locis cum Commentariis antiquis expurgatus et editus. Opera IACOBI CRVQVII, *Mess.* accedunt Eiusdem in Horatium enarrationes, obseruationes, et variae lectiones. *Ex Officina Christ. Plantini.*	*Antw.*	4.
—	HVGOL. MARTELLI Commentatio in Odam secundam Libr. Quart. Carminum HORATII. apud *Iuntas.*	*Florent.*	4.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum *Scholiis* et *Argumentis.*	*Venet.*	8.

Anno 1580 — 90.

1580	Q. HORATII FLACCI, Venuſ. Poetae Lyrici elegantis Opera *Grammaticorum* XL. tam antiquiſſimorum, quam neotericorum, partim iuſtis Commentariis, partim ſuccinctis Annotationibus ſtudio et ampliſſimis ſumptibus in vnum corpus collectis, illuſtrata, variisque ac vetuſtiſſimis exemplaribus collata, et menda in iisdem ſublata, quorum Auth. nomina et ordinem ſequens pagina demonſtrabit. Iam pridem in ſtudioſae iuuentutis gratiam et vtilitatem poſt Herculeos labores edita: cum gemino Indice Rerum et Verborum ac ſententiarum locupletiſſimo. Cum gratia et Priv. Caeſ. Maieſt. per *Sebaſt. Henr. Petri*, *Menſe Martio.*	*Baſil.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Opera, cum Notis *Variorum.*	*Paris.*	*f.*
—	Q. HORATIVS FLACCVS. ex fide MSS. Cod. emendatus, cum Comment. DION. LAMBINI.	*Lutet.*	*f.*
—	Commentarius in Primam et Secundam HORATII Satyram. Autore IVL. AVRELIO HAVRECHIO, *Leſſignienſi.*	*Baſil.*	*8.*
—	PHIL. ENGENTINVS in Lyrica HORATII.	*Baſil.*	*8.*
—	I. TH. FREIGII Comment: in Lyrica HORATII.	*Baſil.*	*8.*

FRANC.

1580	FRANC. LVISINI Paraphrafis in HORATIVM.	*Bafil.*	8.
—	IANI DOVSAE in nouam Q. HORATII FLACCI editionem Commentariolus. *Ex Offic. Chrift. Plantin.*	*Antw.*	16.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Scholiis THEOD. PVLMANNI, *Craneb.*	*Antw.*	16.
1581	Q. HORATIVS FLACCVS. THEOD. PVLMANNI Annotationibus ex variis autoribus collectis: adiectae funt praeterea carminum genera, GEORGII FABRICII argumenta in fingula carmina, index et quaedam alia. *Ex Offic. Brylingeriana.*	*Bafil.*	8.
—	LAMB. LVDOL. PITHOPOEI Paraphrafis in QVINT. HORATII FLACCI Satyr. Prim. et Tert. Libri prioris.	*Heidelb.*	8.
1582	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia. ex Emendatione et Commentar. PETR. GVALTH. CHABOTII. per *Aegid. Beys.*	*Paris.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia. ex Emendat. et Comment. PETRI GVALTH. CHABOTII.	*Bafil.*	8.
—	PETR. GVALTH. CHABOTII Expofitio analytica et breuis in vniuerfa Q. HORATII FLACCI Poemata. *Martin. Iuuenis.*	*Paris.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Scholiis MVRETI et Animad-		

	uers. BRVTI, et ALDI MANVTII de Metris Horatianis. apud *Aldum Iun.*	*Venet.*	8.
1582	Q. HORATIVS FLACCVS. cum ALDI MANVTII et ANT. MVRETI Annotationibus.	*Lugd.*	8.
—	IANI DOVSAE ad ſuperiorem Commentariolum Succedanea. *Ex Offic. Chriſt. Plantini.*	*Antw.*	12.
—	IOAN. THOM. FREIGII Paedagogus. per *Sebaſt. Henricpetri.*	*Baſil.*	8.
	* In hoc libro p. 215. Od. 1. 2. et 3. Libri I. Horatii, numeris muſicis ab eo diſpoſitae inueniuntur.		
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis THEOD. PVLMANNI et IANI DOVSAE patris. *Ex Offic. Chriſt. Plantini.*	*Antw.*	12.
1583	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica, ad P. Rami Dialecticam et Rhetoricam reſoluta, ſtudio ANDR. KRAGII. per *Sebaſt. Henricpetri.*	*Baſil.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Carmina. cum Scholiis et Argumentis.	*Paris.*	4.
1584	Q. HORATII FLACCI Omnia Poemata. apud *Ioh. Gryphium.*	*Venet.*	f.
—	BERNHARDINI PARTHENII, *Spilimb.* in Q. HORATII FLACCI Carmina atque Epodos Commentarii, quibus Poetae Artificium et Via ad imitationem atque ad poetice ſcribendum aperitur: cum Priuilegio. apud *Dom. Nicolinum.*	*Venet.*	4.

* De

* De eo ſic *Morhofius Polyh. Tom. I. Lib. IV. c. XI. §. 15. B. Parthenius qui tantum Carminum atque Epodon. Libr. attigit, tam ſolide, et eleganter, aduerſus Scaligerum omnia illa, quae atro iſte lapillo notauerat, vindicauit, vt vix credam hiscere aduerſus illum quemquam poſſe.* Pauca exemplaria excuſſa eſſe, ex eo apparet, quod eodem monente *Morhofio*, in nullis paene Bibliothecis publicis inveniantur, quare vix credibile eſt, quod nonnulli affirmant *Anno* 1585. iterum prodiiſſe.

1584	Q. HORATII FLACCI Epiſtolarum Libri Duo, et in eas Praelectiones Methodicae, quibus artis logicae analyſis, et moralis doctrinae ratio illuſtratur, per CLAVDIVM MINOEM. *Diuis.*	*Paris.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Epiſtolarum Liber Primus. cum *Scholiis, Comment.* atque *Argument.*	*Paris.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Sermones et Epiſtolae, cum familiari et dilucida explanatione IODOCI BADII ASCENSII, ab eodem diligentius recognita, et in Epiſtolas praeſertim et aucta et repoſita. per *Ioh. Granion.*	*Paris.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Epodon Liber cum Carm. Seculari, ad optimorum exemplarium fidem emendatus. ap. *Fed. Morel.*	*Lutet.*	4.
—	IOH. HOFMANNI Proteus HORATIANVS.	*Baſil.*	8.

1585	FRIED. CERVTI, *Veronenſ.* in Q. HORATII FLACCI Carmina, Epodos, Satyras, atque Epiſtolas Paraphraſis, vnicuique poemati ad calcem ſubiecta. per *Hier. Diſcipulum.*	*Veronae.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Epiſtolarum Libri Duo, cum Praefatione GVIL. XYLANDRI.	*Pariſ.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. apud *Newton.*	*Lond.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata, Argumentis et Caſtigationibus GE. FABRICII *Chemnic.* per *Joh. Steinmann.*	*Lips.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. ab Obſcoenitate purgata.	*Dilling.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Commentar. FRANC. IRENICI	*Dilling.*	8.
1586	Q. HORATII FLACCI Libr. Epod. Epod. ſecunda, de Laudibus Vitae Ruſticae ab ALDO MANVTIO explicata. IV. *Id. May.* * Gaudent Roberti. Miſcell. Ital. erudit. Tom. III. p. 413.	*Bonon.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Epiſtolarum Liber Primus, Commentariis antiquis expurgatus, *Argumentis* quoque et *Scholiis* illuſtratus.	*Venet.*	4.
—	GEORG. AEMILIVS, *Manſf.* in HORATIVM.	*Baſil.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Animadu. ADR. TVRNEBI, MVRETI et MANVTII.	*Paris.*	8.

1586	NIC. FRISCHLINI Paraphrasis in Q. HORATII FLACCI Venus. Epistolar. Libr. Duos. *Typ. Ioh. Spies.*	*Francof.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Comment. IACOBI CRVQVII. *Ex Offic. Plantin.*	*Antw.*	12.
1587	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia. cum Commentar. P. GVALTH. CHABOTII, quibus ea triplici artificio, Dialectico, Grammatico, et Rhetorico, explicantur. *Ex Offic. Leonh. Ostenii.*	*Basil.*	f.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum DION. LAMBINI Interpret. apud *B. Macaeum.*	*Lutet.*	f.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. ex antiquissimis MSS. emendatus et plurimis locis cum Commentar. antiquis expurgatus et editus, opera IAC. CRVQVII, eiusdemque cum Obseruationibus.	*Antw.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Methodus dē Arte Poetica per NICOLAVM COLONIVM. Typis *Comini Venturi.*	*Bergomi*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata. cum Annotat. THEOD. PVLMANNI ap. *Plant.*	*Antw.*	8.
—	FR. IRENICVS in Artem Poeticam et Epistolas QVINTI HORATII FLACCI.	*Francf.*	8.

1587	TH. CORRAEAE, *Luſit.* Explanat. in Art. Poeticam HORATII. *Fran. de Franciſcis.*	*Venet.*	8.
—	NICOD. FRISCHLINI in Q. HORATII FLACCI Epiſtolarum Libros Duos Paraphraſis. *Ioh. Spies.*	*Francof.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum ALDI MANVTII Scholiis et IOH. HARTVNGII Annotat.	*Antw.*	12.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata Omnia. cum ALDI MANVTII et M. ANT. MVRETI adnotationibus, eiusdem MANVTII de Metris Horatianis. Typis *Comini Venturi.*	*Bergomi*	12.
1588	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Commentar. DION. LAMBINI. 2 Vol.	*Lutet.*	*f.*
—	FRIED. CERVTI Paraphraſis in Q. HORATII FLACCI Epiſtol. Libr. et de Arte Poetica, per *Hier. Diſcipulum.*	*Veronae*	4.
—	HENRICI MEIBOMII, *Lemgov.* Parodiarum HORATIANARVM Libri Duo. excud. *Iacob. Lucius.*	*Helmſt.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata, nouis Scholiis et Argumentis ab HENR. STEPHANO illuſtrata. Eiusdem Diatribe, de hac ſua editione Horatii, et variis in eum Obſeruationibus. Editio ſecunda. Quae, praeter Scholiorum locupletationem, aliquot inſuper Diatribas, et quasdam in Veri Porphyrionis Commentarios		

	tarios Emendationes, nec non quasdam ad eos Acceſſiones habet.	*ſ. l.*	8.
1588	Q. HORATII FLACCI Opera, cum Caſtigationibus GEORGII FABRICII.	*Lipſ.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. expurgata.	*Col. Agr.*	8.
1589	PETRI GVALTH. CHABOTII in Q. HORATII FLACCI Poemata Expoſitio Analytica. per *Leonh. Oſtenium.*	*Baſil.*	8.
—	Q HORATII FLACCI Opera. per *Ant. Tardiff.*	*Lugd.*	12.

Anno 1590 — 1600.

1590	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis POLITIANI, SABELLICI, MANVTII et Aliorum. ap. *Bertellum.*	*Venet.*	f.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata accuratiſſime caſtigata: editio argumentis ſingulorum poematum certis, et Annotationibus copioſis inſtructa à GVIL. XYLANDRO. per *Math. Harniſch.*	*Neoſtad.*	8.
1591	PETR. GVALTH. CHABOTII Praelectionum in Q. HORATII FLACCI Poemata. 2. Vol. per *Leonh. Oſtenium.*	*Baſil.*	f.
—	ANT. RICCOBONI Defenſor, ſeu pro eius opinione de HORATII Epiſtola ad Piſones, in *Nicol. Colonium* per *Bened. Mammarellum.*	*Ferrar.*	4.

 Con-

1591	Conciliatio ANTONII RICCOBONI cum *Nicolao Colono* ad Illuſtr. et Excellent. Princip. Alex. Eſtenſem. apud *Laur. Paſquatum.*	*Patav.*	4.
—	Epiſtola NICOLAI COLONII ad ANT. RICCOBONVM.	—	4.
—	ANGELI PAGNONII in Q. HORATII FLACCI Satyras atque Epiſtolas Praefatio, et in Primam Satyram Commentarius. Apud *Ioh. Roſſium.*	*Bonon.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Epiſtolarum Libri Duo. per *Petrum Elis.*	*Andeg.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica, cum Annotat. FRANC. SANCHEZ, *Bacarens.*	*Sal. et A.*	8.
1592	Q. HORATIVS FLACCVS. cum ALDI MANVTII et M. ANT. MVRETI Adnotation. apud Ant. Gryphium. excud. *Iac. Stoer.*	*Lugd. B.*	8.
1593	Q. HORATII FLACCI. Opera Omnia cum Paraphraſi FRIED. CERVTI, additus Libellus incerti Auctoris de re Poetica. per *Hieron. Diſcipulum.*	*Veron.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Comment. IAC. CRVQVII. *Ex Offic. Plant.*	*Lugd. B.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata, illuſtrata Argumentis et Caſtigationib. GEORG. FABRICII.	*Lips.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS expurgatus.	*Lugd.*	12.

PE-

1594	PETRI GVALTHERI CHABOTII, *Picton. Sanlup.* Comment. Tripl. in Q. HORATII FLACCI Opera. per *Leonh. Ostenium.*	*Basil.*	*f.*
—	ANT. THYLESII, *Consent.* In Odas Q. HORATII FLACCI auspicia ad iuuentutem Romanam.	*s. l.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI, Venus. Poetae Lyrici, Poemata Omnia. ap. *Fr. Raphelengium.*	*Lugd. B.*	8.
1595	Analysis Logica omnium Epistolarum HORATII, *Artis Poeticae* et selectarum aliquot *Odarum,* authore IOH. PISCATORE. per *Bernard Albinum.*	*Sp. Nem.*	8.
—	LAMB. LVDOLFI PITHOPOEI Paraphrasis in Artem Poeticam HORATII.	*Heidelb.*	8.
1596	Q. HORATII FLACCI Opera. per DION. LAMBINVM *Monstrol.* 2. Vol. apud haeredes *Andr. Wechelios.*	*Francof.*	4.
—	NICOD. FRISCHLINI Paraphrasis in Q. HORATII FLACCI, Venus. Epistolarum Libros Duos. Typ. *Ioh. Spies.*	*Fr. ad M.*	8.
1597	Q. HORATII FLACCI Opera. cum vberioribus Comment. PETRI GVALTHERI CHABOTII.	*Basil.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Comment. IACOBI CRVQVII et aliorum.	*Antw.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Comment. VET. et IAC. CRVQVII. Accesserunt IAN. DOV-		

	DOVSAE, *Nord.* in eundem Commentariolus, vna cum Succidanea Appendice ad ſuperiorem Commentariolum. Itē Auctuarium Commentatoris Veteris à Cruquio editi. *Ex Offic. Plantin.*	*Lugd. B.*	4.
1597	Q. HORATII FLACCI Poemata. cum Paraphraſi FR. CERVTI, *Veron.* locupletiſſime illuſtrata. Editio poſtrema et auctior. apud *Petr. Diſcrolum.*	*Veron.*	4.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Comment. DIONYS. LAMBINI, *Monſtrol.*	*Lugd.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia.	*Lugd. B.*	8.
1598	Q. HORATIVS FLACCVS. ex fide Veterum Codicum. *Typ. M. Ioh. Cratonis.*	*Vitenb.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cura GE. FABRICII.	*Lipſ.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Analyſis Logica Epiſtolarum, Artis Poeticae, auctore IOH. PISCATORE.	*Spirae.*	8.
1599	EILHARDI LVBINI in Q. Horatii Flacci Poemata, quae exſtant, omnia, Paraphraſis ſcholaſtica noua, qua retentis Poetae verbis, et pedeſtri ſermoni inſertis, auctor grauiſſimus et difficillimus, pleni Commentarii vice, breuiter et dilucide explicatur. ex *Typ. Chriſt. Reusneri.*	*Roſtoch.*	4.

* *Eil.*

	* *Eil. Lubini*, Doct. et Prof. Theol. et Poes. Rostoch. Paraphrasin, vt commodam et luculentam laudat *W. Baxterus in Praef. Horat.* et *Morhof. Polyh. Lib. IV. c. XI. §. 15.*		
1599	PHILIP. VENVTII Obseruationes in HORATIVM.	*Venet.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia.	*Fr. ad O.*	8.
	An. 1600 — 10.		
1600	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Castigationibus GEORG. FABRICII, ap. hered. *Andr. Wecheli.*	*Erfurti.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica. cura SIGIS. IVLII MYNSINGII *à Frondeck.*	*Laving.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata. cum Scholiis et Argumentis HENR. STEPHANI. Editio Tertia. p. *Cl. Marinum.*	*Genev.*	8.
	* Huic editioni additae emendationes et Accessiones ex Veteri MSS. ad Porphyrionis in Poetam commentarios.		
—	Q. HORATII FLACCI Venus. Poetae Lyrici, Poemata Omnia. additi sunt Indices locupletissimi duo, vnus docti cuiusdam viri per *Henricum Stephanum* recognitus, alter *Thom. Treteri*, ad exemplar Lugdunense, quod secuti sumus, accommodatus. ap. *Andr.*		

	Andr. Wechel. per *Cl. Marnium* et *Ioh. Aubrium.*	*Francof.*	8.
1600	Q. HORATII FLACCI Poemata. Scholiis et Argumentis ab HENRICO STEPHANO illustrata. Eiusdem H. Stephani Diatribe de hac sua editione Horatii, et variis in eum Obseruationibus. Editio Tertia. Quae, praeter Scholiorum locupletationem, aliquot insuper Diatribas, et quasdam in Veri Porphyrionis Commentarios Emendationes, nec non quasdam ad eos Accessiones habet. Excudebat *Paul. Stephanus.*	*s. l.*	8.
1601	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica. per NIC. COLONIVM.	*Amberg.*	12.
1602	Paraphrasis in Lib. Primum Satyr. Q. HORATII FLACCI. per SIGIS. IVL. MYNSINGIVM *à Frondek.*	*Aug. V.*	4.
——	Q. HORATII FLACCI Poemata Omnia, Argumentis et Scholiis Viror. doctissim. illustrata, cum indicatione diuersarum lectionum, partim e sex Codicibus veteribus manuscriptis, partim ex opt. notae libris aliquot impressis, studio et opera GREG. BERSMANI, *Annaeb.* Impres. sumptibus *Grosii* et *Voegelini.*	*Lips.*	8.
——	Q. HORATII FLACCI Epistolae. cum Comment. FRISCHLINI. 2. Vol.	*Frf.*	8.

Q. HO-

1603	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Comment. IAC. CRVQVII, *Meff.*	*Lugd B.*	4.
—	Q. HORATIVS FLACCVS, Obscoenitate Romae expurgatus.	*Col.Agr.*	8.
1604	THEOD. MARCILII, Prof. Eloq. Regii ad Q. HORATII FLACCI Opera omnia quotidianae et emendatae lectiones. apud *Barth. Macaeum.*	*Paris.*	f.
—	In Q. HORATII FLACCI de Arte Poetica Librum, HERCVLES MANZONIVS, Ciuis ab origine *Bergomus.* Qui aperte demonstrat, expressum ab Aristotelis Poetice Horatii poetices ordinem. Quos vero interscribit particularum numeros, Aristotelicam in eos poeticen prudentia Madii dispositam secat. Typis *Comini Venturi.*	*Bergomi.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. per DION. LAMBINVM. additae sunt. HENR. STEPHANI Diatribae. Excud. *Petrus de la Roviere.*	*Aur. Al.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata, illustrata argumentis et Castigationibus GEORG. FABRICII Typis *Voegelianis.*	*Lips.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI, Venus. Poetae Lyrici, Odae in locos communes digestae studio IOH. LANGII, *Caesarem.* Typis *Wechelianis.*	*Hannov.*	8.

Q. HO-

1604	Q. HORATII FLACCI Odae, in locos communes ad Lyricae poeseos digestae. Studio IOSEPH. LANGII.	*Lugd.*	*12.*
—	Q. HORATII FLACCI Opera. sine Comment.	*London.*	*12.*
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum nouis Argumentis. *Ex Offic. Plantin.*	*Raphel.*	*12.*
—	Q. HORATII FLACCI Poemata.	*London.*	*12.*
—	Q. HORATIVS FLACCVS. Ex fide atque auctoritate complurium Librorum Manuscriptorum, Opera DIONYSII LAMBINI, *Monstrol.* Literarum Graecarum Professoris et Interpretis Regii emendatus, et cum diuersis exemplaribus antiquis comparatus, et ab eodem ante paulo, quam è vita decederet, recognitus, atque mendis omnibus perpurgatus, dilucidiusque, quam aliis editionibus, Commentariis auctis, atque amplificatis, illustratus. Accesserunt postremae huic editioni ADRIANI TVRNEBI in eundem Horatium Commentarii, cum duobus Rerum et Verborum indicibus amplissimis. Accesserunt in fine Volum. THEOD. MARCILII ad Q. Horatii Flacci Opera omnia quotidianae et emendatae Lectiones. apud *Barth. Macaeum.*	*Paris.*	*f.*

In

Year	Title	Place	Format
1605	In Q. HORATIVM FLACCVM DIONYS. LAMBINI, *Monstrol.* Comment. locuplet. sexta et postrema editio, ab auctore paulo ante obitum recognita. Additae sunt HENR. STEPHANI Diatribae. Excud. *Petrus de la Roviere.*	*Genev.*	4.
	* Quinque hae Diatribae optimas in se continent obseruationes.		
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Comment. DAN. HEINSII. Ex *Offic. Plant.*	*Raphel.*	8.
	* *W. Baxterus in Praef. Horatii* ait: *Heinsio non defuit doctrina, sed Horatii genius.* Et *Morhof. Polyh. Lib. IV. Cap. XI. §. 15. Dan. Heinsius bene etiam de Horatio meruit.* Solitam tamen infeliciter corrigentis περιεργίαν, arguit. *R. Bentlejus in Comment. Horat.*		
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Castigation. GEORG. FABRICII. Typis *Voegelianis.*	*Lips.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI, Venus. Poetae Lyrici, Odae in locos communes digestae. Studio et Opera IOSEPHI LANGII.	*Lugd.*	12.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. ab Obscoenitate purgatus, per *Sonnium.*	*Paris.*	12.
1606	CASP. CVNRADI Parodiarum ad HORATII FLACCI Melpomenen. Praelo *Boessemesseriano.*	*Olsnae.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI, Poetae Lyrici, Poemata Omnia. impens.		

	Ioh. Hartmanni. Typis *Wechel.*	*Fr. ad O.*	8.
1606	Q. HORATII FLACCI Opera. expurgata.	*Paris.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. Scholiis ſiue Notis illuſtrat. à IOH. BOND. * *Morhof. Polyh. Lib. IV. Cap. XI. §. 15.* ait. *Ioh. Bondii,* qui pleraque ex Eil. Lubini Paraphraſi hauſit, *et Minellii Paraphraſes marginales, tironibus vtiles ſunt; ſed illi alieno negotio ſapiunt, et interdum verba auctorum, quos excerpere aggrediuntur, corrumpunt.*	*Londin.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Annotationibus IOH. BOND.	*Brunſw.*	12.
1607	Q. HORATII FLACCI Emblemata, imaginibus aere inciſis, notisque illuſtrata: Studio OTHONIS VAENII. per *Hyer. Verduſſon.*	*Antw.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. ab Obſcoenitate expurgata.	*Antw.*	8.
—	IVLII CAESARIS SCALIGERI Poetices Libri ſeptem. in Bibl. *Commeliano.*	*ſ. a.*	8.
1608	Q. HORATIVS FLACCVS. cum erudito LAEVINI TORRENTII (*) Commentar. nunc primum in lucem edito. Item PETRI NANNII, *Alcmar.* (**) Comment. in Artem Poeticam. Ex *Offic. Plantiniana.* ap. Ioh. Moretum.	*Antw.*	4.

* Tor-

* Torrentii Archiepiſcopi Mechlenſis Commentaria in Horatium, excepta Arte Poetica, poſt mortem eius à Senatu Antwerpienſi, cui in teſtamento Bibliothecam ſuam legavit, edita ſunt. Eum vt probum, et iudicii plenum, pulcherrimisque rebus vbique refertum, omnium in conferendis ſcriptis Codicibus diligentiſſimum laudat, *W. Baxter. Praef. Horat.*

** *Valerius Andr. Brabantus in Epiſt. Dedic. ad Hadr. Baexium*, qua *Petri Nanni*, Lovanii Linguae Latinae Profeſſoris, Commentarium in Artem Poeticam Horatii dicauit: *Docta ſane*, inquit, *et elaborata mihi viſa ſunt Commentaria eius, vt ſunt pleraque viri illius omnia, numerisque abſoluta, vt litaſſe Gratiis et cedro digna locutus, ſeu diceret, ſiue ſcriberet, merito iudicaretur.*

1608	Q. HORATII FLACCI Opera. ab Obſcoenitate expurgata.	*Fr. Helv.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. ex fide Veterum Codicum. Typ. *Laur. Seuberlich.*	*Witteb.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata. Scholiis illuſtrata à IOH. BOND. Impens. *Ioh. Norton.*	*Londini.*	8.
—	IOH. MORELLI Lyra Plectri *Horatiani* aemula.	*Paris.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. *Ex Offic. Plantin.*	*Antw.*	12.
1609	HORATIVS Chriſtianus. per IOH. OTHON. MAIANVM. Typ. *Chriſt. Mangi.*	*Aug. V.*	8.

1609	NIC. FRISCHLINI in Q. HORATII FLACCI Epiſtol. Libros Duos. Typ. *Nic. Hoſmanni.*	*Francof.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis DAN. HEINSII.	*Raph.*	8.
—	CASPAR CVNRADI Parodiae ad Q. HORATII FLACCI Odarum Librum Prim.	*Oelſnae.*	8.

An. 1610 — 20.

1610	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia. cum Notis DAN. HEINSII. accedit Horatii ad Piſones Epiſtola, et Ariſtotelis de Poetica Libellus, ordine ſuo nunc demum ab eodem Heinſio reſtitutus. Ex *Offic. Plantin.*	*Raphel.*	8.
—	In Q. HORATII FLACCI Poemata Omnia rerum ac verborum Index duplex, Studio IOH. PETR. TANII, *Eugub.* collectus, et nunc primum editus; apud Haered. *Pacifici Pontii.*	*Mediol.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum MVRETI et MANVTII Annotationibus.	*Lugd.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata. cum Scholiis IOH. BOND. apud *Guiliel. Antonium.*	*Hannov.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. ex editione THEOD. PVLMANNI, *Craneb.*	*Antw.*	16.
1611	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Commentar. et Enarrationibus Com-		

	Commentatoris Veteris et IACOBI CRVQVII, *Meſſen.* accedunt IANI DOVSAE, *Nordow.* in eundem Commentariolus, vna cum ſuccidanea Appendice ad ſuperiorem Commentariolum. Item Auctuarium Commentatoris veteris à Cruquio editi. Ex *Officin. Plantin.*	*Raphel.*	4.
	* De hoc Auctuario, *Nihil*, inquit Cruquius in Praef. huius editionis, *quam cucullata ſupereſſe commenta, praeter admodum pauca, à nobis magno labore, nunc ab aliis ſeparata.* Haec editio, inter principes eſt numeranda.		
1611	NIC. COLONII Reſponſio aduerſus abſurdam ſententiam *Ant. Riccoboni* de HORATII Libello ad Piſones de Poetica. Typ. *Comini Venturae.*	*Bergomi.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Comment. PORPHYRIONIS. *Ex Offic. Plantin.*	*Raphel.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis IOH. BOND.	*Londini.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis IAC. CRVQVII. per *Ioh. Norton.*	*Lond.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Notis GEORG. BERSMANNI.	*Baſil.*	8.
1612	Q. HORATII FLACCI Emblemata, Imaginibus in aes inciſis, Notisque illuſtrata. Studio OTHON. VAENII.	*Antw.*	4.

1612	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Comment. DION. LAMBINI, *Monstr.*	*Frf.*	4.
—	PAVL. FRANCI Commentarii in Prim. et Tert. Od. Lib. I. HORATII.	*s. l.*	4.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. accuratissime emendatus, et explicatus, Paraphrasi noua scholastica EILHARDI LVBINI iam de integro edita, et multis in locis correcta. Excud. *Ioh. Bringerus.*	*Francof.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis DAN. HEINSII. *Ex Offic. Raphelingii.*	*Amst.*	8.
—	IOH. ADAM RVNGEWALD, Parodiae Horatianae.	*Heidelb.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Animaduers. et Notis DAN. HEINSII longe auctioribus Idem Libr. de Satyra. ap. *Ludov. Elzevir.*	*Lugd. B.*	12.
1613	De laudibus Vitae rusticae Commentarius in secundam Q. HORATII FLACCI Odam, è Libro Epodon, auctore BERNHARDO BLASCIO. *Foroliv.* per *Ioh. Donatum.*	*Florent.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Paraphrasi Noua scholastica EILH. LVBINI.	*Rostock.*	4.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Notis IANI RVTGERSII. Ex Typographia *Rob. Stephani* III.	*Lutet.*	12.

Q. HO-

1613	Q. HORATII FLACCI Odae Lyricae per IOH. LANGIVM.	*Colon.*	8.
1614	Parodiae Q. HORATII FLACCI. ſtudio CASP. CVNRADI.	*Lips.*	8.
—	Parodiae Q. HORATII FLACCI ſtudio NATHANA. TILESII.	*Lips.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata, Scholiis et Annotat. à IOH. BOND. impens. *Thom. Adams.*	*Londin.*	8.
—	IOH. RVDINGERI, Poetae Laureati, Calenſ. Schol. Rector. Parodiarum HORATIANARVM Libr. Quatuor. Typ. *Ioh. Weidner.*	*Ienac.*	8.
1615	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia. cum Comment. PETR. GVALTH. CHABOT.	*Baſil.*	f.
—	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia. à PET. GVALT. CHABOTIO triplici artificio explicata, et per IOH. IAC. GRASSERVM aucta et illuſtrata. apud *Ludov. Regis.* * Chabotius, intra ſexaginta integros annos, vaſtos hos Commentarios, nimia et pluſquam paedagogica diligentia, conſarcinauit *Morhof. Polyh. Lib.* IV. *cap.* XI. §. 15.	*Col. M.*	f.
1616	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Valent. Cremcovium.*	*ſ. l.*	8.
—	MELIORIS ADAMI Parodiae et Metaphraſis HORATIANAE, continentes argumenta ſacra et ſcholaſtica, adeoque poetica progymnaſmata. in Bibliopol. *Vnkeliano.*	*Francof.*	8.

1616	Q. HORATIVS FLACCVS ab omni Obſcoenitate expurgatus, cum Comment. apud *Conrad Buetgenium.*	*Colon.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata, Argumentis et Scholiis virorum doctiſſimorum illuſtrata, cum indicatione diuerſarum lectionum: Studio et Opera GEORG. BERSMANNI, *Annaeb.* Secunda editio locupletior, ab eodem recognita. Typis *Groſſianis.*	*Lips.*	8.
—	ANDR. CRAMERI Praxis HORATIANA. ex Typogr. *Andr. Bezelii.*	*Magdeb.*	8.
	* Haec Praxis Horatiana laudatur à *Chriſt. Daumio, in Epiſtol. ad Graefium, Rect. Scholae Altenburg.*		
—	Q. HORATIVS FLACCVS. apud *Henricum Laurentium.*	*Amſtel.*	12.
—	THOMAE SAGITTARII HORATIVS Profanus. Typis *Ioh. Weidneri.*	*Ienae.*	12.
1617	Q. HORATIVS FLACCVS. ab omni obſcoenitate purgatus, ad vſum Gymnaſiorum Societ Ieſu; ALDI MANVTII de Metris Horatianis et Odae aliquot ſcil. Ode 21. et 24. Libr. Prim. et Ode 6. Libr. Secund. et Carm. Secular. à FED. MORELLO Graece eodem Genere Verſ. Lyric. redditae. apud *Ioh. Libert.*	*Paris.*	12.
1618	Q. HORATIVS FLACCVS ab omni Obſcoenitate Romae expur-		

	purgatus. Ex Typogr. *Bergiana.*	*Monach.*	12.
1618	Q. HORATII FLACCI Odae Lyricae, in Commun. Locos digeſtae. Studio et Opera IOSEPH. LANGII.	*Colon.*	12.
1619	Q. HORATII FLACCI de Arte Poetica ad Piſones Epiſtola. ex Recens. DAN. HEINSII ſeorſim edita. Addita et Diſſertatiuncula Eiusdem ſuper Plauto et Terentio Comicis. Typ. *Ioh. Gormanni.*	*Witteb.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. Ex Typogr. *Iac. Stoer.*	*ſ. l.*	12.
—	Q. HORATIVS FLACCVS.	*Genev.*	16.
—	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia, denuo emendata. *Guil. Ianſon.*	*Amſterd.*	24.

An. 1620 — 30.

1620	Q. HORATII FLACCI Opera. à IAC. CRVQVIO ex MSS. Codicibus emendata, cum Comment. Veterum et ſuis.	*Leidae.*	4.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum LAEV. TORRENTII et PETRI NANNII Commentariis. Editio longe auctior. Typ. *Plantin.*	*Antw.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis IOH. BOND.	*Londini.*	8.
—	THOM. SAGITTARII Horatius Chriſtianus. Typ. *Ioh. Weidneri.*	*Ienae.*	12.

1620	Q. HORATIVS FLACCVS ab omni Obſcoenitate Romae expurgatus. Typis *Huberti Reulant.*	*Luxemb.*	12.
1621	PAVLI FRANCI Comment. HORATIANI Praemetium in Prim. et Secund. Lib. Prim. Odas. Annotamenta exhibens.	*Francof.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica. per IAN. PARRHASIVM.	*Lugd.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata. Scholiis ſiue Annotat. IOH. BOND. Excud. *Petrus Antonius.*	*Hanov.*	8.
1622	GEORGII MVNDII ΩΔΕΙΟΝ HORATIO Parodiarum.	*Coburg.*	12.
1623	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Scholiis IOH. BOND.	*Lipſ.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. denuo emendata. Excudebat GVIL. CAESIVS.	*Amſterd.*	12.
1624	Q. HORATII FLACCI Opera. Ex *Typographia Regia.*	*Paris.*	*f.*
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Annotatiunculis.	*Baſil.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. Purgatus.	*Duaci.*	12.
1625	IOH. WEITZ. Comment. de Laudibus Vitae Ruſticae, in ſecundam HORATII Odam, è Libro Epodon. per *Dan. et David. Aubrium.*	*Francf.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. *Ex Offic. Plantin.*	*Antw.*	12.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Iod. Hond.*	*Amſt.*	12.

Q. HO-

1625	Q. HORATIVS FLACCVS cum Comment. IO. BOND.	*Paris.*	12.
1626	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Paraphras. EILH. LVBINI.	*Roſtoch.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Sapientia, ſiue Odae ſelectae. Typis *Elzev.*	*Lugd. B.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Odae ſelectae. per *Bonaventuram* et *Abrah. Elzevir.*	*Lugd. B.*	8.
1627	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Scholiis ACRONIS.	*Baſil.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia. cum novis argumentis. Ex Typogr. *Ioh. Iannoni.*	*Sedan.*	32.
	* Haec editio literis minutiſſimis impreſſa, et valde rara eſt. vid. *Aug. Beyeri memor. libror. rariorum p. 233.*		
1628	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis IOH. BOND.	*Amſt.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia. cura DAN. HEINSII. per *Elzevir.*	*Lugd. B.*	16.
1629	Q. HORATII FLACCI Poemata, Scholiis ſiue Annotationibus IOH. BOND. Typis *Iuſti Ianſonii Dani.*	*Lips.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Obſeruationibus ALDI.	*Vlyſſb.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis IOH. BOND.	*Col. All.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia. accedunt nunc DAN. HEINSII de Satyra Horatiana Libr. Duo, cum eiusdem in omnia Poetae opera animaduerſioni-		

	ſionibus longe auctioribus 2. Vol. *Ex Offic. Elzevir.*	*Lugd. B.*	12.
1629	Q. HORATII FLACCI Opera. expurgata, Ex *Officina Birckmann.*	*Colon.*	12.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Scholiis IOH. BOND.	*Francof.*	12.

An. 1630 — 40.

1630	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis IOH. BOND.	*Londin.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata. Scholiis et Annotationibus inſtar Commentarii illuſtrata à IOH. BOND. per *Guil. Blaeu.*	*Amſt.*	16.
—	Q. HORATII FLACCI Opera, ab Obſcoenitate expurgata. apud *Ioh. Cnobbarum.*	*Antw.*	24.
1632	Q. HORATII FLACCI Opera, expurgata. Ex *Offic. Birckmann.*	*Col. Agr.*	*f.*
1633	Q. HORATII FLACCI Lyrica, ab Obſcoenitate expurgata, cum Commentar. PHIL. BEBII, *Leodiens.*	*Col.*	*f.*
1635	Q. HORATII FLACCI Poemata, Annot. illuſtrata à IOH. BOND.	*Amſt.*	12.
—	Q. HORATII FLACCI Lyrica, ſive Odae, cum Argumentis Odarum et Ideis HORATIANIS *Ioh. Bapt. Maſculi, Neapol.*	*Duaci.*	12.
1636	IOH. THEIL Epidorpidum poſt aliquot HORATII Odas Προγευσις.	*Lips.*	4.

Q. HO-

1636	Q. HORATII FLACCI Opera. ab Obſcoenitate expurgata cum Comment. IOD. MARESII.	*Duaci.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata, Scholiis et Annotationibus, inſtar Commentarii, illuſtrata à IOH. BOND.	*Amſterd.*	12.
1637	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis IOH. BOND.	*Lond.*	8.
1638	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Notis et Comment. IODOCI MARESII.	*Duaci.*	12.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata. cum Notis IOH. BOND.	*Amſterd.*	12.

An. 1640 — 50.

1640	Q. HORATII FLACCI Poemata. Scholiis ſiue Annotationibus, quae brevis Commentarii vice eſſe poſſunt, à IOH. BOND illuſtrata. Editio iterata et cum cura recognita. Typis *Nic. Dunckeri.*	*Goslar.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis IOH. BOND.	*Rothom.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata. cum Notis IOH. BOND. et Parod. HOPPII.	*Brunſw.*	12.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata, Scholiis ſiue Annotationibus inſtar Commentar. illuſtrata à IOH. BOND.	*Paris.*	16.
1641	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica. per *Seb. Chappelet.*	*Paris.*	4.

Q. HO-

1641	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Ioh. Libert.*	*Paris.*	12.
1642	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia. E Typographia *Regia.* * Regium hoc Opus, Textum sine Notis exhibens, maiusculis et luculentissimis litteris impressum.	*Paris.*	f.
1643	Q. HORATII FLACCI Poemata, Scholiis illustrata à IOH. BOND.	*Amstel.*	12.
1646	FR. PHIL. PEDEMONTII Ecphrasis in Q. HORATII FLACCI Artem Poeticam.	*Venet.*	4.
1647	Q. HORATII FLACCI Odarum Lib. Tertius expurgatus per *Iac. Dionysium.*	*Rhedon.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata, Scholiis siue Annotationibus à IOH. BOND illustrata. Typ. *Balth. Gruberi.*	*Brunsw.*	12.
—	Apologia pro *M. Accio Plauto* et Censura Cavilli HORATIANI, opposita saeuo iudicio *D. Heinsii in Diss. de Plauto* etc. authore *Benedicto Floretto,* in Linguam Latinam translat. à *Ioh. Panelio.*	*s. l.*	12.
—	Q. HORATIVS FLACCVS, ad vsum et castos mores iuuentutis accommodatus: cum Notis et Commentariis breuibus IOD. MARESII. *Soc. Iesu.* per *Wilh. Friessem.*	*Col.Agr.*	16.
1648	Q. HORATIVS FLACCVS, ab omni Obscoenitate expurgatus. Typ. *Casp. Weingaertner.*	*Brunsb.*	12.

Q. HO-

1648	Q. HORATII FLACCI Opera, ab Obſcoenitate expurgata.	*Dantiſ.*	12.
—	Q. HORATII FLACCI Opera, ab Obſcoenitate expurgata, per IODOC. MARESIVM.	*Colon.*	12.

An. 1650 — 60.

1650	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Annotat. IOH. BOND. per *Ioh. Blaeu.*	*Amſtel.*	12.
1651	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Scholiis IOH. BOND.	*Amſtel.*	12.
1652	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis IOH. BOND.	*Genev.*	8.
—	DAN. BERNARDI Proſelyta retractans. i. e. Q. HORATIVS FLACCVS nuper, mente mutata chriſtianismum amplexus, totius ſui poematis palinodiam canit, cuius nunc edit prodromum etc.	*Berol.*	12.
1653	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Commentariis ſelectiſſimis variorum, et Scholiis integris IOH. BOND: accurante CORN. SCHREVELIO. apud *Franc. Hackium.*	*Lugd. B.*	8.
	* *Ioh. Clericus Art. Critic. Part. I. cap. 2. §. 1. n. 5.* nimis ſeuere accuſat Schreuelium, qui ſi non Criticis, Scholis tamen conſuluiſſe, ab aliis cenſetur.		
—	Q. HORATII FLACCI Opera. per DAN. HEINSIVM ap. *Elzevir.*	*Lugd. B.*	12.

Q. HO-

1653	Q. HORATIVS FLACCVS. ad vſum et caſtos mores Iuuentutis, cum Comment. IODOCI MARESII.	*Colon.*	12.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. apud *Ioh. Ianſon.*	*Amſtel.*	16.
1655	Q. HORATIVS FLACCVS. cum. Scholiis IOH. BOND.	*Lipſ.*	12.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata, à IOH. BOND. illuſtrata, acceſſerunt Parodiae DAVID HOPPII. Typis *Chriſt. Frid. Zilligeri.*	*Brunſw.*	12.
1656	Q. HORATII. FLACCI Odarum paraphraſis heroica. per. IAC. WALLIVM *S. I.*	*Antw.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Not. IAC. MEVRSII.	*Antw.*	12.
1657	Hodogeta HORATIANVS. opera et ſtudio DAN. AVEMANNI .Ex Offic. *Zilligeriana.*	*Brunſw.*	*f.*
	* Hodogeta *Avemanni*, non ad paginas ſingularis cuiusdam editionis, vt *Th. Treteri*, ſed ad Libros et Verſiculos, atque adeo ad quascunque Horatii editiones accommodatus, omnium vocabulorum indicem exhibet.		
1658	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis PHIL. MVNCKERI.	*Lugd B.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Notis Variorum per CORN. SCHREVELIVM.	*Lugd.*	8.
1659	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica, in methodum reducta per FRANCIS DE CASCALES.	*Valent.*	8.

CHRIST.

1659	CHRIST. FVNCCII Aurora aestiua noua facie surgens, et consecrata illustramento Carminis Secularis HORATIANI. Typ. *Georg. Beutheri.*	*Freib.*	8.
	1660 — 70.		
1660	IAC. DVPORTII, *Cantabr.* Gnomologia HORATII.	*Cantabr.*	4.
—	IAC. DVPORTII Appendix Testimoniorum de HORATIO.	*Cantabr.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis IOH. BOND.	*Londini.*	8.
1661	VALENTINI TREBATII Parodiarum HORATIANARVM Libri Duo. Typis *Cratonianis.*	*Wittenb.*	8.
1662	HORATII Christian. Tripartitus Triumphus: Fidei scilicet, Spei, et Charitatis. Auth. IAC. LODOREI. ap. *de Lazaris.*	*Romae.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Gid. Lithgow.*	*Edinb.*	12.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis IOH. BOND.	*Amstel.*	12.
—	Q. HORATII FLACCI Opera.	*Venet.*	12.
1663	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis THOM. MVNCKERI.	*Lugd. B.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Notis doctorum Virorum, Scholiis integris IOH. BOND. accurante *Corn. Schrevelio. Ex Offic. Hackiana.*	*Lugd. B.*	8.

1663	Q. HORATII FLACCI Odae, Epistolae, et Ars Poetica.	*Amstel.*	12.
1664	GEORG. CHRIST. CADESREUTERI Diss ert. Philologica super Epistolam HORATII Lib. I. Epist. 16.	*Cizac.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis IOH. BOND.	*Amst.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Notis et Comment. IODOCI MARESII.	*Col. Agr.*	12.
1665	DAN. BAMBERGII Prosodia Linguae Latinae, cui adiecta Clavis Metrorum HORATII.	*Lips.*	8.
1667	Hodogeta HORATIANVS, opera et Studio DAN. AVEMANNI. Ex Off. *Zilligeriana.*	*Brunsw.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. per *Lallemantium.*	*Rothom.*	8.
1668	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis Variorum, accurante CORN. SCHREVELIO.	*Lugd. B.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata. cum Annotat. IOH. BOND. accesser. Parodiae DAVID HOPPII. Typis *Christ. Frid. Zilligeri.*	*Brunsw.*	12.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata. cum Commentar. IOH. MINELLII: praemisso ALDI MANVTII de Metris Horatianis tractatu. *Arnold. Leers.*	*Roterod.*	12.

Anno

Anno 1670 — 80.

1670	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Comment. ſelectiſſimis Variorum, et Scholiis integris IOH. BOND. accurante CORNEL. SCHREVELIO. Ex Officina *Hackiana.*	*Lugd. B. Rotter.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera, Scholiis illuſtrata à IOH. BOND.	*Londin.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. Scholiis Commentar. inſtar illuſtr. à IOH. BOND. apud *Ioh. Ianſon à Waesberg.*	*Amſtel.*	12.
1671	Q. HORATII FLACCI Opera. recenſuit TAN. FABER, et Notulas, et Monita ad Odas addidit, cum Specimine nouae interpretationis. apud *Ren. Pean.*	*Salmur.*	12.
	* Eum tanquam virum ſagaciſſimum et acutum laudat Bentlejus.		
1673	Q. HORATII FLACCI Opera. ex Offic. *Plantin.*	*Raphel.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Not. IOH. MINELLII.	*Roterod.*	12.
	* *Heumannus Conſp. Reipub. Lit. Cap. VI. §. 24. Annotationes eius, ſatis bonae et adoleſcentibus neceſſariae ſunt, adoleſcentibus dico? Imo ne viri quidem, niſi in his litteris exercitatiſſimi, carere iis poſſunt.*		
1674	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica. cum *Paraphr. Scholaſtica.*	*Paris.*	12.
1675	GOTTFR. WEBERI Hermanthea, h. e. Specimen Analyſeos Philologicae et Philoſophicae per vni-		

	uerſam Encyclopaediam, ſuper *Oda* XVI. *Lib.* II. *Carmin.* HORATII.	*Berol.*	8.
1675	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Notis marginal. IOH. MINELLII. et Comment. FRID. RAPPOLTI, nec non Supplem. IOACH. FELLERI 2. Vol. excud. *Chriſt. l'hmann.*	*Lips.*	8.
	* Praeclare de hoc Rappolti labore ſentit *Morhof. Polyh. Tom. I. Lib. IV. Cap.* II. *§.* 15. Ac *Fabricius Bibl. Lat. Vol. I. Lib. I. c.* 13. *§.* 4. Commentarium eius eximium cenſet. *Ioach. Fellerus*, Soceri laborem *examuſſitatum opus* vocat.		
1676	Q. HORATII FLACCI Poemata. cum Commentariis IOH. MINELLII. praemiſſo ALDI MANVTII de metris Horatianis tractatu. Typ. *Societ.*	*Londin.*	12.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata, Scholiis ſiue Annotationibus, inſtar Commentarii, illuſtrata à IOH. BOND. *Dan. Elzev.*	*Amſtel.*	12.
—	Q. HORATII FLACCI Opera.	*Amſtel.*	12.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata. Studio IOH. BOND.	*Venet.*	12.
1677	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Comment. IOH. MINELLII, praemiſſo ALDI MANVTII de Metris Horatianis Tractatu, et adiuncto Indice Rerum ac Verborum locupletiſſimo.	*Roterod.*	12.

Q. HO-

1677	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Comment. THEOD. POELMANNI, *Craneb.*	*Antw.*	*16.*
1678	Q. HORATII FLACCI Epodon Liber expurgatus.	*Paris.*	*4.*
—	Q. HORATII FLACCI Epiſtolarum Liber ſecundus.	*Paris.*	*4.*
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Notis marginalibus IOH. MINELLII, Commentario FRID. RAPPOLTI et Supplemento IOH. FELLERI. 2. Vol. p. *Chriſt. Vhmann.*	*Lips.*	*8.*
1679	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Scholiis IOH. BOND.	*Lugd.*	*12.*

An. 1680 — 90.

1680	Q. HORATII FLACCI Epiſtolarum Lib. primus.	*Prais.*	*4.*
—	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia.	*Rothom.*	*12.*
1682	Q. HORATII FLACCI Emblemata, Imaginibus in aes inciſis, Notisque illuſtrata, Studio OTHONIS VAENII, *Batav. Lugdun.* Editio noua correctior, et SS. Patrum, Senecae atque aliorum Philoſophorum et Poetarum ſententiis, nouisque Verſibus aucta.	*Bruxel.*	*4.*
—	Q. HORATIVS FLACCVS. Scholiis Commentarii inſtar illuſtratus, à IOH. BOND. apud *Ianſon Waesberg.*	*Amſtel.*	*12.*

1682	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia.	*Venet.*	12.
1683	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Interpretatione et Notis PETRI RODELLII, *Soc. Iesu*, ad Serenissimum Galliarum Delphinum. per *Guil. Lud. Colomerium.* * Rodellius, qui priuato ausu Horatium in Vsum Delphini edidit, pauca quidem, sed bona in Horatium conscripsit; quae moribus obesse illi visa sunt, sua in Paraphrasi omittit.	*Tolosae.*	8.
1684	OTHONIS VAENII Emblemata HORATIANA. ap. *Henr. Wetstein.*	*Amstel.*	8.
——	Parodiae HORAT. per *Ioh. Iac. Hoffmann.*	*Basil.*	12.
1685	Q. HORATII FLACCI Selectar. Carmin. Lib. IV.	*Paris.*	4.
1686	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis IODOCI MARESII.	*Duaci.*	8.
——	Q. HORATII FLACCI Opera, sine Annotationibus.	*Paris.*	12.
——	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Interpretatione et Notis PETR. RODELLII. per *Cl. Thiboust.*	*Paris.*	12.
1687	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia.	*Paris.*	12.
1688	Q. HORATII FLACCI Carminum Liber Tertius.	*Paris.*	4.
——	Q. HORATII FLACCI Satyrarum Lib. Prim.	*Paris.*	4.
——	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica.	*Paris.*	4.
——	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Notis Variorum. per CORN. SCHREVELIVM.	*Lugd.*	8.

1688	Q. HORATII FLACCI Carmina expurgata.	*Turonib.*	12.
—	Q. HORATII FLACCI Opera.	*Venet.*	12.
	An. 1690 — 1700.		
1690	Q. HORATII FLACCI Satyrarum, Liber Secundus.	*Paris.*	4.
—	Parodiae in HORATIVM. per IVST. BERTVCHIVM.	*Brunſw.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata. Interpret. et Notis illuſtrauit PETRVS RODELLIVS, ad Vſum Sereniſſimi Delphini Imp. *Abel. Swalle.*	*Londin.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata. Annotat. illuſtrata à IOH. BOND. acceſſer. Parodiae DAVID. HOPPII. Typ. *Chriſt. Frid. Zilligeri.*	*Brunſw.*	12.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. ex Recenſione DAN. HEINSII.	*Amſtel.*	16
1691	Q. HORATII FLACCI Opera. Interpretatione et Notis illuſtrata à LVDOV. DESPREZ. in Vſum Delphini. per *Fried. Leonhard.*	*Paris.*	4.

* Inter omnes Auctores Claſſicos in Vſum Delphini, editio Horatii vltima eſt, ſiquidem hoc inſtitutum Ducis Montauſii, quod LXI. Vol. in 4to. abſoluitur, ducenties mille nummorum Francorum facto impendio, poſt matrimonium Delphini 1680. ceſſauit.

1691	Paraphrasis HORATIANA, elegiaco et heroico carmine reddita per A. REELAND.	*Amstel.*	8.
1692	Q. HORATII FLACCI Opera.	*Venet.*	12.
1693	CHRIST. DAV. FVNCCII Comment. Philosoph. ad illud HORATII *Lib.* III. *Od.* VI. *v.* 46. *Aetas parentum*, etc.	*Lips.*	4.
1694	Q. HORATIVS FLACCVS. in vsum Delphini. per LVDOV. DESPREZ.	*Londin.*	8.
——	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Notis IOH. RVTGERSII.	*Vltrai.*	12.
1695	Q. HORATII FLACCI Poemata. cum Comment. IOH. MINELLII. Typ. *Ioh. Phil. Andreae.*	*Fr. et H.*	8.
——	Q. HORATII FLACCI Poemata. per PETR. RODELLIVM.	*Leodii.*	8.
——	Q. HORATII FLACCI Opera. Interpret. Notis et Indice LVDOV. DESPREZ. accedit Horatii Vita, et ALDVS MANVTIVS de Metris Horatianis.	*Amstel.*	8.
1696	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Commentar. DIONYS. LAMBINI. Edit. IV.	*Francof.*	4.
——	IOH. ERNST. MVLLER de HORATIO FLACCO. Typ. *Henr. Vrbani.*	*Rudolst.*	4.
——	Q. HORATII FLACCI Poemata. Interpretatione et Notis PETR. RODELLII.	*Paris.*	8.
——	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis EDVARD À ZVRCK. ex Typ. *Nic. Braau.*	*Harlem*	8.

* De

	* De hac editione, vid. Diarium Belgicum *Bock Saal van Europa de Anno 1699. p. 277.*		
1696	Q. HORATII FLACCI Carmina expurgata ac perpetua Interpretatione illustrauit IOSEPH. DE IOVVANCY. per *Sim. Benard. et Rich. Lallement* 2. Vol.	*Paris.*	12.
1697	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia. Ex. Off. *Plant.*	*Lugd.*	4.
—	STEPH. ANDR. MIZLER, De nata Cressa ad HORATIVM *Lib.* III. *Od. 36. v. 10.*	*Witteb.*	4.
—	Parodiae Q. HORATII FLACCI. Studio atque Opera IOACHIM. HENNINGII. Sumt. *Gothofr. Liebezeitii.*	*Lips.*	8.
1698	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia, expurgata.	*Lut.Par.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera.	*Venet.*	12.
—	Q. HORATII FLACCI Opera.	*Lugd.*	24
1699	Q. HORATII FLACCI Opera. ad optimorum exemplarium fidem recensita; Accesserunt variae lectiones, quae in libris MSS. et Eruditorum commentariis notatu digniores occurrunt. Opera et Studio IAC. TALBOT. Typis Acad. Imp. *Iacob. Tonson.*	*Cantabr.*	4.
	* R. Bentleius, autumat *Talbotium* non male de nostro meritum esse. Caeterum in hac splendide impressa editione, Textus Horatii summa fide, diligentia, et cura recensitus est.		

1699	Q. HORATIVS FLACCVS. ad Vſum Delphini. cum Notis LVD. DESPREZ.	*Londin.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. accedunt IO. RVTGERSII Lectiones Venuſinae. cura PETR. BVRMANNI. ap. *Fr. Halma* et *Guil. van de Water.*	*Tr. Bat.*	12.

An. 1700 — 10.

1700	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis IOH. MINELLII.	*Roterod.*	12.
—	Q. HORATII FLACCI Opera.	*Venet.*	12.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata Omnia. Typis *Regiae Celſitud.*	*Florent.*	12.
1701	Q. HORATII FLACCI Carmina expurgata, Annotationibus illuſtrata.	*Rhotom.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Eclogae, vna cum Scholiis perpetuis, tam veteribus quam nouis, praecipue vero Antiquorum Grammaticorum, HELENII ACRONIS, POMPONIIQVE PORPHYRIONIS, adiecit et ſua, textumque vel corruptum, vel turbatum reſtituit *Guil. Baxter.*	*Londin.*	8.

* *Vinc. Gaudius in diſſert. ad Horatium Part. II. cap. 2. §. 4.* ſcribit: *Si acutum W. Baxteri ingenium, et penitiſſimam rei tractationem, ſi acre iudicium, et neruoſum ſcribendi genus, videbis; facile, te ſcripta legere, viri docti ex Anglia, cognoſces.* Et *Fabricius Bibl. Lat. Vol. I. Lib. I. cap. 13. §. 3.* hanc

	hanc editionem et ad vſum legentium perquam accommodatam, et emendatam laudat.		
1701	Q. HORATII FLACCI Opera, ad optimorum Exemplarium fidem recenſita, curante IAC. TALBOTIO.	*Cantabr.*	12.
1702	Q. HORATII FLACCI Carminum Lib. Primus.	*Paris.*	4.
—	Sententiarum Latinarum Flores è *Virgilio*, HORATIO et *Ovidio.* opera IOACH. LANGII. Ex Offic. *Orphanotrop.*	*Halae.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis EDVARDI A ZVRCK.	*Londin.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera expurgata. cum Notis IOVVANCY.	*Romae.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. ex Libris MSS. iuxta edit. *Rutgers.* et *Cantabrigiens.*	*Londin.*	12.
1703	IOACH. HENNINGII Imitationes *Virgilianae* atque HORATIANAE.	*Hamb.*	8.
1704	IOH. GVIL. BERGERI Diſſert. de Philoſophia HORATII.	*Witt.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata. cum Commentar. IOH. MINELLII. Typ. *Ioh. Nic. Andreae.*	*Fr. et H.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis DAN. HEINSII.	*Edimb.*	8.
1705	Q. HORATII FLACCI Carminum Lib. Secund.	*Paris.*	4.

Q. HO-

1706	Q. HORATIVS FLACCVS. in Vſum Delphini, per LVDOV. DESPREZ.	*Londin.*	8.
—	HEMMINGVS FORELIVS de Philoſophia HORATII.	*Vpſal.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Comment. IOH. MINELLII.	*Londin.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Carmina, ab omni obſcoenitate expurgata, cum annotationibus IOSEPHI IVVENCI, *Soc. Ieſu.* per *Iac. Ioſ. le Boullenger.*	*Rothom.*	12.
1707	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Comment. IOD. BADII.	*Paris.*	4.
—	FRANC. BLONDELLI et IAC. TOLLII Comparatio Pindari et HORATII.	*Lugd. B.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Variantibus Lectionibus.	*Cantabr.*	12.
1708	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia. cum Commentar. LAEVINI TORRENTII. per *Ioh. Morettum.*	*Antw.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia. cum Notis marginalibus IOH. MINELLII, et Praefat. CHRIST. IVNCKERI.	*Lipſ.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Vita Chronol. delineata. Studio IOH. MASSON. per *Andr. Dyckhuyſſen.*	*Lugd. B*	8.

* *Fabricius Bibl. Lat. Vol. I. Lib. I. cap.* 13. eum Virum antiquitatis, ac rei chronologicae haud vulgariter peritum, appellat.

Q. HO-

1708	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Interpret. et Notis LVD. DESPREZ. in Vſum Delphini.	*Hag. C.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera expurgata.	*Paris.*	8.
1709	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis DAN. HEINSII. per *Raphelingium.*	*Lugd. B.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis GVIL. BAXTERI.	*Londin.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Carmina expurgata; accuratis Notis et Appendice de Diis et Heroibus poeticis illuſtrauit IOSEPH. IVVENCVS, *Soc. Ieſu.* Editio prioribus auctior et emendatior. per *Rich Lallement.*	*Rothom.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Odae.	*Col. Ag.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Carmina, ab omni obſcoenitate expurgata, cum Annotationibus IOSEPH. IVVENCI. per *Ioh. Muſier.*	*Paris.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia. ad modum IOH. MINELLII. Studio CHRIST. IVNCKERI.	*Lips.*	12.

Anno 1710 — 20.

1711	Q. HORATIVS FLACCVS. ex Recenſione et Notis RICH. BENTLEII.	*Cantabr.*	4.
	* *Petrus Burmannus in Praef. ad Phaedri Fabul.* Bentleium artificem ſummum appellat, qui notis, omnibus		

	bus ingenii et doctrinae lumine ſplendentibus, in Horatium, inuidioſas laudes meruit. et *V. Gaudius Diſſert. ad Horat. p. 178. Adeo ſtupendo ingenio, et ſtupenda eruditione pollet, vt admirabilis ſit, etiam ſi errat.* Interim non defuerunt, qui Critico emendatori, cuius octingentae emendationes feruntur, ſtrenue contradixerint.		
1711	Q. HORATII FLACCI Poemata. Interpretatione et Notis illuſtrav. PETR. RODELLIVS. ad Vſum Delphini.	*Lond.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cum Notis et Interpret. IOS. IVVENCI.	*Rothom.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. fide MSS. emendatus.	*Vltraj.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS in Vſum Delphini. per LVDOV. DESPREZ.	*Lond.*	8.
—	ALOYS. HARDEVVYST Paraphraſis heroica Odarum XXIV. Libri Primi HORATII.	*Antw.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis IOH. MINELLII et CHRIST. IVNCKERI.	*Lips.*	12.
1712	ADAMI BRENDELII Diſſert. de Balneis Veterum valetudinis cauſa adhibitis. Occas. Loci HORATIANI. *Lib. I. Epiſt. 15. v. 5. ſequ.*	*Witt.*	4.
—	PHILARGYRII *Cantab.* Ariſtarchus Ampullans in Curis HORATIANIS.	*Lond.*	8.

Q. HO-

1712	Q. HORATIVS FLACCVS. ad Exemplar Nic. Heinsii, Scholiis illustr. à IOH. BOND. apud *Ianssson. Waesberg.*	*Amstel.*	12
1713	Q. HORATIVS FLACCVS. ex Recensione, et cum Notis atque Emendationibus RICH. BENTLEII. apud *Wetsteinios.*	*Amstel.*	
	* Adiectus est in fine Index in Q. Horatium Flaccum, olim collectus à *Tho. Tretero,* deinde omnibus editionibus accommodatus à *Dan. Auemanno,* nunc etiam *Rich. Bentleji* variantibus Lectionibus auctus et emendatus, ab *Isaaco Verburgio.*		
—	Q. HORATIVS FLACCVS ad R. Bentleji edit. expressus, cum Notis THOM. BENTLEII. Impens. *Corn. Crownfield.*	*Cantabr.*	12.
—	Sententiarum Latinarum Flores è *Virgilio,* HORATIO et *Ovidio.* Opera IOACH. LANGII.	*Berolin.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. Cura *Iac. Watson.*	*Edinb.*	12.
—	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia. ad fidem Codicum Manuscriptorum emendata. per PETR. BVRMANNVM. apud *Guil. van de Water.*	*Traject.*	12.
—	Q. HORATII FLACCI Opera.	*Vltraj.*	12.
1714	IO. IAC. MASCOVII Exercitatio Prior et Posterior in Q. HORATII FLACCI Satyras.	*Lips.*	4.
	* *Veram,* inquit, *Georg. Henr. Ayrer ad Blackwallium de Praestantia Classic. Autor. p. 43. Satyrarum imaginem,*		

	ginem, et doctrinae indolem, ex ipſius Horatii ſcriptis eleganter adumbrauit, ſolertiſſimus ingeniorum morumque exiſtimator, Io. Iac. Maſcovius, duplici diſſertatione, quorum altera Satyrae Horatianae genium, altera praecepta moralia in Satyris illis propoſita, expendit.		
1714	Q. HORATII FLACCI Opera expurgata. cura IOSEPHI IVVENCI.	*Ro-hom.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata cum Commentar. IOH. MINELLII. Typis *Fritſch et Bohn.*	*Roterod.*	12.
1715	LAMBERTI BOS Specimen animaduerſionum ad Scriptores Latinos.	*Frane..*	8.
—	IO. STVRMII Commentar. in artem Poeticam Q. HORATII FLACCI. edit. per *Ioh. Henricum Ackerum.*	*Rudolſt.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia. cura MICH. MAITTAIRE. cum variantibus Lectionibus Codd. apud *Tonſon. et Wats.*	*Londin.*	12.
	* Inter editiones minoris formae locum non vltimum tribues huic *Maittairii,* cuius Viri induſtria editi auctores, quotquot ſunt, non adſpernandi.		
—	Ariſtarchus Anti-Bentlejanus Pars prima et ſecunda, quadraginta ſex Bentleji Errores ſuper Q. HORATII FLACCI Odarum libro primo ſpiſſos nonnullos, et erubeſcendos, Item per Notas vni-		

	vniuerſas in Latinitate lapſus foediſſimos Nonaginta oſtendens, auctore RICHARDO IOHNSON, Ludimagiſtro Nottingh. * Hoc ſcriptum judice *Fabricio Bibl. Lat. Tom. II. Lib. I. cap. 13.* multis non contemnendis obſeruationibus refertum.	*Notting.*	4.
1717	Q. HORATII FLACCI Poemata, ex Recenſione et cum Notis RICH. BENTLEII.	*Amſtel.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. in Vſum Delphini per LVDOV. DESPREZ.	*Londin.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Carmina expurgata et accuratius Notis illuſtrata, auctore I. IVVENCIO.	*Venet.*	12.
1718	Q. HORATII FLACCI Opera. DAN. HEINSIVS ex emendatiſſimis editionibus expreſſit et repraeſentauit. ap. *Ianſſon Waesbergios.*	*Amſtel.*	24
—	Q. HORATIVS FLACCVS. ex Recens. DAN. HEINSII ap. *Ians. Waesberg.*	*Amſtel.*	24
1719	Q. HORATII FLACCI Opera expurgata. per IOSEPH. IVVENCIVM.	*Paris.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. ex Recens. HEINSII et FABRI, ac variis Lectionibus RICH. BENTLEII. ap. *R. et G. Wetſteinios.*	*Amſtel.*	16.

An. 1720 — 30.

1720	POLYC. LEYSERI, de Artis Poeticae HORATIANAE Virtutibus et Vitiis. Typ. *Herm. Dan. Hammii.*	*Helm.*	4.
—	IOH. DAVID MVLLER, ad HORATII Versus, *Percontatorem fugito, Epist. Lib.* I. *Ep.* 18. *v.* 69.	*Helm.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera expurgata. Interpretatione ad verbum, variis lectionibus ac Notis illustrauit IOH. DV HAMEL, in alma Vniuersitate Parisiensi Eloquentiae Professor. 2. Vol. apud Fratres *Barbou.*	*Paris.*	8.
	* Haec non vbique obvia interpretatio, plane à versione latina *Rodellii* et *Desprezii* in Vsum Delphini diversa est, Hi enim non verba ipsa Poetae, sed alia exhibent, quibus mentem eius explicent, et enodent, *Du Hamel* vero ad modum *Eil. Lubini*, concinna breuitate, verba Horatii distinctis quidem litteris, sancte custodiuit, antiqua autem, insueta, et difficiliora vocabula, constructiones, et ellipses, per aeque grauia et similia explicauit. Ipsa Paraphrasis e regione Textus posita. Variantes vero lectiones et Notae textui subiunctae.		
1721	Q. HORATII FLACCI Poemata, ex antiquis Codd. et certis Observ. emendauit, variasque scriptorum et impressorum Lectiones adiecit ALEX. CVNINGAMIVS. apud *Th. Ionson.*	*Hag. C.*	8.

ALEX.

1721	ALEX. CVNINGAMII Animadverſiones in Rich. Bentleji Notas, et emendationes ad Q. HORATIVM FLACCVM. apud *Th. Ionſon.* * Cuningamius' editionem ſuam quadringentis plus locis emendatiorem Bentlejana adornaſſe ſe affirmat, ſuosque in noſtrum labores ad aſtra extollit. Caeterum *Rich. Bentlejus* et *Alex. Cuningamius*, doctiſſimi duumviri, non tam Horatii Lectoribus, quam ſuae potius in arte critica doctrinae famaeque litauerunt.	*Hag. C.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata, cum Obſeruationibus criticis et variantibus lectionibus ALEX. CVNINGAMII, vna cum animaduerſionibus eiusd. in *Rich. Bentleji* notas et emendationes ad Horatium. apud *Vaillant et Provoſt.*	*Londin.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera, expurgata per IOSEPH. IVVENCIVM. 2. Tomi.	*Paris.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. acced. Index variantium Lectionum inſignioris notae, quae paſſim in MSS. occurrunt. per *Grieſon.*	*Dublini.*	2.
1723	IER. MARKLANDI Epiſtola Critica ad eruditiſſimum virum, *Franciſcum Hare*, in qua HORATII loca aliquot et aliorum veterum emendantur. *Typis Academicis.* * Labor huius Viri merito laudatur. *vid. Memoires Litteraires de la grande*	*Cantab.*	4.

	Bretagne. Tom. XV. et Acta Erudit Lips. de An. 1726. p. 468.		
1723	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis CHRIST. IVNCKERI et IOH. MINELLII.	*Lips.*	12.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata.	*Londin.*	12.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata. ex Castigat. et Obseruat. BENTLEII, CVNINGAMII et SANADONIS emendata.	*Hamb.*	12.
1724	GOTTFR. POLYC. MVLLERI Patiens Lacedaemon, ex HORATII *Od. 7. Lib.* I. interpretatus.	*Zittav.*	*f.*
—	Q. HORATII FLACCI Poemata. mit HEINSII, RAPPOLTI, DACIERII, MASSONII, TARTERONI, P. COSTE auserlesenen, wie auch seinen eigenen Philosophischen und Historischen Anmerkungen, von CASPAR GOTTSCHLING.	*Halae.*	8.
	* Liber ad vsum scholarum cum *germanicis notis* non prorsus contemnendus, nec inutilis tironibus. *Dan. Heinsium* secutum se fassus, passim etiam in devia sequitur.		
1725	Q. HORATII FLACCI Eclogae. cum Scholiis perpetuis tam veteribus quam nouis, per GVILIEL. BAXTER. Typ. *Guiliel. Bowyer.*	*Londini.*	8.
1726	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis IOH. MINELLII.	*Londin.*	8.
1727	Q. HORATII FLACCI Opera. Interpretatione et Notis in vsum Del-		

	Delphini. per LVDOV. DESPREZ. ap. *Ioh. Malachinum.*	*Venet.*	4.
1727	SEBAST. KORTHOLT ad HORATII *Lib.* I. *Epiſt.* 6. *Nil admirari prope etc.*	*Kilon.*	4.
1728	Q. HORATIVS FLACCVS. ex Recenſione et cum Notis atque Emendationibus RICHARDI BENTLEII. Editio tertia, cum Indice locupletiſſimo.	*Amſtel.*	4.
—	ISAACI VERBVRGI Index in HORATIVM FLACCVM.	*Amſt.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Carmina expurgata et illuſtrata Notis noviſſimis. Editio prioribus longe auctior et emendatior, per IOSEPH. IVVENCIVM.	*Paris.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Notis SANADONIS.	*Lutet. P.*	12.
—	Q. HORATII FLACCI Carmina ab omni Obſcoenitate expurgata. cum Notis MICHAEL. BROCHARD.	*Paris.*	12.
1729	CARL. GOTTLOB HOFFMANNI Methodus ſiue Ratio Interpretandi Q. HORATII FLACCI Poemata.	*Lips.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS Compedibus metricorum numerorum ſolutus. viz. Odarum Lib. Quatuor et Epod. Lib. Opera et Studio N. BAILEY.	*Londin.*	8.

G 3 *An.* 1730.

An. 1730 — 40.

1731	DAN. FRIED. HOHEISEL Explicat. Loci vexatiſſimi in HORATII *Lib. II. Sat. 7. Vt vitale putes.*	*Hal. M.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Carminum Libr. Quinque, recenſuit et ex vetuſtis Exemplaribus, Editionibus et Commentariis emendauit. GEORG. WADE. per *Guiliel. Bowyer.* * *Vid. Iournal. des Scavans An. 1731. M. Aout. p. 561.*	*Londin.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia. ad modum IOH. MINELLII. Studio CHRIST. IVNCKERI.	*Lips.*	12.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. apud *Robert. Freebarnium.*	*Edinb.*	12.
1732	IOH. ZACH. PLATNERI Diſſert. de Morbo Campano HORATII.	*Lips.*	4.
—	IOH. CHRIST. WEBERI. Parodia HORATIANA *ad Lib.* IV. *Od. 14.*	*Nordh.*	4.
1733	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia. 2. Vol. Aeneis Tabulis incidit IOH. PINE. * Haec omnium ſplendidiſſima editio affabre graphio Piniano aere nitidiſſime ad editionem *Talbotianam* An. 1701. 12. deſcripta et ſculpta eſt.	*Londini.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata. ex Caſtigat. et Obſeruat. BENT-		

LEII,

	LEII, CVNINGAMII et SANADONIS. Typ. *A. van den Hoeck.*	*Hamb.*	12.
1733	Q. HORATII FLACCI Opera. E *Typographia Regia.* * Haec editio litteris minutiſſimis impreſſa, et admodum rara.	*Paris.*	16.
1734	GEORGII WADDELII, Animaduers. Criticae in loca quaedam HORATII etc. apud *Robert. Freebarnium.*	*Edinb.*	8.
1735	IOH. HERM. BENNER, de Poenitentia HORATII Philoſophica, ab inſolito tonitru prouocata, *Carm. Lib.* 1. *Oda.* 34.	*Gieſſae.*	4.
1736	Q. HORATIVS FLACCVS. per I. IONES. ap. *Brotherton.* et *I. Nourſe.*	*Londin.*	4.
—	HORATIANA Proſodia. Cura THOM. HARSLEY.	*Londin.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Carmina expurgata, Notis ac Appendice de Diis et Heroibus poeticis illuſtrata, à IOS. IVVENCIO. editio noua, iuxta exemplar Romae. per *Nic. Lallement.*	*Rothom.*	12.
1738	DAVID BERNARDI, Explanatio Loci HORAT. *Sapias, Vina liques. Od.* 11. *Lib.* 1.	*Cizae.*	*f.*
—	GEORG. SIGISM. GREEN, de Aratro hoſtili muris ab inſolenti exercitu impreſſo, ad HORAT. *Lib.* 1. *Od.* 16. *v.* 21.	*Lips.*	4.
—	MART. BORCK, Diſſert. de HORATII *Oda* 1. *Lib.* 1. *v.* 1-12.	*Francof.*	4.

1738	Q. HORATII FLACCI Poemata. per CASP. GOTTSCHLING.	*Hal.*	8.
—	GE. WADDELII, Animaduerſiones Criticae in loca quaedam *Virgilii*, HORATII, *Ovidii* et *Lucani*.	*Tr. ad R.*	12.
1739	IOH. GOTTLIEB. FRIEDERICI, de Vitio Medico, ad illuſtrandos binos HORATII, Vatis Lyrici, Locos. Ex Offic. *Langenheimiana*. * *Lib. II. Od. 16. v. 21. et Lib. II. Sat. 7. v. 108.*	*Lips.*	4.
—	GEORG. SIGISM. GREEN, de Fauno Mercurialium Virorum cuſtode, ad HORAT. *Lib. II. Od. 17. v. 29.* ex Offic. *Loewiana.*	*Miſenae.*	4.
—	Catalogus Editionum Q. HORATII FLACCI ab Anno 1476 — ad Ann. 1739. quae in Bibliotheca IACOBI DOVGLAS, Colleg. Medic. Londin. Socii Honor. et S. A. S. adſeruantur.	*Londin.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata, cum Commentar. IOH. MINELLII.	*Lip. et H.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata, per CASPAR. GOTTSCHLING.	*Nuremb.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Logica, a I. P. A CROSA.	*Lauſan.*	12.

An. 1740 — 50.

1740	Q. HORATII FLACCI Poemata, ex Caſtigat. et Obſeruat. BENTLEII		

	LEII, CVNINGAMII et SANADONIS.	*Londin.*	12.
1741	IOH. GOTTFR. HOER, Delectus Carminum HORATII. Typ. *Iust. Godofr. Loewii.*	*Misen.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia. ad Modum IOH. MINELLII. Studio CHRISTIANI IVNCKERI.	*Lips.*	12.
1743	DAN. GOTTLOB. GERSTENER, Commentatio ad HORAT. *Carm. Lib. III. Od. 22.*	*Dresd.*	4.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. ex Recens. D. HEINSII et T. FABRI ac variant. Lection. BENTLEII et SANADONIS. apud *Iac. Wetstein.*	*Amstel.*	24
1744	IOH. ANT. VVLPIVS, de Satyrae Latinae natura, et ratione eiusque Scriptoribus, qui supersunt.	*Patavii.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata. cum Commentar. IOH. MINELLII. apud *Samuel. Luchtmanns.*	*Lugd. B.*	12.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. Typis *I. Brindley.* * Haec editio nitidissimis typis, et forma commodissima impressa.	*Londin.*	24
—	Q. HORATII FLACCI Opera.	*Glasgou.*	12.
1745	Q. HORATII FLACCI Opera. ad Exemplar Londinense à *Ioh. Pine* edita.	*Berolin.*	8.
7146	IOH. FRID. CHRISTII *Aquilae Iuventas,* secundum verba Q. HORATII FLACCI *Lib.* IV. *Od.* 4.		

	temporibus ſuis contra Interpretum errores reſtituta.	*Lipſ.*	4.
1746	Q. HORATII FLACCI Carmina, nitori ſuo reſtituta, accurante STEPH. ANDR. PHILIPPE. Sumt. *Ant. Vrb. Couſtellier.*	*Lut. et P.*	12.
	* Laudatur haec editio, non ſolum propter pulchritudinem litterarum ſed et propter textum vbique correctum.		
1747	ADAM DANIEL RICHTER, de Lucis parum caſtis, ad HORAT. *Lib.* I. *Od.* 12. *v.* 59-60.	*Annab.*	4.
—	IOH. CHRIST. LEVSCHNERI, Diſſert. Epiſtol. ſuper Percontatore fugiendo Garrulo. ad HORAT. *Epiſt. Lib.* I. *Ep.* 18. *v.* 69.	*Lipſiae.*	4.
1748	IOH. PHIL. BEYCKERTI, Diſſ. Duae, HORATIVM Poetam *in Oda* 7. *Libr.* IV. Epicureum ſiſtentes. Typ. *Ioh. Henr. Heitzii.*	*Argent.*	4.
—	IOH. PHIL. BEYCKERTI, Diſſ. Duae, HORATIVM *in Oda* 34. *Lib.* I. ab Epicureiſmo conuerſum ſiſtentes. Typ. *Ioh. Henr. Heitzii.*	*Argent.*	4.
—	DAN. TRAVGOTT MVLLER, ad locum HORATII *Lib. III. Od.* 23. *v.* 13-16.	*Schneeb.*	4.
1749	IOH. GOTTL. BIEDERMANN, *Quid velit et poſſit rerum concordia discors*, ex HORAT. *Lib.* I. *Epiſt.* 12. *v.* 19.	*Freib.*	4.

Q. HO-

1749	Q. HORATII FLACCI Opera. 2 Vol. apud *Guil. Sandby.* * Haec Editio triginta quinque aere incisa Antiquitatis monumenta habet, et typorum elegantia et chartarum nitore commendabilis.	*Londin.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI. Electa, cura HENR. IONATH. CLODII. * Sine dubio Dresdae.	*s. l.*	12.

An. 1750 — 60.

1750	HENR. CHRIST. NEBEL, de Militia Romana, Monumentis Q. HORATII FLACCI illustrata, apud *Ioh. Philipp. Krieger.*	*Gissae.*	4.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. Excud. *Robert. et Andr. Foulis.*	*Glasq.*	8.
1752	Vitae *Pindari* et HORATII FLACCI parallelae, Specimen ex Gallico *Blondelii* latine vertit et notas adiecit CHRIST. IOSEPH. SVCRO.	*Coburg.*	4.
—	Gracilem HORATIVM delineat GOTTH. EHRENFR. BECKER. Praelo *Ioh. Guil. Harpeter.*	*Dresd.*	4.
—	CHRIST FRID. IVNGERI Epistola, de Placitis HORATII Philosophicis.	*Lips.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Odarum Libri V. et de arte Poetica, cum Traductione Poetica SAMVEL GOTTHOLD LANGE.	*Halae.*	8.

Q. HO-

1752	Q. HORATII FLACCI Eclogae, vna cum Scholiis perpetuis tam veteribus quam nouis etc. adiecit vbi visum est et sua, textumque restituit etc. GVIL. BAXTER, ad cuius secundam editionem recudi curauit et varietate lectionis suisque obseruat. auxit IOH. MATTH. GESNERVS.	*Lips.*	8.
	* Hanc editionem Gesnerianam multis verbis praedicat Vir Celebr. *Ioh. Aug. Ernesti in Bibl. Lat. Fabricii. p. 412.*		
—	Pars Sexta Operum HORATII ipsi et Sidonio Appollinari Laudes Phoebi et Dianae dicta, ex antiquissima recensione Sidonii nunc primum edita, argumentis et noua paraphrasi collustrata, auctore IOH. PETRO ANCHERSEN. Typ. *Glasing.*	*Hafniae.*	8.
1753	MATTH. FRIED. WATSON, Commentationes Aestheticae in HORATIVM Spec. I. et II.	*Reg. et F. ad Viad.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata. per CASP. GOTTSCHLING.	*Nurnb.*	8.
1754	IOH. CHRISTOPH. CRAMER, Explicat. loci in HORATII *Lib. I. Epist.* I. *v. 33-35.*	*Ienae.*	4.
1755	IOH. CHRISTOPH CRAMER, Q. HORATII FLACCI de Ennio Poeta effatum. Litteris *Schillianis.*	*Ienae.*	4.

Q. HO-

1755	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica v. 342. *Omne tulit punctum* etc. Simul omne genus Legis apud Romanos Tabellariae explicatius cura IOH. LVDOV. CONRADI.	*Lips.*	4.
—	IOH. MICH. HEINZE. Chrestomathia ex HORATIO etc.	*Lips.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata. per CASP. GOTTSCHLING.	*Nurenb.*	8.
1756	IOH. GERBER, de Romanorum Satyra.	*Ienae.*	4.
—	HORATII Virgiliique nonnulla loca à Stricturis *Baumgart. Baylii* etc. vindic. ERNST. LVD. DAN. HVCH.	*Lips.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia Poetica.	*Halae.*	12
1758	FRIED. WILH. MARPVRGERVS celebris apud Berolinenses Musicus, duas Odas HORATII. *Scil. Od. 31. et 32. Libr. III.* ad Notas musicas composuit.	*Berl.*	*f.*
	* *Vid. Geistliche, Moralische und Weltliche Oden von verschiedenen Dichtern und Componisten.* bey *Gottl. Aug. Langen.*		
1759	IAC. FRID. HEVSINGER, de Versibus Horatianis, quibus eques importunus Lucilii defensor facete reprehenditur, caussa parum manifeste ab HORATIO abiudicatis. Ex Offic. *Bindseiliana.*	*Wolfb.*	4.

Q. HO-

1759	Q. HORATII FLACCI Poemata. cum Commentar. IOH. MINELLII.	*Lips.*	8.

An. 1760 — 70.

1760	Q. HORATIVS FLACCVS, ad Lectiones probatiores diligenter emendatus, et interpunctione noua saepius illustratus. Editio quarta.	*Glasg.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia. ad Exemplar *Bentleii* excusa. 2. Vol. * Hanc editionem Celsissimus Landgrafius de Fürstenberg, suis impensis, in forma consueta libri artis musicae, Pragae typis exprimere iussit.	*Prag.*	8.
—	VINCENTII GAVDII, Diss. in qua *vers. 128-130. Art. Poet.* HORATIANAE illustrantur.	*Laubaci.*	8.
1761	ERN. LVD. DANIEL HVCH, Dissert. Aesthetica de Q. HORATII FLACCI *Lib.* I. *Od.* 22. * *Vid. Scripta Societ. Erud. Duisburg. Tom. I. cap.* 9.	*Servestae.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. curante IOH. PETRO MILLERO.	*Berolini.*	8.
1762	PAVL. CHRIST. HENRICI, Artis Poeticae HORATIANAE descriptio.	*Altonae.*	4.

CHRIST.

1762	CHRIST. ADOLPH KLOTZ, de Felici HORATII Audacia.	*Ienae.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. Interpretatione et Notis illuſtrauit LVDOV. DESPREZ, in Vſum Delphini. ex Typ. *Remondiniana.*	*Venetiis.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. Interpretatione et Notis illuſtrauit LVDOVICVS DESPREZ, in Vſum Delphini. Editio Duodecima.	*Lond.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. Typis *Ioh. Baskerville.*	*Birm.*	12.
	* Sine dubio omnium editionum nitidiſſima, et propter inſignem formam litterarum fere I. Pine ſculptoris labores ſuperans.		
1763	IOH. GOTTL. BIDERMANNI, *Genus irritabile Vatum.* ductu HORAT. *Lib. II. Ep. 2. v. 102.* contemplatus.	*Freib.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Carmina expurgata, et Ars Poetica Interpret. P. HENRIC. BRAVN.	*Aug. V.*	8.
1764	DAN. CHRIST. PFLVGRADT, de Philoſophia HORATII Stoica.	*Ienae.*	4.
—	IOH. FRIED. SCHOEPPERLIN Proluſio, qua HORATIVS a criminationibus quorundam vindicatur.	*Nordl.*	4.

Q. HO-

1764	Q. HORATII FLACCI Opera expurgata. Interpretatione ad verbum, variis Lectionibus ac Notis illuſtrauit IOH. DV HAMEL, in alma Vniuerſitate Pariſienſi Eloquentiae Profeſſor. Noua Editio accurate emendata. apud *Barbou* 2 Vol.	*Paris.*	8.
—	CHRIST. ADOLPH KLOTZ, Vindiciae Q. HORATII FLACCI, accedit Commentarius in Carmina Poetae.	*Bremae.*	8.
	* *Vid. Allgemeine Deutſche Biblioth. IV. Band 2. Stück p. 307.*		
—	Q. HORATII FLACCI Poemata. mit Philologiſchen und Hiſtoriſchen Anmerkungen, von CASPAR GOTTSCHLING.	*Halae.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. ex Recens. et cum Notis atque Emendationibus RICH. BENTLEII, Tomi duo.	*Lips.*	8.
1765	HENR. AVG. FRANCKII Commentatio, de Triceſimo Iudaeorum Sabbatho ex HORAT. *Lib. I. Sat. 9. v. 67.*	*Erford.*	4.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cura P. HENR. BRAVN.	*Augſp.*	8.
—	Q. HORATIVS FLACCVS. cura BENTLEII. 2. Vol.	*Londin.*	8.

1766	IOH. GOTTL. BIDERMANN, ſuper Q. HORATII FLACCI Theologia.	*Freib.*	4.
—	IOH. MATTH. MEYER, de Loco HORATIANO *Lib. II. Sat.* VII.	*Blancob.*	4.
—	IOH. FRIEDR. ECKARD, de populo Romano legitimo Attali herede, HORATIO non contradicente.	*Ienae.*	4.
—	IOH. ANDR. MICH. NAGEL, Commentatio de Codice MSS. membranaceo et chartaceo HORATII, Bibliothecae Altorfinae.	*Altorf.*	4.
1767	CHRIST. LANGII, Commentatio prior et poſterior, de Horatio ab *Henr. Home* ſaltuum falſo accuſato.	*Erlang.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. cum Interpretatione et Notis LVD. DESPREZ. in Vſum Delphini.	*Dublini.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Poemata, à IOH. BOND illuſtrata Typ. *Couret de Villeneve.*	*Aurel.*	12.
1768	CHRISTOPH. LANGIVS de HORATII Pictura Sect. I. et II.	*Baruth.*	*f.*
—	Clauis Poetarum Claſſicorum, ſiue Index Philolog. Critic. in HORATIVM, Pars Prior et Poſterior. Authore GOTTLOB BENEDICT. SCHIRACH.	*Halae.*	8.

1769	IOH. CHRIST. MESSERSCHMIDT. de Genio, ad illuſtranda aliquot HORATII, Vatis Lyrici, loca.	*Witteb.*	4.
—	Chreſtomathia Poetica HORATIANA, von IOH. MICH. HEINZE.	*Lipſ.*	8.

1770 — 80.

ſ. a.	Q. HORATII FLACCI Odae ſex ſelectae, quas fidibus, vocalique Muſicae poſt Secula reſtituta. Seren. Principi Friderico. Principi hereditario Saxo - Gothano D. D. D. IOSEPH ANTONIVS PAGANELLI, Seren. Ducis Brunswigiae et Luneburgicae Muſicae Compoſitor Opera Octava. Imprime par *Montouley.* * Lib. II. Od. 10. Lib. I. Od. 22. Lib. II. Od. 3. Lib. III. Od. 21. Lib. I. Od. 11. Lib. III. Od. 9.	*ſ. l.*	*f.*
ſ. a.	CAROLI LVDOV. BAVERI, Epiſtola Subitaria, de Q. HORATII locis nonnullis.	*Laub.*	4.
1770	Q. HORATIVS FLACCVS. Typis *Ioh. Baſckeruille.*	*Birm.*	4.
—	IOH. CHRIST. BRIEGLEB, ad *Od. 34. Lib. I.* HORATII.	*Coburg.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera. ad fidem LXXVI. *Codicum.* Accedunt 1.) Synopſis chronologica rerum Romanarum viuente Horatio. 2.) Tractatulus de Metris		

	tris Horatianis. 3.) Variae LXXVI. Codicum Lectiones. 4.) Phrasium difficilium enucleatio. 5.) Lexicon Mythologicum, Historicum, et Geographicum. 6.) Dictionarium Latino - Gallicum vocum HORATIANARVM, quae lectorem morari possunt. Curant. IOS. VALART.	*Paris.*	8.
1770	Q. HORATII FLACCI Carmina, Collatione Scriptorum Graecorum illustrata, ab HENRICO WAGNERO.	*Halae.*	8.
—	Chrestomathia Latina Poetica Animaduers. illustrata à THEOPH. CHRIST. HARLES. Ex Offic. *Richteriana.*	*Altenb.*	8.
—	CHRIST. ADOLPHI KLOTZII Lectiones Venusinae.	*Lips.*	8.
1771	CHRISTOPH IOH. GODOFR. HAYMANNI, Vindiciae HORATII, aduersus *Peraultum.*	*Dresdae.*	4.
—	HENR. WAGNERI Additamenta ad Q. HORATII FLACCI Carmina, collatione Scriptorum Graecorum illustrata.	*Halae.*	8.
1772	Q. HORATII FLACCI Eclogae. cum Scholiis et Notis GVILIEL. BAXTERI, Varias Lectiones et Obseruationes addidit IOH. MATTH. GESNERVS.	*Lips.*	8.

1772	IOH. THEOD. MICH. DEFFNER, De Philosophia Poetarum. Typ. *Wolf. Waltheri.* * Pag. 12. Q. HORATII *Satyra I. Libr. I.* annotatiunculis illustratur.	*Erlang.*	4.
1774	IOH. FRIED. DEGEN, Specimen Vrbanitatis HORATIANAE. * *Lib. I. Ode 7. ad Munatium Plancum.*	*Erlang.*	4.
—	FRID. AVG. WIEDEBVRGII HORATIVS, fabularum scenicarum praeceptor, Comment. Sect. I.	*Ienae.*	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera.	*Norimb.*	8.
1775	IOH. CHRIST. BRIEGLEB. Obseruationes ad illustranda Veterum Scriptor. loca. * *Horat. Serm. Lib. I. Sat. 4. v. 9-13.* et *Serm. Lib. I. Sat. I. v. 88.* seq.	*Coburg.*	4.
—	IOH. MICH. HEINZII, Consideratio dicti HORATIANI, *Sapere aude*, Lib. I. Epist. 2. v. 40.	*Wimar.*	4.
—	IOH. BERNH. BASEDOV, Encyclopaedia Philanthropica HORATII FLACCI.	*Lips.*	8.

VER-

VERSIONES

O P E R V M

H O R A T I I

VERSIONES
O P E R V M
HORATII

VERSIONES ITALICAE

1535	La Poetica D' ORATIO tradotta da LODOVICO DOLCE, per *Franceſco Bindone.*	*Venez.*	8.
1536	La Poetica D' ORATIO da LOD. DOLCE.	*Venet.*	8.
1549	La Poetica e Sermoni con le morali Epiſtole D' ORAZIO. preſſo il *Giolito.*	*Vinegia.*	8.
1559	Le Satire, le Epiſtole, e la Poetica D' ORAZIO, tradotte in Verſi ſciolti da LVDOVICO DOLCE; aggiunta la Vita di Orazio, l' origine delle Satire, Diſcorſo ſopra le Satire, e Diſcorſo ſopra la Poetica per il *Giolito.*	*Venet.*	8.
—	I Dilettevoli ſermoni, altrimenti Satire, et le morali epiſtole di HORATIO, inſieme con la Poetica,		

	tica, ridotte da M. LVDOVICO DOLCE dal Poema latino in Verſi ſciolti volgari; con la vita di HORATIO, origine della ſatira, diſcorſo ſopra le Satire, diſcorſo ſopra le Epiſtole, diſcorſo ſopra la Poetica. per *Gabr. Giolito.*	*Vinegia.*	8.
1566	L' Opere d' HORAZIO, per GIOV. FABRINI.	*Venet.*	4.
1573	L' Opere d' ORATIO, commentate in lingua volgare Toſcana da GIOV. FABRINI DA FIGHINE.	*Venet.*	4.
1581	L' Opere d' ORATIO, commentate da GIOVANNI FABRINI DA FIGHINE.	*Venet.*	4.
1584	L' Opere d' ORAZIO. per GIOV. FABRINI.	*Venet.*	4.
1587	L' Opere d' HORATIO Latine, commentate in Lingua Toſcana da GIOV. FABRINI, con le Oſſervazioni di FILIPPO VENVTI.	*Venet.*	4.
1595	Cinque Libri delle Odi di ORAZIO FLACCO dette in Canzoni, Feſtine, Ballate, et Madrigali da GIOVANNI GIORGINI DA IESI.	*Ieſi.*	12.
1599	L' Opere d' ORATIO. per GIOV. FABRINI.	*Venet.*	4.
1610	L' Arte Poetica d' HORAZIO in Ottaua rima; co'l teſto latino tradotta dal Dottor SCIP. PONZE, e la ſpoſitione de' luoghi più oſcuri, per *Gio. Iacom. Carlino.*	*Napoli.*	4.

L'

1613	L' Opere D. ORATIO, commentate da GIOVANNI FABRINI.	*Venet.*	4.
1623	Le Opere di HORATIO, commentate in lingua volgare Toscana sopra il testo latino, da GIOV. FABRINI. *Giov. Guerigli.*	*Venet.*	4.
1630	La Poetica d' ORATIO, tradotta da LEPOREO in verso sciolto. per *Franc. Corbelleti.*	*Roma.*	8.
1662	Le Opere di Q. ORAZIO FLACCO, tradotte in Rima dal FRANCESCO BORGIANELLI.	*Venet.*	8.
1669	L' Opere d' ORATIO, Poeta lyrico, commentate da GIOV. FABRINI DA FIGHINE in lingua Toscana; nel fine ci sono aggionte da FILIPPO VENVTI da *Cortana* l' osseruationi da esprimere tutte le parole latinamente, secondo l'uso di ORATIO. per *Gio Battista Brigna.*	*Venet.*	4.
1670	FRANCIS. ANTON. CAPPONIVS, Le Liriche Parafrasi sopra l' Ode di ORATIO FLACCO.	*s. l.*	4.
1672	FEDERIGO NOMI Oratio Toscano con IV. Libr. delle Poesie Lyriche d' ORATIO.	*Firenza.*	12.
1675	FEDERIGO NOMI Oratio Toscano con IV. Libri delle Poesie Liriche di ORATIO.	*Firenza.*	12.
1679	LORETO MATTEI Metamorphosi lirica d' ORATIO transportato ed moralizato in tutte le sue Odi ed Epodi, con discorso proemiale di quanto sua difficoltosa ed altret		

	trettanto profitevole l' imitation Oratiana per *Gio. Pitoni.*	*Rieti.*	8.
	* Vid. *La Galleria di Minerva. Tom. III. p. 350.*		
1680	Q. HORATII FLACCII le Ode con ſimil ordine di methodo, edegual numero di ſillabe tradotte da PAOLO ABRIANI, per *Gian. Franceſco Valvaſenſe.*	*Venet.*	12.
1698	Sermoni ed le Epiſtole di HORAZIO, per LVD. DOLCE.	*Ferrar.*	4.
——	Della Poetica D' ORATIO FLACCO Venuſino, illuſtre Poeta Lirico Parafraſi ridotta in Verſi Italiani dal Dott. Canonico GIVLIO CESARE GRAZZINI, Segretario della Academia de' Signori Intrepidi di Ferrara. per *Bernard. Pomatelli.*	*Ferrar.*	4.
	* Vid. *La Galleria di Minerua. Tom. III. pag. 52.*		
1714	SERTORII QVATROMANNI Parafraſi Toſcane della Poetica D' ORATIO; traduzione della medeſima in verſo toſcano; alcune annotazioni ſopra di eſſa.	*Neap.*	8.
1715	La Poetica D' HORATIO in verſi Toſcani. per PANDVLPHI SPANNOCHI.	*Siena.*	8.
——	Sermoni ed le Epiſtole di HORATIO. per LVD. DOLCE.	*Siena.*	8.
1726	Volgarizzamento dell' Arte Poetica di Q. HORATIO FLACCO ai Piſoni, padre et figlivoli, con iſpiegazione ed aggiunta di dice-		

ria

	ria opera del CO. GIAMPAOLO DELLA TORRE DI REZZONICO, Patrizio della città di Como, e Maestro di Campo delle milizie foresi nella provincia Comasca.	*Milano.*	8.
1731	L'Opere di Q. ORAZIO FLACCO, cioè: Li IV. Libri de' Versi Lirici, alla somiglianza del Metro Latino in Versi Volgari sciolti ridotti dall' Abbate GIROL. DEL BUONO. L' Epodo ed il Carme Secolare dal medesimo tradotti, e la Poetica trasportata in Versi volgari da BENED. PASQUALIO. Li II. delle Pistole tradotti in Terzetti da FR. BORGIANELLI. et i II. Libri de' Sermoni o siano Satire, tradotte da M. LUDOV. DOLCE e di presente rimesse nelle loro mancanze e ridotte al vero sentimento del Latino Poeta da PARMINDO IBICHENSE.	*Mediol.*	4
	* Vid. T. *VIII. et IX. Corporis omnium Veterum Poetarum Latinorum, cum Italica Versione editorum, Mediolani 1731. seq 4to.*		
1736	Il Canzoniere D' ORAZIO ridotto in Versi Toscani Dal Sig. STEPH. BENED. PALLAVICINO. *Georg. Saalbach.*	*Lips.*	8.
—	I Sermoni di ORAZIO tradotti in versi italiani da FRAN. BORGIANELLI, Lat. et Ital.	*Ascoli.*	8.

L'Ar-

1738	L'Arte Poetica D'ORAZIO, volgarizzata da PANDOLFO SPANNOCHI, nella Stamperia del *Pubblico.*	*Siena.*	8.
—	L'Arte Poetica D'ORAZIO in Rima da FRANCESCO BORGIANELLI. per *Antonio Bortoli.*	*Venet.*	8.
1739	Le Epiſtole D'ORAZIO, tradotte in Rima da FRANCESCO BORGIANELLI, per *Anton Bortoli.*	*Venet.*	8.
1743	Il Canzioniere D'ORAZIO ridotto in Verſi Toſcani da STEFANO PALLAVICINI. per *Angelo Paſinelli.*	*Venet.*	8.
1744	Il Canzioniere, le Satire e parte delle Epiſtole D'ORAZIO, tradotte in Verſi Toſcani da STEFANO PALLAVICINI. Stanno nelle Opere del Pallavicini.	*Venet.*	8.
1746	Q. HORATII FLACCI, Le Ode eſpreſſe in vari metri di verſo Italiano dal CO. OTTAVIO DALLA RIVA, per *Iacopo Vallarſi.*	*Verona.*	8.
—	Le Ode, ed il Canto ſeculare D'ORAZIO, tradotte in Rima da FRANCESCO BORGIANELLI. per *Anton Bortoli.*	*Venet.*	8.
—	Le Satire D'ORAZIO, tradotte in Rima da FRANCESC. BORGIANELLI, per *Antonio Bortoli.*	*Venet.*	8.
1750	L'Arte Poetica D'ORAZIO di BENEDETTO MENZINI DI		

BRA-

	BRACIO, di *Pietro Iac. Martello.*	*Roma.*	12.
1761	Dissertazione sopra la Villa DI ORAZIO FLACCO dell' Abbate DOMINICO DE SANCTIS, Fra gli Arcadi Falcisco Caristio. Nella Stamperia di *Generoso Salomon.* * Vid *Nova Acta Eruditor. Mense Augusto* 1763.	*Roma.*	4.
1762	Le Opere di Q. ORATIO FLACCO tradotte in Rima dal FRANCESCO BORGIANELLI. *Antonio Bartoli.*	*Venet.*	8.
1764	Le Pistole de Q. ORAZIO FLACCO tradotte in Verso Italiano da ORESBIO AGIEO. *Past. Arcade.* nella Stamp. di *Luigi* et *Bened. Bindi.*	*Siena.*	4.
1765	Il Canzoniere D'ORAZIO ridotto in Versi Toscani da STEFF. PALLAVICINI. appresso *Giambat. Pasquali.*	*Venet.*	12.
1768	Dissertazione sopra la Villa DI ORATIO FLACCO dell Abbate DOMENICO DE SANCTIS, Fra gli Arcadi Falcisco Caristio. Secunda Edizione. Nella Stamper. di *Carlo Barbiellini.*	*Roma.*	4.

VER-

VERSIONES GALLICAE

1540	IAC. PELLETIER *du Mans* l'Art Poetique D'HORACE en Vers.	*Paris.*	8.
1544	BONAVENTVRE DES PERIES Le Premier Livre des Sermons D'HORACE en Profe.	*Lyon.*	8.
1545	L'Art Poetique D'HORACE, traduit en Vers francois par IAC. PELLETIER *du Mans*. reconnu par l'auteur. *Mich. de Vascosan.*	*Paris.*	8.
1549	Le Premier Livre des Sermons D'HORACE, traduit du Latin en Rime francoife par FRANC. HABERT DE BERRY. L'Imp. de *Mich. Fezandat.*	*Paris.*	8.
1551	Les Sermons fatyriques D'HORACE, divifez en deux livres, interpretez en Rime francoife, par FRANC. HABERT, avec aucunes Epiftres du dit HORACE, *Mich. Fezandat.*	*Paris.*	8.
1555	L'Art Poetique D'HORACE, traduit en Vers Franc. par IAC. PELLETIER *du Mans.*	*Lugd.*	8.
1579	Q. HORATII FLACCI Cinq Livres des Odes en Vers, par IAQVES MONDOT.	*Paris.*	8.
1583	Les Oeuvres DE HORACE en Vers, par LVD. DE LA PORTE.	*Paris.*	12.

Les

1584	Les Oeuvres D'HORACE, par Ms. ANTH. ET ROB. CHEVALIER D'AGNEAVX en Vers.	Paris.	8.
—	Les Oeuvres D'HORACE en Vers Franc. par LVD. DE LA PORTE 2. Vol.	Paris.	12.
1588	Les Oeuvres D'HORACE Latin et François de la traduction nouvelle de ROBERT ET ANTHOINE CHEVALIER D'AGNEAVX.	Paris.	8.
1596	Les Oeuvres D'HORACE, de la Traduction de MARTIGNIAC. en Prose 2. Vol. * Vid. *Mercure galant An. 1678. Tom. X. p. 159.*	Paris.	8.
1613	Dissertation Critique sur l'Art Poetique D'HORACE; où l'on donne une Idée generale des piéces de Theatre. par *Girin.*	Paris.	12.
1618	Satyre D'HORACE, ou Discours sur l'envie; traduite en François. *C. Nego.*	Paris.	4.
—	Dissertation Critique sur l'Art Poetique D'HORACE, où l'on donne une Idée generale des piéces de Theatre. Par *Girin.*	Paris.	12.
1633	L'HORACE François en Prose, par le Sieur BIENVENV. *Rolin Baragnes.*	Paris.	8.
1652	Les Odes D'HORACE, en Vers Burlesques. Chez *Thom. Iolly.* * Hoc scriptum Primum Odarum Librum in se continens, alii *Baisio,* actori Comico in scena Parisiensi, alii	Paris.	4.

	alii *Paulo Scarronio*, qui et *Virgilium* talibus verſibus, Pariſiis 1654. in 12. edidit, tribuunt.		
1652	Les Oeuvres D'HORACE, Latin et François en Proſe, de la Verſion par M. MICH. DE MAROLLES. *Touſſaint Quinet.* 2 Vol.	*Paris.*	8.
1653	Les Odes D'HORACE, en Vers Burlesques.	*Leyden.*	12.
1656	Les Oeuvres du Preſident NICOLE, contenant diverſes piéces choiſies, traduits en Vers françois D'HORACE etc. par *Ch. Serey.*	*Paris.*	12.
1660	Les Oeuvres D'HORACE, en Latin et en François de la Verſion de MICH. DE MAROLLES. Seconde Edition revüe et corrigée par le même Auteur Part. I. et II. chez *Guill. de Luyne.*	*Paris.*	8.
1664	Odes et Epodes D'HORACE par PIERRE DE MARCASSVS en Vers.	*Paris.*	8.
	* Octogenarius intra duos menſes, liberam hanc verſionem perfecit et edidit. Vid. *I. A. Erneſti Bibl. Lat. Fabric. Tom. I. p. 418.*		
1666	Recueil de diverſes Pieces D'HORACE, en Vers par le Préſident NICOLE.	*Paris.*	12.
1670	Les Oeuvres D'HORACE, en Proſe par ALGAY DE MARTIGNAC.	*Paris.*	8.
1673	Comparaiſon de Pindare et HORACE par BLONDEL. Chez *Claude Barbin.*	*Paris.*	12.

Le

1678	Le Theatre moral de la vie humaine, repreſentée en plus de 100. Tableaux, tirez D'HORACE par OTTO VAENIVS, et expliquez en autant de diſcours moraux, par *Martin le Roy de Comberville.*	*Bruxell.*	*f.*
—	Les Oeuvres D'HORACE par MICH. DE MAROLLES, en Proſe.	*Paris.*	8.
—	HORACE de la Traduction de Mr. ALGAY DE MARTIGNAC, en Proſe. 2. Vol. Chez *Iean Baptiſte Coignard.*	*Paris.*	12.
1681	Remarques Critiques ſur les Oeuvres D'HORACE, avec une nouvelle traduction par ANDRÉ DACIER. X. Vol. *Denys Thierry.*	*Paris.*	12.
	* *R. Bentleius in Comment. ad Horatium,* Dacierium ceteris Commentatoribus ſubtiliorem laudat: et *Morhoſius Polyh. Lib. IV. c. 11. §. 15.* ait: *Horatium ampliſſimis Commentariis ita exornatum dedit, vt nec vocum figurarumque et epithetorum ſedula enodatio, nec ſenſus allegorici evolutio, neque adeo ad verborum, aut artis explicationem, quicquam jure deſiderari poſſit.*		
—	Les Oeuvres du Preſident NICOLE, contenant diverſes piéces choiſies, traduits en Vers françois D'HORACE etc. par *Ch. de Serey.*	*Paris.*	12.

1684	Les Oeuvres D' HORACE en Latin et en François, en Prose, par Mr. ALGAY DE MARTIGNAC.	*Paris.*	8.
—	Paraphrase D' HORACE, traduite en Vers françois par IAC. PELLETIER *du Mans*, reconnue par l'auteur. *Mich. de Vascosan.*	*Paris.*	8.
—	Paraphrase de l'Art Poëtique D' HORACE aux Pisons: par le Sieur BRVEYS de *Montpell.* par *la Veuve Mauger.*	*Paris.*	12.
1685	Traduction nouvelle des Satyres, des Epitres, et de l' Art Poëtique DE HORACE en Prose, par le P. IEROME TARTERON, avec le Latin. par *And. Balard.*	*Paris.*	12.
1687	Les Oeuvres D' HORACE en Latin et en Franc. par Mr. DE MARTIGNAC.	*Lyon.*	8.
1689	Les Oeuvres D' HORACE par Mr. DACIER. X. Vol.	*Paris.*	12.
1691	Les Oeuvres D' HORACE, traduits en François, avec des Notes et des Remarques critiques, par Mr. DACIER X. Vol.	*Paris.*	12.
—	Les Oeuvres D' HORACE par Mr. DACIER.	*Lyon.*	12.
1693	Comparaison de Pindare et D' HORACE par Mr. BLONDEL.	*Amst.*	12.

Les

1694	Les Oeuvres D'HORACE par Mr. DACIER.	London.	8.
—	Traduction Nouvelle des Satyres, des Epitres, et de l'Art Poëtique D'HORACE.	Paris.	12.
1695	Les Odes DE HORACE en Vers. par DE BRVEYS.	Paris.	8.
1697	HORACE de la traduction de MARTIGNAC, avec des remarques, et le latin à cotè. 2. Vol.	Paris.	12.
1698	Dissertation Critique sur l'Art Poëtique D'HORACE.	Paris.	12.
1700	Les Oeuvres D'HORACE, traduction nouvelle par le P. TARTERON. par *Andr. Pralard.*	Paris.	12.
	* Vid *Memoires de Trévoux de l'An. 1705. Art. 36. p. 398.*		
1704	Les Odes et Epodes D'HORACE non chatrées. par L'ABBE DE BELLEGARDE.	Paris.	8.
1705	Traduction des Odes et d'Epodes D'HORACE par le P. IEROME TARTERON.	Paris.	8.
—	Le Poetë courtisan ou les Intrigues D'HORACE à la Cour d'Auguste.	Haye.	8.
	* Auctor huius scripti, cuius nomen incertum, occasionem scribendi carminis, quae obtulerit se *Horatio*, indicare tentavit.		
1707	La Vie D'HORACE.	Paris.	8.
1708	Traduction des Oeuvres D'HORACE par le P. TARTERON. Nouvelle Edition revüe et		

I 2

	et corrigée. chez *Andr. Pralard.* 2. Vol.	*Paris.*	12,
	* Vid. *Memoires pour l'Histoire des Sciences An. 1708. M. Sept.*		
1708	Nouveaux Eclairciſſemens ſur les Oeuvres D' HORACE, avec la Reponſe à la Critique de M. MASSON, par Mr. DACIER. *P. de Coup.*	*Paris.*	12.
1709	Oeuvres D' HORACE, en Latin et en François, avec des Remarques critiques et hiſtoriques par ANDR. DACIER. troiſieme Edition, revüe, corrigée, et augmentée, par l'Auteur. Par *I. B. Chriſt. Ballard. X. Vol.*	*Paris.*	12.
1710	L'Art Poetique D' HORACE.	*Paris.*	8.
—	Oeuvres D' HORACE, traduits en François par le P. TARTERON, quatriéme edition, revüe et corrigée avec des Remarques critiques par PIERRE COSTE. II. Vol. per *P. de Coup.*	*Amſt.*	12.
—	IEAN MASSON, Lettre à *Mr. de Valincour*, touchant les nouveaux Eclairciſſemens de Mr. *Dacier* ſur les Oeuvres D' HORACE.	*Paris.*	12.
	* Vid. *L' Hiſtoire Critique de la Republique des Lettres Tom. II. p. 164.*		
—	Lettres à un jeune Seigneur ſur les Oeuvres D' HORACE, avec une Critique de la premiere Ode.	*Paris.*	12.
1711	Traduction en Vers françois de l' Art Poëtique D' HORACE, des Saty-		

	Satyres IV. et X. de ſon premier Livre, de la premiere Epitre de ſon Livre ſecond, et de quelques autres endroits, qui regardent auſſi les Poetes et les Auteurs anciens etc. par le Sieur PREPETIT DE GRAMMONT. *Guil. Nic. Aubert.*	*Paris.*	*12.*
1713	Traduction des Oeuvres D'HORACE par le P. TARTERON, nouvelle edition, revüe et corrigée. II Vol. par *I. Mariette.*	*Paris.*	*12.*
	* Vid. *Iournal Litteraire de May et Iuin 1713. Tom. I.*		
1715	Les Odes D'HORACE en Vers.	*Paris.*	*8.*
——	Les Oeuvres D'HORACE traduits en Vers françois, eclaircis par des notes, augmentés d'autres traductions et piéces de poëſies; avec un diſcours ſur ce Poëte, et un abregé de ſa Vie, par M. l'Abbé PELLEGRIN. II. Vol. Chez *Pierre Witte.*	*Paris.*	*12.*
	* *Fabricio iudice, Bibl. Lat. Tom. II. cap. 13. p. 342.* felici vena quatuor Libros Odarum, et Librum Epodon, in linguam patriam tranſtulit.		
1719	Odes et Satyres DE HORACE. chez *Coignard.*	*Paris.*	*8.*
——	Q. HORATII FLACCI Opera, cum Verſione Gallica et Notis ANDR. DACIERII.	*Paris.*	*8.*
——	Les Oeuvres D'HORACE, par le P. TARTERON.	*Paris.*	*12.*

1726	Oeuvres poſthumes de Mr. l'Abbé DE MAUCROIX, contenant les Satyres, les Epitres, et l' Art Poetique D' HORACE. * Et quidem ex Libro I. Satyr Sat. 1. 2. 3. 4. 6. 9. et 10. Integrum Librum ſecundum Satyrarum. Epiſtolarum Librum primum et ſecundum, et Artem Poeticam.	*Paris.*	8.
1727	Eſſai d'une nouvelle Traduction D' HORACE, en Vers François par *Divers Auteurs.* * Has gallico ſermone ligato translationes collegit *de la Marziniere.* Illarum auctores ſunt: *Le Noble, la Motte, de la Fare, Gaçon, de Mimure, du Troſſet, de la Foſſe, Regnier de Marais, Faydit, de St. Bonnet, de Buſſi Rabutin,* et *le Laboureur.* Vid. *Hiſtoire litteraire de l' Europe, Mois de Sept. 1727. Tom. VI.*	*Amſterd.*	8.
—	Oeuvres D' HORACE en Latin et François, par Mr. DACIER X. Vol. Chez *Wetſtein.*	*Amſterd.*	12.
1728	Les Poëſies D' HORACE, diſpoſées ſuivant l' ordre Chronologique et traduites en François, avec des Remarques et des Diſſertations critiques: par le P. SANADON. II. Vol. Chez *Guil. Cavelier.* * Multis laudibus refertam recenſionem vid. *in Supplem. de Journal des Savans, du M. Aout. An. 1728.*	*Paris.*	4.
—	Les Amours D' HORACE. Chez *P. Marteau.*	*Cologne.*	4.

* Au-

	* Autor hujus Libri est *Lapimpie de Solignac.*		
1729	HORACE de la Traduction du P. TARTERON, avec le Latin à coté. II. Vol.	*Amsterd.*	12.
1733	Oeuvres D'HORACE en Latin et en François, avec des Remarques critiques et historiques, par Mr. AND. DACIER. Cinquieme Edition, revüe, corrigée, d'un nombre considerable de fautes, et augmentée de Notes critiques, historiques et géographiques, et de differentes leçons de Mr. BENTLEI, et CVNINGAM, et du P. SANADON Tom. IV. De l'Imprimerie de *A. Vandenhoeck*, Libraireà Londres.	*Hamb.*	4.
—	Oeuvres D'HORACE, en Latin et en François, avec des Remarques critiques et historiques: par ANDR. DACIER. Cinquieme edition, augmentée de notes, et de differentes leçons, de Mr. BENTLEI et CVNINGAM, et du P. SANADON. Vol. X. *Vandenhoeck.*	*Holland.*	12.
1734	Essai sur quelques Odes D'HORACE. *Iean. Desaint.*	*Paris.*	12.
1735	L'Art Poëtique D'HORACE, en Prose, par BRVEYS.	*Paris.*	8.
	* Vid. *Les Oeuvres de Mr. de Brueys, p. 363.*		

1735	Oeuvres D'HORACE en Latin, traduits en François, par Mr. DACIER et LE P. SANADON, 8. Vol. I' Wetstein et G. Smith.	Amsterd.	12.
	* Comparationem iustam et adcuratam inter Translationem *Dacierii* et *Sanadonii*, vid. *in Preface de Libraire p. 15.*		
1736	Q. HORATII FLACCI Opera du P. IEROME TARTERON.	Paris.	8.
1738	Q. HORATII FLACCI Opera du P. IEROME TARTERON.	Paris.	12.
1742	HORACE de la Traduction du P. TARTERON. 2. Vol.	Amsterd.	12.
1750	Les Poësies D'HORACE, traduite, en François, par Mr. CHARLES BATTEVX. 2. Vol.	Paris.	12.
	* Horace avoit deja passé par les mains des gens fort experts, dans la Critique, et dans l'Art de Traductions, mais il a aquis un lustre tout nouveau dans celle, d'où il sort aujourd'húi. v. *Bibl. Impart. Tom. II. P. 30. Art. 8.*		
1752	Recueil de Pensées ingenieuses D'HORACE, par L'Abbé BERTHELIN.	Paris.	8.
—	Traduction des Oeuvres D'HORACE en Vers françois. Avec des Extraits des Auteurs, qui ont travaillé sur cette maniére, et des Notes pour l'éclaircissement du Texte, Vol. V.	Paris.	12.
1753	Les Poësies D'HORACE, traduites en François. Nouvelle Edition. 2. Vol.		

	II. Vol. Chez *Duisaint et Saillant.*	*Paris.*	12.
1756	Les Poësies D'HORACE, avec la Traduction françoise du R. P. SANADON. Nouvelle edition, revüe sur les corrections de l' Auteur, et enrichie des Notes tirées de tous les meilleurs interpretes D'HORACE. Avec un Dictionnaire Alphabetique de tous les noms propres, qui se trouvent dans HORACE, divisé en trois tables, pour intelligence de la Fable, de l' Histoire, et de la Géographie. III. Vol.	*Paris.*	12.
—	Les Poësies D'HORACE, avec la Traduction françoise d. R. P. SANADON, de la Compagnie de Iesu. Tom. 2.	*Amsterd.*	12.
1757	Poësies de Mr. LE MARQVIS DE LA FARE. Nouvelle Edition considérablement augmentée. Chez *I. F. Bernard.*	*Amsterd.*	12.
	* Non omnes et singulas Odas transtulit, sed tantum *Lib. I. Od. 1. 2. 3. 4. 5. 11. 13. 19. 23. 30. et 33. Lib. II. Od. 8. 11. 12. 14. 16. 18. et 19. Lib. III. Od. 1. 2. 3. 9. 29. 30. Lib. IV. Od. 1. 7. 13. Epod. 1. 2. 7. 14.*		
1759	Odes D'HORACE, traduites par l' Abbé DES FONTAINES.	*Berlin.*	12.
	* Haec translatio prosaica in se continet Odas *Libri I. et II.* et primas 25. *Odas Libri tertii.*		

1762	Les Poësies D' HORACE, par CHAR. BATTEUX. Nouvelle edit. II. Vol.	*Amst.*	12.
1767	Découverte de la Maison do Campagne D' HORACE. Ouvrage utile pour l' intelligence de cet Auteur, et qui donne occasion de traiter d' une suite considerable de lieux antiques, par M. L' ABBÉ CAPMARTIN DE CHAUPY. Tom. III. par *Zempel.*	*Rome.*	8.
1768	Oeuvres Melés de Madame DE MONTEGUT. II. Vol.	*Paris.*	8.
	* Tom. II. horum Operum continet Libr. Quat. Odarum, Lib. Epodon, et Carmen Seculare ligata oratione translata.		
—	ANDR. DACIER Nouveaux éclaircissemens sur les Ouvrages D' HORACE, avec la Reponse à la Critique de M. MASSON. Chez *Pierre Cot.*	*Paris.*	12.
1771	Les Quatre Poëtiques, *d' Aristote,* D' HORACE, *de Vita, de Despreaux,* avec la traduction et des Remarques, par l' Abbé BATTEUX. II. Voll.	*Paris.*	8.

VERSIONES ANGLICAE

1566	Q. HORATII FLACCI Two Books of Satyres in English Verse.	*Lond.*	4.

Art

1567	Art of Poetry, Piſtles and Satyres of HORACE, Engliſh. per THOM. DRANT.	*London.*	4.
1635	Odes and Epods of HORACE Latin and Engliſh Verſe by Sir. THOM. HAWKINS.	*London.*	8.
1638	All the Odes and Epodes of HORACE translated into Engliſh Verſe, by HENRY RIDER. Printed by *John Haviland.*	*London.*	12.
—	Odes and Epodes of HORACE, the beſt of Lyrick Poets in Latin and Engliſh Verſe. Containing much morality and Sweetneſſe, by Sr. THOM. HAWKINGS. Printed by *Iohn Haviland.* The fourth Edition	*London.*	12.
1640	Q. HORATII FLACCI Art of Poetry made Engliſh, by BEN. IOHNSON.	*London.*	12.
1649	The Odes and Epodes, Select Satyr. and Epiſt. of HORACE, in Engliſh Verſe, per SMITHS.	*Southw.*	8.
1652	HORACE the beſt of Lyrick Poets, translated into Engliſh Verſe, by BARTEN HOLYDAY. per. *W. Webb.*	*London.*	8.
—	Selected Parts of HORACE, Prince of Lyricks, in Engliſh Verſe etc.	*London.*	8.
—	Q. HORATII FLACCI Sermons, Odae, Epodon in Anglicum Sermonem verſi a FRANSHAW. per *Gabr. Bedell.*	*London.*	8.

The

1666	The Poems of HORACE, rendred in Englifh Verfe, by *Several Perfons.*	*London.*	8.
—	The Works of HORACE in Englifh Verfe. pr. Mr. BROME.	*London.*	8.
1671	The Works of HORACE, in Englifh Verfe, by Mr. BROME.	*London.*	8.
1680	Q. HORACE Art of Poetry with Remarks by the EARL OF ROSCOMMON.	*London.*	4.
—	The Works of HORACE in Englifh Verfe. Mr. BROME.	*London.*	8.
1684	The Odes and Epodes of HORACE in Englifh Verfe by THOM. HAWKINS.	*London.*	8.
—	The Odes, Satyres, Epiftles and Art of Poetry of HORACE. i. e. Horatii Odae, Satyrae et Epiftolae, in anglicos verfus translatae per TH. CREECH. p. *Iacob Tonfon.*	*London.*	8.
1685	Mifcellany Poems, ou Poefies melées, contenant les traductions, des Eclogues de *Virgile*, de Elegies amoureufes d'*Ovide*, des Odes d' HORACE et autres Poefies, données par IEAN DRYDEN. per *I. Tonfon.*	*London.*	8.
1695	HORACES Art of Poetry. translated into Englifh Vers. by BENIAMIN IOHNSON.	*London.*	8.
—	HORACES Art of Poetry translated into Englifh Profe. by the EARL OF ROSCOMMON.	*London.*	8.

The

1696	The Comparifon of Pindar and HORACE.	*Lond.*	8.
1707	The Life of HORACE, and different Kinds of his Verfes, by MAIDWELL.	*Lond.*	f.
1709	The Satyres and Epiftles of HORACE, in Englifh Profe, per S. DUNSTER, Seren. Duci Salopienfi a Sacris Domeft. apud *D. Browne.*	*Lond.*	8.
1711	The Odes, Satyres, Epiftles and Art of Poetry of HORACE, by Mr. TH. CREECH.	*Lond.*	8.
1712	The Satyrs, Epiftles, and Art of Poetry of HORACE, into Englifh Profe, by Mr. S. DUNSTER apud *Browne.*	*Lond.*	8.
——	The Odes, Epodes and Carm. Secul. of HORACE. in Englifh.	*Lond.*	8.
1713	The Odes, Epodes and Carmen Seculare of HORACE, in Latin and Englifh, with a Translation of *Bentleys* Notes, to which are added Notes upon Notes in 24. Parts. 2. Vol. Print. for. *Bern. Lintott.*	*Lond.*	12.
1714	A new Edition of the Odes, Epodes and Carmen Saeculare of HORACE, in Latin and Englifh. 2. Vol.	*Lond.*	12.
1715	The Odes and Satires of HORACE, done into Englifh Verfe, by the moft Eminent Hands; with his Art of Poetry, by Mylord ROSCOMMON.	*Lond.*	8.

Q. HO-

1717	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica, in Englifh Verfe, by the EARL OF ROSCOMMON. * Vid. *Poems by the Earl of Rofcommon.*	Lond.	8.
1718	The Odes of HORACE, translated into Englifh Verfe, by HENRY COXWELL.	Oxford.	4.
—	HORACE, in Latin and Englifh, wit a poetical verfion of THOM. CREECH. II. Vol.	Lond.	12.
1719	The Odes, Epodes, and Carmen Secul. of HORACE. in Englifh Verfe, by M. OLDISWORTH.	Lond.	8.
—	HORACES Satires, Epiftles and Art of Poetry, done into Englifh Profe, with Notes by S. DVNSTER.	Lond.	8.
1720	The Odes, Satires, Epiftles and Art of Poetry of HORACE, by Mr. CREECH.	Lond.	8.
1721	HORACES Odes, Satyres and Art of Poetry.	Lond.	8.
1726	The Life of HORACE. by L. CRVSIVS.	Lond.	4.
—	Q. HORATII FLACCI Opera, in Englifh Profe, cum Not. DACIERII. per *Welfted.* VI. Vol.	Lond.	8.
1728	HORACES Art of Poetry in Englifh Numbres by HEINR. AMES.	Lond.	8.
1729	Odae et Epodi of HORACE, by NATH. BAILY.	Lond.	8.

HORA-

1729	HORACES Satyres, Epiſtles and Art of Poetry, by D. DVNSTER.	*Lond.*	8.
1730	Translations of ſeueral Odes, Satyres and Epiſtles of HORACE, Print. by *W. Burton.*	*Lond.*	4.
—	Translat. of Several Odes, Satyrs and' Epiſtl. of HORACE. MAIOR HANWAY. Printed by *W. Burton.*	*Lond.*	8.
—	The Odes, Satyrs, and Art of Poetry of HORACE. Printed for *Iac. Tonſon..*	*Dublin.*	8.
—	The Odes, Satyres, Epiſtles and Art of Poetry of HORACE, into Engliſh, by MR. CREECH. Printed for. *Iac. Tonſon.*	*Lond.*	12.
—	The Odes and Satyres of HORACE, done into Engliſh Verſe, by the moſt eminent Hands, with his Art of Poetry by the EARL OF ROSCOMMON. Print. of *Iacob Tonſon.*	*Lond.*	8.
1731	Harlequin HORACE, or the Art of modern Poetry.	*Lond.*	8.
	* Sicuti Horatius Artem Poeticam Comico, hoc eſt, Satyrico ſtilo, in ſui ſeculi poetas, praecipue vero in Romanum Drama conſcripſit; ſic et hoc ſcriptum eſt Satyra acerba contra novos partus monſtroſos Poetarum Angliae.		
—	Tranſlation of the ſecond Book of HORACE Epiſtles. *Ch. Carthy.*	*Dublin.*	4.
1733	The Life of HORACE.	*Lond.*	8.

* Vid.

	* Vid. *The Lives of the Roman Poets by L. Crusius. 2. Voll.* printed. for. *W. Innys and R. Manby.*		
1734	The first and second Satyrs of the second Book of HORACE. ALEX. POPE.	*Lond.*	4.
1735	HORACES Art of Poetry, in English numbres by Mr. HEINR. AMES.	*Lond.*	8.
1736	A Comment On an Ode of HORACE, shewing the Bacchus of the Heathen to by the Iehovah of the Iews, by WILLIAM STUCKELEY.	*Lond.*	4.
	*. Vid. *Das Neueste aus der anmuthigen Gelehrsamkeit. vom J. 1761. Num. 12.*		
1737	The First Epistle of the Second Book of HORACE imitated. Printed for *I. Cooper.*	*Lond.*	*f.*
—	The Odes, Epodes and Carm. Secul. OF HORACE in Verse pr. Mr. OLDISWORTH.	*Lond.*	8.
—	The Odes and Epodes of HORACE in English Verse. T. HARE	*Lond.*	8.
—	The Odes, Satyrs, Epistles and Art of Poetry of HORACE, done into English by Mr. CREECH. Printed for. *I. and R. Tonson.*	*Lond.*	8.
1739	Q. HORATII FLACCI Satyres. Epistles, and Art of Poetry done into English, with Notes by DUNSTER. Printed for. *W. Mears.*	*Lond.*	8.

Three

1740	Three Dissertations, on the Characters of *Augustus*, HORACE, and *Agrippa* by the Abbe DE VERTOT. Printed for *R. Dodsley*.	*Lond.*	4.
1741	Q. HORATIVS FLACCVS in Latin and English, with the Notes of DACIER, SANADON and others, and Latin Text, put into order of construction. Printed for *Ioseph Davidson*. 3. Vol.	*Lond.*	8.
1743	Q. HORATII FLACCI Opera Omnia, cum Notis Criticis variorum, Anglice vertit PHILIPPVS FRANCIS.	*Lond.*	8.
——	HORACES Treatise concerning Art of Poetry, by EARL ROSCOMMON.	*Dublin*	12.
1746	The Odes, Epodes, Carmen Saeculare, Satyres, Epistles and Art of Poetry of HORACE translated into English Prose, Printed for *Ioseph Davidson*. 2. Vol.	*Lond.*	4.
1749	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica, with an English Commentary and Notes. Printed by *W. Boyer*.	*Lond.*	4.
1750	The Works of HORACE, translated into English Prose begun by DAVID WATSON, and published by S. PATRICE. Printed of *I. Oswald*.	*Lond.*	8.
——	A Poetical Translation of the Works of HORACE, with the Original Text, and Critical Notes collected from his best Latin		

	and French Commentators, by the Rev. Mr. PHILIP FRANCIS. 4. Vol. Printed for *A. Millar.*	*Lond.*	12.
1751	A Rhapsody upon the Marvellons arising from the first Odes of HORACE and Pindar, by *Colley Cibber.*	*Lond.*	4.
1757	Q. HORATII FLACCI Epistolae ad Pisones et Augustum, with an English Commentary and Notes. To which are added two Dissertations; the one, on the Provinces of the Drama; the other, on Poetical imitation: and a letter to Mr. Mason. The third edition corrected and enlarged. 2. Vol. by R. HVRD.	*Camb.*	8.
1767	The Worcks of HORACE, translated into Verse, with a Prose, Interpretation, and occasional Notes, by CHRISTOPH SMART. 4. Vol. Printed for *W. Flexney.*	*Lond.*	8.
s. a.	Sober Advice from HORACE, to the young Gentleman about Town, as deliver in his Second Sermon. Imitated in the Manner of Mr. Pope, by the Rev. R. BENTLEY.	*Lond.*	f.
s. a.	The Art of Cockery in Imitat. of HORACES Art of Poetry, to which is added HORACES Art of Poetry in Latin.	*Lond.*	8.

VER-

VERSIONES HISPANICAE

1591	Q. HORATII FLACCI Ars Poetica Eſpannola, per VINCENTIVM DE ESPINEL. apud *Ludov. Sanchez.*	*Madriti.*	8.
1592	El Arte Poetica de HORATIO, traduzida de Latin en Eſpannol por don LVIS CAPATA, Sennor de las villas, ylugares del Cehel, y de rubrecelada, alcaide perpetuo de caſtiideferro cautor y la rabita patron de la capilla de S. Iuan Bautiſta, alcayde dellerena. Al Conde de Chinchon don Diego de Bovadilla, Mayor Domo ſe ſu Mageſtad, y de ſu Conſejo, teſorero de Aragon. Em Lisboa, em caſa de *Alexandre de Syqueira.*	*Lisboa.*	4.
1599	Q. HORATIO FLACCO, Poeta Lyrico Latino, ſus Obras, con la declaracion Magiſtral, en lèngua Caſtellana: por el IOHAN VVILLEN DE BIEDMA. per *Seb. de Mena.*	*Granad.*	*f.*
1682	Obras de Q. HORATIO FLACCO, traducidas en Proſa Eſpanola, con argumentos, Ephômes y Notas en el miſmo idioma por VRB. CAMPOS.	*Leon.*	8.
	MATTH. ALEMANNI, Philippi II. Hispan. Regis Secret. Algunas Traduciones de HORATIO, Cardonae Duci nuncupatae.		
	* Eas ſe vidiſſe MSS. refert D. *Thomas Tamaius.* Conf. *Nic. Antonii Bibl. Hiſpan. Tom. II. p. 92.*		

VERSIONES GRAECAE

1600	Q. HORATII FLACCI Carmen Saeculare et Hymnus in Apollinem ac Dianam, Graecis Sapphicis, a F. MORELLO reddita. Apud *Fed. Morel.*	*Lutet.*	4.
1607	Q. HORATII FLACCI Carmen Seculare et Hymnus in Apollinem et Dianam Latine, et a FED. MORELLO Graece eodem carminis genere expressa. Per *Fed. Morellum.*	*Paris.*	4.
1617	Q. HORATIVS FLACCVS, ab omni obscoenitate purgatus, ad vsum gymnasiorum Societ. Iesu; Aldi Manutii de Metris Horatianis, et Odae aliquot, vid. 21. et 24. Libr. Prim. et Ode 6. Libr. Secund. et Carm. Secular. a FED. MORELLO Graece eodem genere Vers. Lyric. redditae. Apud *Ioh. Libert.*	*Paris.*	12.
	Q. HORATII FLACCI, Carmina, Graece pari tum numero, tum metro versa a IOH. BENEDICTO, Medico in Academia Salmuriensi.		
	* Ob quam Versionem ab *Isaaco Casaubono* commendatus Philippo Mornaeo, locum inter Doctores publicos Salmurienses obtinuit. Vid. *Thom. Bartholini Dissert. de Medicis Poetis. Hafn. 1669. p. 135.*		

VER-

VERSIONES POLONICAE

1609	Q. HORATIVS FLACCVS per SEBASTYAN PETRYCY, *Med. Doct.*	*Cracov.*	4.
1647	Q. HORATIVS FLACCVS Przekladania IANA LIBICKIEGO, *Secret. Regis Casimiri.*	*Cracov.*	4.
1773	Piesni Wszystkie HORACYVSKA Przekladania roznych Tom. I. et II. Nakladem Michala Grolla Bibliopoli y Komisarza. * Curavit hanc collectionem *Adam Naruszewick*, Poeta Polonus. Tomus I. duos priores libros Odarum, Tomus II. Libr. III. et IV. Odarum. et Libr. Epodon in se continet, ita vt vna Ode plus simplici vice occurrat. In Praefatione nomina eorum, qui in hac Palaestra desudarunt, diligenter indicauit, inter quos eminet ipse *Collector.*	*Warsz.*	8.

VERSIONES GERMANICAE

1639	ANDR. HEINR.* BVCHOLTZ *Erstes* Verdeutschtes, und mit kurtzen Noten erklaertes *Odenbuch* des vortreflichen Roemischen Poeten Q. HORATIVS FLACCVS. Gedruckt durch *Petr. Lucius.* * Bucholtzius Phil. et Poes. Pr. Ord. ac Theol. Extraord. Rinteliensis, postea Superintendens Brunsvicensis, omnium primus fuit, qui *Horatium* transferre in versus Teutonicos tentavit.	*Rinteln.*	8.
—	ANDR. HEINR. BVCHOLTZ verteutschte und mit kurtzen Noten erklaerte *Poetereykunst* des vortreflichen Roemischen Poeten Q. HORATIVS FLACCVS, gedruckt durch *Petr. Lucius.*	*Rinteln.*	8.
1643	Q. HORATII FLACCI Erstes Odenbuch von IOH. BOHEMVS gedrukct durch *Gimel Bergers Erben.*	*Dresden.*	8.
1656	Moralia HORATIANA, das ist die Moralische Sitten-Lehre mit 113. in Kupfer gestochenen Sinn-Bildern, in reiner Hochdeutschen Sprache zu Lichte gebracht, durch FILIP VON ZESEN, durch *Kornelius de Bryn.*	*Amst.*	4.

Q. HO-

1656	Q. HORATII FLACCI Vier Bücher Odarum, in Teutsche Poesie übersetzet von IOHANN BOHEMVS durch *Melch. Bergen.*	*Dresden.*	8.
1659	ANDR. HEINR. BVCHOLTZ *Erstes Odenbuch* des Q. HORATII FLACCI, in Teutsche Poesie übersetzet.	*Rinteln.*	8.
1671	Q. HORATII FLACCI Opera, in ungebundener Rede übertragen von IACOB ROTHEN.	*Basel.*	8.
1690	Lieder des Q. HORATIVS FLACCVS, in hochdeutsche Reime übersetzet, durch GOTTHILF FLAMIN WEIDNER.	*Leipzig.*	8.
1698	Q. HORATIVS FLACCVS in ungebundener Schreibart verdeutschet von IOACH. RVLFFEN.	*Leipzig.*	8.
	* Desunt in hac editione Libri Duo Satyrarum, qui tamen in illa de Anno 1707. accesserunt.		
1707	Q. HORATIVS FLACCVS, in ungebundener Schreibart verdeutschet von IOACH. RVLFFEN.	*Leipzig.*	8.
1721	Schoene Worte aus dem Ovidio und HORATIO, von IOHANN CHRISTOPH KVPFFER.	*Merseb.*	8.
——	H. A. E. G. V. D. HORATIVS von der Dichtkunst, in Teutsche Verse übersetzet.	*Brunsw.*	8.

K 4 * Au-

	* Auctor huius Versionis est *Ioh. Georg von Eckard* vid. *Eiusd. Poetische Neben-Stunden.*		
1729	CASP. ABEL Fünff Bücher des HORAZ und einige seiner Satyren und Sendschreiben.	*Goslar.*	*8.*
	* Vid. *Eiusd. Gedichte und Uebersetzungen.*		
1730	IOH. CHRISTOPH GOTTSCHED Poetische Uebersetzung der *Dichtkunst* des HORATIVS.	*Leipz.*	*8.*
	* Vid. *Einleitung zu dem Versuch einer Critischen Dichtkunst.*		
—	Q. HORATII FLACCI Gedanken von der Dichtkunst, in Deutsche Verse übersetzt von CARL HEINR. LANGEN. *Ioh. Nic. Green.*	*Lübeck.*	*8.*
1732	CASPAR ABEL Verschiedene Gesaenge des HORATII etc. *Ioh. Christ. Koenig.*	*Goslar.*	*8.*
1737	Q. HORATII FLACCI Dichtkunst in Deutsche Verse übersetzet, und mit Anmerkungen erlaeutert von IOH. CHRISTOPH GOTTSCHED.	*Leipz.*	*8.*
	* Vid. *Versuch einer Critischen Dichtkunst für die Deutschen.*		
1741	Teutsche Poetische Uebersetzung des *Ersten Buches* der HORAZIA-		

	ZIANISCHEN *Oden*, durch IOH. PAVL ROEDER.	*Nurenb.*	8.
1744	Der Schwaetzer nach dem HORAZ, ein Moralisch Gedichte.	*Hamb.*	4.
	* Auctor huius Poematis est *Frid. ab Hagedorn.*		
1745	IOH. CHRIST. BROESTET Oden des HORATIVS, Erstes Buch et Sat. 8. Lib. II. Epist. 1. 2. 3. 4. et 5. Lib. I. Typ. *Sternisch.*	*Lüneb.*	8.
1749	GROSCHVF Vngebundene Veberſetzung der Gedichte des Q. HORATIVS FLACCVS. II. Vol. *Huter et Harmes.*	*Caſſel.*	8.
	* Vid. *Neuer Bücher-Saal der ſchoenen Wiſſenſchaften und freyen Künſte. VIII. Band 6. St. p. 526.*		
1751	HORAZ ein Moraliſches Gedichte. bey *Carl Bohn.*	*Hamb.*	4.
	* Auctor huius Scripti eſt *Frid. ab Hagedorn.*		
1752	Des QVINT. HORATIVS FLACCVS Oden Fünf Bücher, und von der Dichtkunſt Ein Buch, poetiſch überſetzt, von SAM. GOTTHOLD LANGEN.	*Halle.*	8.
1754	S. G. LANGENS Schreiben an Pr. N. zu Fr. wegen der Veberſetzung des HORATZ.	*Halle.*	8.

1754	S. G. LANGENS Schreiben an den Verfaſſer in den Hamburgiſchen Correſpondenten, wegen Beurtheilung der Veberſetzung des HORATZ.	*Halle.*	8.
—	Vade Mecum für SAM. GOTTH. LANGEN von GOTTH. EPHR. LESSING.	*Berlin.*	12.
1756	HORAZENS Vier Bücher der Oden und der Epoden, nebſt deren poetiſchen Veberſetzung.	*Braunſ.*	8.
	* Auctor huius translationis eſt *Illuſtriſs. et Exc. Frid. Ludov. Comes de Solms Princ. Elect. Sax. Comes Conſiſtoranus.*		
1757	KARL WILHELM RAMLERS ungebundene Veberſetzung der Dichtkunſt des HORATZ.	*Leipzig.*	8.
	* Vid. *Ramlers Einleitung in die Schoenen Wiſſenſchaften.*		
1759	Die Ehre des Neueſten Deutſchen HORATZ, gerettet von GEORG ANDR. WILL.	*Altorff.*	8.
1763	Der Gerechte und Gerettete HORATZ, aus den Schriften des Herrn von BAR.	*Francof.*	8.
1764	Q. HORATII FLACCI Lyriſche Gedichte, in Deutſche Oden überſetzet, von GOTTHILF FLAMIN WEIDNERN.	*Leipzig.*	8.

ERNST

1767	ERNST LUDW. DAN. HUCHS Verfuch einer Nachlefe wieder Harduins Pfeud HORAZ.	*Zerbft.*	8.
1769	Die Oden des HORATZ, in Deutfchen Verfen, mit Anmerkungen.	*Leipzig.*	8.
	* Autor huius Verfionis eft Generofs. *Georg Aug. von Breitenbauch.*		
—	KARL WILHELM RAMLERS Oden aus dem HORATZ.	*Berlin.*	8.
	* *Lib. I. Od. 4. 7. 8. 18. Lib. II. Od. 18. 19. Lib. III.* Od. *11 12. 13. Lib. IV. Od. 3. 5. 7. 8. Epod. Lib. Epod. 11. 18.* Vid. *Neue Bibliothec der fchoenen Wiffenfchaften* X. *Band. 1. Stück.*		
1770	Vorlefungen über den HORATZ von IOH. CHRIST. BRIEGLEB.	*Altenb.*	8.
	* Hic liber in fe continet Sex Lectiones, in fex priores Odas Libri Primi.		
1771	Verfuch einer Ueberfetzung der 12. erften Oden vom HORAZ, nach dem Sylbenmaafe, deffen er fich bedienet hat.	*Leipzig.*	8.
—	Drey Gefaenge HORATZENS in Teutfche Reime überfetzet, und mit		

	mit Anmerkungen erklaehret durch IGNAZ KLEIN.	Würtzb.	8.
1771	Sechs Oden aus dem HORAZ, nach seinem Sylbenmaase übersetzet.	Berlin.	8.
	* *Lib. I. Od. 22. et 28. Lib. II. Od. 3. Lib. III. Od. 2. 3. et 9.*		
1772	HORATZENS Oden Erstes Buch, von KARL AVG. KVITNER.	Leipzig.	8.
—	KARL WILHELM RAMLERS Lyrische Gedichte aus dem HORAZ.	Berlin.	8.
1772	HORACENS Episteln an die Pisonem und an den August, mit Kommentar und Anmerkung nebst einigen Kritischen Abhandelungen von R. HVRD, aus dem Englischen übersetzet, und mit eigenen Anmerkungen begleitet, von IOH. IOACH. ESCHENBVRG. II. Vol.	Leipzig.	8.
1773	Die Werke des HORAZ aus dem Lateinischen übersetzet, Erster Theil, welcher die Oden enthaelt.	Anspach.	8.
1774	CARL MASTALLIERS Gedichte nebst Oden aus dem HORAZ.	Wien.	8.

* Con-

	* Verſio haec continet duodecim Odas, Scil. *Ex Lib. I. Od.* 24. 31. *Libr. II. Od.* 2. 3. 10. 13. 14. 16. 17. *Lib. III. Od.* 3. 24. 29.		
1774	Sechzehn Oden aus dem HORATZ.	*Leipzig.*	8.
	* *Ex Lib. I. Od.* 2. 9. *Lib. II. Od.* 2. 3. 8. 13. 16. 20. *Lib. III. Od.* 2. 3. 5. 10. 16. 23. 27. *Lib. IV. Od.* 13.		
1775	Die Werke des HORAZ, aus dem Lateiniſchen überſetzt. Zweyter Theil, welcher die Satyren enthaelt.	*Anſpach.*	8.

VERSIONES BELGICAE

1654	Q. HORATII FLACCI Lierzangen en Dichtkunſt in Ondicht vertaelt, door IOOST VAN DEN VONDEL.	*Amſterd.*	12.
1656	Q. HORATII FLACCI Lierzangen en Dichtkunſt in Ondicht vertaelt, door I. V. VONDEL. Editio ſecunda.	——	12.
1657	Q. HORATII FLACCI Lierzangen en Dichtkunſt in Ondicht vertaelt, door I. V. VONDEL. Editio tertia.	——	12.
1677	Q. HORATII FLACCI Dichtkunſt, mit Latynſch Dicht in Niederduitſch Vaarſen overgebracht, door A. PELS.	——	8.
1682	Bygedichten op OTTO VAENIVS Zinnbeelden uit HORATIVS. by *Albert Magnus*.	——	8.
1694	Q. HORATIVS FLACCVS Dicht-Kunſt in Vaarſen, door A. PELS.	——	8.
1703	Q. HORATIVS FLACCVS Lierzangen en Dichtkunſt in Ondicht vertaelt, door I. V. VONDEL. Edit. quarta by *Ian Lamsfeld*.	——	4.

Q. HO-

1705	Q. HORATII FLACCI Dichtkunſt uit Latynsch Dicht in Niederduitſch Vaarſen overgebracht, door A. PELS.	*Amſterd.*	8.
1726	Hekelgedichten en Brieven van Q. HORATIVS FLACCVS, uit Latynſch Dicht in Niederduitſch Ondicht overgebracht, door B. HVYDECOPER.	——	4.
1735	Q. HORATIVS FLACCVS Lierzangen en Dichtkunſt in Ondicht vertaelt, door IOST. V. VONDEL.	——	4.
1737	Heckelgedichten, Brieven, en Dichtkunſt. van Q. HORATIVS FLACCVS in Nederduitſche Vaarſen overgebracht, door B. HVYDECOPER.	——	4.

VERSIONES RVSSICAE

Vtrum Verſio Carminum HORATII Ruſſica, per ELIAM KOPIEVVICZ, cuius mentionem faciunt Commentarii Trevoltini, (*Memoires de Trevoux*) *An.* 1711. *p.* 1657. unquam lucem viderit, dubitat *Fabricius Bibl. Lat. Tom. I. p.* 249.

Satyras quidem HORATII IWAN BORKOW, in linguam Ruſſicam, ligato ſermone, nuper cum Notis ſecundum Teutonicam Verſionem transtuliſſe, comperimus ex Diariis Litterariis.